III/1923

૭૮૬

619

ગ઼ઝલે-મહેફીલ.

પરસ્તાને-કવ્વાલી.

1/18

પબ્લીશર

શાહ મંગળદાસ લલ્લુભાઈ નારણદાસ

બુકસેલર.

ઠે. ચીમનચોક—સુરત.

સુરત ગમાનપુરી નાગર ફળીઆ આવેલા શ્રી "અનાવિલ"

પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં ગોવિંદજી ધનજીભાઈ નાયકે છાપ્યું.

કીંમત સીર્ફ ૧ રૂપીયા.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय
[गुजराती कॉपीराअिट विभाग]
अनुक्रमांक ૯૦૭૭૦ वर्गांक
पुस्तकनुं नाम [illegible]
विषय [illegible]

૭૮૬

ગ઼ઝલે-મેહેફીલ

ઉર્ફે

પ઼રસ્તાને-કવ્વાલિ.

જીસમેં

ઉમદા ગજ઼લે-કવ્વાલી, વગયરેં ઉમદા તોરસે
દરજ કીયાહય,

સુનલો કુછ જાં઼બાજાં઼ તારીફ ગજલસે મહેફીલ઼મેં,
પરસ્તાનકી બાહાર દીખા઼ રહી હય, ય ગજલે-મેહફીલ઼મેં.

પબ્લીશર્સ.

શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.
ઠે૦ લીમડાચોક—સુરત.

આવૃત્તિ બીજી. પ્રત ૧૦૦૦. ૧૯૨૩

ઇસ કિતાબકે સબ હક પબ્લીશર્સકે લીએ મહફુજ હય.

કીમત સીર્ફ ૧. રૂપીયા.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—લીમડાચોક—સુરત.

સુરત ગુલાબપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા શ્રી "અનાવિલ" પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.

આ કિતાબનો દીબાચો.

મહેરબાન બીરાદરો,

આપકી ખીદમતમેં મેરે તરફસે યે કીતાબ દુસરીબાર રજુ હોતી હય. અયસા નહિ હય. મગર મેરી તરફસે દુસરી ઔર કીસમકી કીતાબો આપને દેખી હોંગી સહિ. એ જમાનેમેં સંગીત (ગાયન) કે શોખીનો બહોત દીખા રહે હે.—મેરે તરફસે બહોતસાં અયસા મજમુઆ ખાસો આમ કે લીયે છપ ચુકે હય મગર ફકત ઉર્દું જમાનમેં ખાલી ગજલ કવ્વાલીકી એ પહેલી કીતાબ હે.

મગર એહતો સચ્ચ હય કે અયસી દુસરી કોઈભી કીતાબકી સામને એ કીતાબ બડી હય.

મેરે બોહતસે કદરદાન ગ્રાહક બીરાદરોંકી ફરમાસસે એ કીતાબ બોહતસી કીતાબ ચુનચુનકર જમા કી હય. જો ખાસોઆમકે જરૂર પસંદ આયગી. જીસ સાહબકી કીતાબો મયસે. મગર જીસ મહેરબાન સાહિબકી બની હુઈ ગજલો, કવ્વાલી, ઇસમે જમા કી હય. વોહ સાહબકા અહેશાન માનકર અય દીબાચા ખતમ કરતા હું.

લી૦ દુઃઆગીર,

શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.

લીમડાચોક—સુરત.

ગઝલે-મહેફીલ ઉર્ફે પરસ્તાને-કવ્વાલિ.

ગઝલે દીલબર

અબતો જાઉંગી મદીનોકે મેં જોગન બનકર
ઇસ્ક એહમદ મેં ફીરુંગી મેં બીરાગન બનકર
ખાકહો શરપે મલી બાલહોં સરકે બીખરે
હારહો આંસુઓકા હાથમેં સજારન બનકર
નતોમેં કબમે ગઇ નતો મદીને પહોંચી
રહેગઇ દીલમેં કમબખ્ત મેં પાપન બનકર
મુઝોઁ જોનદે મદીનેમેં જો નીકલે અરમાન
મોત કયું પીછે પડી હે મેરે બેરન બનકર
મર તે દમ કામ ન આયા મુજે મોરા ખાવિંદ
હો કેસોબાર તસ્તદુંખ તેરે રાજે પે નબી
હાર ફુલોંકા ચડાઉંગી મેં માલન બનકર
નખશ એહમદકા લીખુંગી ખુનજીગરમેં દીલબાર
કલ કમાયતે કામે કામ આયેગા જોશન બનકર

શાએર } કુચ તો નીકલે હે તરપનેકી હોંસ કુચ દીલમેં હે
કમ નહી હોનેકા જબતક કમ તેરી બસમી મેં હે

ગઝલે-અકબર-કવાલી.

અય દિલમેં સમાઇ હયકે દીવાને બનેંગે
મજનુંકી તરહ અપનેભી અફસાને બનેંગે
ઝાહિદસે કહો ખુલ્દમેં હુરસે કરેં ચયન
મસ્તો કેલીએ અર્શપે કાશાને બનેંગે
હમ ઇશ્ક કે કાફિર હેં તો પુજેગે બુતોંકો
કાબએકે મકાનોંમેં ભી બુખતાને બનેંગે
મસ્તોં કો કહો આકે પીએ ખુબ શરાબે
જન્નતકે મકાનોંમે ભી મયખાને બનેંગે
અય શમએ રુખે યાર ન ઝુલ્ફોં કો ધુંવા દે
જલનેકો દીલે આશો હેંય પરવાને બનેંગે

અકબરકો આદમ વાલેકી મેહફિલમેં ન જાવ
જો દેંગે ઉસકો વોહી દીવાને બનેંગે

ગઝલ–અકબર–કવ્વાલી.

અર્શપે તુમહો ફર્શપે તુમ હરશયમેં બસગયા તુમહીતો હો
લાવારીસકે વારિસ તુમ દર્દ સુનગયા તુમહીતો હો
બુલબુલમેં તુમ જાકર ચેહકે ફુલમેં બુ બનકર મેહકે
હર હરદેકી અદામેં અય દાતા શામ સુનદાયા તુમહીતો હો
મુલીદી મનસુરકો તુમને સરમદકા સર ઉડવાયા
ફાઅબુદનીકે બેસ્તામે તુમબોલે રંગ રંગાયા તુમહીતો હો
યુનુસકો માહીએ નીકાલા અતિશકો ગુલઝાર કીયા
યુસુફકો ચાહે કિનઆંમેં ધિર બંધાઈ તુમહીતો હો
તુમહીને અઝધરકો મારાહે તુમહીને ખયબરકો લુટા
શેરસે સલમાં કે બચાયા અયસે સીપધયા તુમહીતો હો
ચાંદસે દો ટુકડે કર ડાલે સુરજકો ઉલટા ફેરા
બિછડે થે આદમ હવ્વાસે ઉનકે મીલાયા તુમહીતો હો
જલદી આવો મદદકો વારિસ નયાં ડુબી જાતી હય
તુમબિન કિસ્સે કહે યે અકબર ધસકે ખેદાયા તુમહીતો હો

રસીલા–કવાલ–ગઝલ.

અય પરી યાદ હે વોહ નાઝસે આના તેરા
મુંહકો શરમાકે દોશાલે મેં છુપાના તેરા
આંખ નીચી કીએ શરમાએ વોહ મુંહ ફેર લીયા
મુસકુરા કરવો ગિલોરીકા ચબાના તેરા
સાંપ બા લેટતાહે છાતીપે આતીહે યાદ
બીગડી ઝુલ્ફોકા તે હરબાર બના ના તેરા
દિલે બેતાબ ધડી ભરતો મુઝે સોને દે
કેહેર હે રોઝ યે રાતોંકો જમાના તેરા
મન્નતેં માંની હેય દરગાહ મેં છીલ્લે બાંધે
પર મયસ્સર ન હુવા સાથ સુલાના તેરા

ગઝલ–અકબર–કવ્વાલી. એ. લયલા.

અજીબ ઈશ્કા દોનોં તરફ અસર દેખા
ઈધર ખયાલ ગલા ઓર ઉધર ચલી લયલા
સીયાહ પોશ જો ગમમેકો કયસને દેખા
હુવા ન ઝબ્ત તો ચિલ્લા ઉઠાકે યા લયલા
જમીન તુજમેં સહીદાને નામે દફન તો હૈ

રહે ખયાલ કેહતકા નહીં [illegible]
ગયા જો કાબએકો મજનું તોયે દુઆ માંગી
ઇલાહી મુજસે જુદા હો ન ઉલફતે લયલા
લગી જો દર્શમેં રિદોકો પ્યાસ ચીખ ઉઠે
ખુદા વાસ્તે શાકી સુરાહી વ લયલા
સુનાકે અકબર મયકશને આજ તોબાકી
બપાહે મેહરીશે રિંદોમેં શોરો વ વયલા

(સયરે ચમન) ગઝલ.

અરે વોહ હુસ્તે જેબાઇ, ખુદા જાને કહાં હે તું.
શેહનશાહી દીલ આરાઇ, ખુદા જાને કહાં હે તું.
તેરી ફુરકતમેં બેકલ હું, મેં તેગે આબરૂકા ઘાયેલ હું,
કભી સુરત ન દીખલાઇ, ખુદા જાને કહાં હે તું.
અલસતો કેહકે કહલાયા, કહા કાલુ બલા સબને.
હુવા મખફીમેં હરજાઇ, ખુદા જાને કહાં હે તું.
કહા હે નહનો અકરબ યું છુપા પરદેમેં અયસા કયું.
બનાયા હમકો સવદાઇ ખુદા જાને કહાં હે તું.

ગઝલે—હુસેની

અગર યુંહી દીલકું સતાતા રહેગા.
તો એકદીન મેરા જાન જાતા રહેગા,
મેં જાતા હું દીલકુ તેરે પાસ છોરે,
મેરી ઇયાદ તુજકુ દીલાતા રહેગા.
અગર તુજકુ ચલનાહે ચલ શાત મેરે,
યે કબતક તું બાતે બનાતા રહેગા.
કફસમેં કોઇ તુમસે અય હમ સફીરો
ખબર ગુલકી હમકુ સુનાતા રહેતા.
ગલીસે તેરે દીલકુ લેતો ચલા હું,
મેં પોંચુંગા જબ તક વોહ આતા રહેગા.
જહાંસે ગરજ ઇમતેહાનેબશરા હે;
તું કહે કબ તલક અજમાતાં રહેગા.
ખુદાહોકે અબ દરદ મરતો ચલાહું,
કહાંતક ગમ અપના છુપાતા રહેગા.

ગઝલે—હઝીરી.

અય મહ-રમે રાઝે નબી વ અલી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ,
અય બુલબુલે બાગે અબ યઝદી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ,

અય શાહે જમાં સુલતાને જહાં તુમપે હે મેરા સબ હાલ અયાં,
મેં ક્યા કહું અપના હાલે દીલી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
હો જાયે કરમ જો તેરી અતા, સબ કામ મેરે બન જાયેં અભી,
યે બાત નહીં કુછ અયસી બડી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
મકબુલે ખુદા મહબુબે ખુદા, સલ્લે અલા અય સલ્લે અલા.
હે દીદ તુમ્હારી દીદે નબી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
અય મઝહરે જાતે નુરે ખુદા, વે નુરે ઝીઆયે અરઝો સમા,
હે દીદ તુમ્હારી દીદે નબી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
યા ખાજા ખબર લો આકે જરી, હે હાલે ઝહીરી અબતો રહી,
હે ઇસ્કમેં મેરી જાન ચલી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.

ગઝલે આશક.

આપકે હીજર મેં પોંહચી હય યે હાલત મેરી,
મહેરબાં તક નહીં પહચાન તે સુરત મેરી;
હું સરા પામે તમબાં મુઝે ક્યા પુછતે હો;
નીકલી બતલાવો તુમહી કોનસી હસરત મેરી,
ડરસે રૂસવાઇ કે અબ મુઝસે નહી મીલતે હય
દેખતે દુરસ પહેરોં હંય વોહ સુરત મેરી,
બઝમ સે અપની વોહ યેહ કહકે ઊઠા દેતે હંય;
જાઇયે આપકે લાએક નહીં સોબત મેરી,
એક વોહ હંય કે ઉડાતે હય ઝમાને કે મઝે;
એક મંય હું કે ન નીકલી કોઇ હસરત મેરી.
નીમ જાં આશકે મુઝતર હય થએ ફુરકતમેં,
આઇએ જલદ કે હય આપસે રૂખસત મેરી

(અતરે સુખન) ગઝલ.

અફસોસ ઇશક ઝાલીક તન મન જલા રહા હય,
ક્યા હીજર ઉસ સનમકા હમકો જલા રહા હય
અપની કહું મંય કીસસે સુનતા નહીં હય કોઇ,
જો કુચ હય દીલમેં અપને, સારા સમા રહા હમ
ઘાયલ હુવા હું ઉસકે ઘુંઘટ કે લટ પલટ સે.
વો શોખ નાઝ અપને ક્યા ક્યા દીખા રહા હે
મરતે હય હમતો ઉસપર લેકીન વો યાર હમસે,
ક્યા જાને કીસ ખતા પર મુખસ છુપા રહા હય;
અપની તો યેહ સદા હય, હર વકત રબબે અરની,
અવાઝ લન તરાની હમકો સુના રહા હય;

ગઝલ–આશિક.

અજલ સર પર ખડી હય ખ્વાબ ગફલતમેં જમાના હય
છપર ખટકે અવેઝ ઝાશીબ જનાઝેકા બનાના હય
કે મનંઝુર ઊસકો અપને સબઝ ખતકા ઝીલાના હય
મઝારે આતસે પર બાદ, કીસકા એક બહાનાં હય
નીકલતા હય જો હર ગુલ ઝર બકફ ગુલઝાર આલમસેં
ખુદા જાને જમીમે દફન યે કીસકા ખઝાના હય
ન દે અય જોશ બદ મસ્તી બહોત તરગીબ ગુસ્તાખી
ખીઝાલત યારસેં હોગી કભી તો હોશમે આના હય
ઈશારેહ આમદ વ રફ્ત નસફ કા હય યેહી હરદમ
બદીમેં દમ જો આયા હય મુકરર ઉસકો જાના હય
રખાહય હાથ સીફતકા કબ ઉસને મેરે સીનેપર
ઉસે અબ આંતીસે રંગ હીનાં સેં દીલ જલાનાં હય

ગઝલ–આહરેસ્તાબંબઠ.

અજમેર જાનેવાલે સબ લોક જા રહેહંય
કીસમતકે ફુટે એક હમ આંસુ બહા રહેહંય
યા રબ કોઈ ખબર યે આકર સુનાઈએ મુજકો
અજમેર વાલે ખવ્‌જા તુમકો બુલા રહે હંય
મુસ્તાક દીદ દેખું વો ચેહરે એ મુનવ્વર
રબસે નકાબ અપને ખ્વાજા ઉઠા રહે હંય
પહેલું મોહબ્બત વ રંન્દો સીતાબ પેહલું
શાખી બને હંય ખવાજા સબકો પીલા રહેહંય
જો માંગના હો માગો ઉમેદવારે દુન્યા
સબકી મુરાદે હકસેં ખવાજા દીલા રહેહંય
કયુંકર ન બાત મેરી બંન આએઅય અઝીઝો
બીગડે હઓંકી કીસમત ખવાજા બના રહે હંય
સાની યે રહેમ કીજીયે લીલ્લાહ અબતો ખવાજા
મુહતસેં આપ ઈસકો દર દર ફીરા રહે હંય

શએર } લાખો હજારો સેંકડો મરતેહ આજકાલ
} હમ એસે સખ્તે જાંન–હંય હામરી કજા નહીં

ગઝલ–અમીર.

અજીજ અહબાબ સાથી દમકે હેં ફીર છુટ જાતે હેં,
જહાં યે તાર ટુટા સારે રીશ્તે ટુટ જાતે હેં.
ઈલાહી ક્યા બલાસ હે મોહ જબ લેતાહે અંગડાઈ,

મેરે સીનેમેં સબ ઝખમોંકે ટાંકે ટુટ જાતે હૈં
અદા દીલ માંગતી હે જાન ગમઝા અબ ચાહે ખુબી,
તેરે ઝીઆવરમેં હે અખીર લુટા લુટ જાતે હૈં.
જમાને ભરમેં હે મશહુર હસે ઇખવાને મુસહફકા,
તમેઅ દુન્યાકી વોહ હે જીસસે બાજુ ટુટ જાતે હૈં
અમીરે જારકી તુરબતકો છત સમઝે હે ક્યા ઘરકી,
યે માતમદાર આકર છાતીયાં ક્યું કુટ જાતે હૈં.

ગઝલે–અમીન.

અય દીલમેં શેફતા નહીં કોઇ હસીનકા,
આશીક હું ઔર ગુલામ હું ખાજા મોઇનકા.
ચાકાં હે તુજકો ખાજગી અય જાને મુરતઝા,
જીુજ તેરે કાન શાહ હે ઉસ સર જમીનકા.
ક્યું કર ન આફતાબકો હાંસીલ હો ફખરો શાં,
નકશા હે આસમાનપે તેરી જબીનકા.
પાયા હે તુઝસે હિંદમેં ઇસલામને રીવાજ,
તુહી મોઇ હે સરવરે આલમકે દીનકા.
અજમેરકી વોહ શાન વોહ રફઅત હે ઇનદીનો,
હફત આસમાંપે શોર હે જીસકી જમીનકા.
સર ગર્મ વસફે બાદશાહે હીંદ હું અમીન,
વાસીફ નહીં હું મેં કીસી મસનદ નશીનકા.

ગઝલે–હાફીઝ

અલ્લાહ કરે ઇશ્કકા બીમાર તેરેભી
જોહે મુજે હોવે વોહી આઝાર તુજેભી
જેસાકે સીતમ તુને કીયા મુજપે સીતમગર
એસાહી મીલે કોઇ સીતમગર તુજેભી
જેસાકે મેં મુદત મેં હું તેરા સલામી
કરના પડે એક ઔરકા દરબાર તુજેભી
જીસ તરહમેં દરપે તેરે ગીરયે કીના હું
રોતા હુવા દેખું પસે દીવાર તુજેભી
બદનામ હુવા જેસા ઝમાને મેં યે હાફીઝ
રૂસવા હુવા દેખું સરે બાઝાર તુજેભી

શાએર. { ખાહો ખુર રાંનો ઇશ્કમેં ઝુરે
આજ હમ સોરહેંગે કુછ ખાકર

ગઝલ—નાદીર—કવાલી.

અય જા મેરી આંખોપે યે બદ નઝરી કયું હે
તુમ બામપર આએ હો યે જલવગરી કયું હે
જીસને તુઝેહ દેખા હે હોશ ઉસકે બજા કબ હેં
ચીતવન તેરી ઓ ઝાલીમ જાદુસે ભરી કયું હેં
અય ચશ્મ શબે ગમમેં કુછ શરમભી લાઝીમ હે
તુફાન બપા હોગા યે નવહગરી કયું હે
મંય ધ્યાનમેં કીસ બુતકે ભુલા હું દોઆલમકો
દીલ મેહવે તમાશાહે યે દરદેસરી કયું હે
કયા ચુટકીયાં લેતા હે તીરે નીગાહે જાનાં
આંખોસે રવાં નાદીર ખુને જીગરી કયું હે

શએર. { અફસબો આઉનમેં ચાર ઘડી બાદ આયા
બડ ગઈ હદસે સીવા ઉનકી નઝાગત કયસી

ફારસી—ગઝલ—ગૌહર.

અય મેરે પ્યારે સજન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
કુરબાં કરૂં મેં જાનો તન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
જબ ગયે મેઅરાજમેં, કયરાં થે સબ હુરો મલક,
દેખ તેરા બાંકા પન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
લીજીયે લીલ્લાહ બુલા, બાહીશ નહીં હે મુલ્કકી,
તેરે કુચેમેં ચમન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
ઉમ્મતે આસીકો દોજખસે બચાનેકે લીયે,
લે—લીયા હકસે બચન. ગાહે નઝર બર મન ફગન.
કયા સીફત ઉસકી બયાં હો, જીસપે દેખો ખુદ બખુદ,
કુરબાંન હોં જંગલકે હીરન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
બુરકા ઉઠા કરકે જરા દરશન દીખાદો અય પીયા.
ગૌહરકી હે યે આસે મન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.

(આરામેદીલ)—ગઝલ—અકબર.

આદમસે કીસ લીયે આયા અરે નાદાન પરદેસી,
ભરોસા કયા હે દુન્યાકા અરે નાદાન પરદેસી.
યે કયું ડાલે હેં ડેરે કીસલીયે યે છાવની છાયે,
મુસાફીર હે તુ દો દીનકા અરે નાદાન પરદેસી.
કહાંસે આયા જાતા હે કહાં, એક બાત સુનતા જા,
યહાં ફીરભી કભી આના અરે નાદાન પરદેસી.

હીયે સામાન કયા કયા, ચંદ રોજ જીંદગાની પર,
યે સબ રેહ જાયેગા ઝગડા, અરે નાદાન પરદેસી.
ન સો યું ખ્વાબે ગફલતમેં તમાશા દેખ દુન્યાકા,
કે યે દો દીનકા હે મેલા, અરે નાદાન પરદેસી.
ઇબાદતકે લીયે આયા હે બચ બેહકાને વાલોંસે,
ન ખા પરદેસમેં ધોકા અરે નાદાન પરદેસી.
કહાં દારા કહાં જમશીદ ઇસકંદર કહાં અકબર,
હે સબકો ખાકસેં મીલના અરે નાદાન પરદેસી.

ગઝલે—ગોહર.

અહમદે પાકકી જબ દીલમેં મોહબ્બત આઇ.
જીતેજી બાદે ફના રાહતે જન્નત આઇ.
નુરે હયરતમેં હુઇ આપ હુયે જબ પયદા,
ઝુક ગયે તારે કમર કોભી મોહબ્બત આઇ.
ઝુલમતેં કુફ્ર મીટી નૈયરે આઝમ ચમકા,
બુત ગીરે હુયે શયાતીનોંપે આફત આઇ.
આસીયોંકા હે ગવાહ પુશતે પતાહીકે લીયે,
પુસ્ત પર આપકે જો મોહરે નુબુવ્વત આઇ.
કયું ન હોજાયે ફીદા હુરો મલક જીન્નો બસર,
જીસપે ખુદ ખાલીકે અકબરકી તબીઅત આઇ.
તુમકો યાસીન મુઝમ્મીલ વ મુદસ્સર તાહા,
હકને ફરમાયા હે કુરઆનમેં સદાકત આઇ.
હપ્ત ઇશવરકી તો શાહીસે મુઝે હે બેહતર,
તેરે કુચેકી ગદાઇ પે તબીઅત આઇ.
મલેકલ મોત યે તકલીફ હમે આખીર કી,
કબ ગવારા હે જો ઉમ્મતકો યે દીકકત આઇ.
યા રસુલે અરબી લીજીયે ગોહરકો બુલા,
શબે ફુરકતસે અજબ મુઝપે કયામત આઇ.

ગઝલે—શાહ—કવ્વાલી.

અય જાની તેરી જુદાઇ સેં, યે તનબદન ખાખ હોતા હય,
ન હુયે રહમ તેરી ચશ્મો મેં, કદમ બોસી યહ યાર કરતા હય.
જુદાઇ કે જખ્મો સે જાની, હમેરી જાન જાતી હય.
મગર મેરી યહ જીંદગીસે ન તુઝેં રહમ આતી હય.
જીંદગી જો હમ કરતે આલીકકી, તો બહીસ્ત હમ જરૂર પાતે,

મગર અય જાલીમ તેરી બંદગીસે, શયતાન અબ તો સતાતા હય. અગર આયે જાન તેરે દીદારોસેં. પાગલ મય હુવા તો હું, વફા પર જફા નકર મહબુબ, મય ઓ–જાન મરતા હું. બસ અબ ખુદાકી બંદગી કરેગા "શાહ" ખુદા બેહીસ્ત બક્ષેં ગે, નહય અબ ખુદા સે જુદાઇ હમકો, ખુદ સે એ હમ એકરાર કરતેં હેં.

ગઝલે—દાગ.

આતી હુઇ આશકકી તબીયત નહિ જાતી
આતી હે તો ફીર આકે કયામત નહિ જાતી
સરે જાતાહે સરસેં તેરા સોદા નહિ જાતા
દીલ જાતાહે દીલસે તેરી ઉલફત નહિ જાતી
અલ્લાહસેં મહેસરસેં કહુંગા તેરે આગે
મજબુર હું મેં ઉસકી મોહબ્બત નહિ જાતી
બોસે જો તલબ મેંને કીયા હંસકે વો બોલે
યે હુશનકી દોલતહે લુટાઇ નહિ જાતી
અવ્વલ તો ઉનહે શરમ રહી મુંસે ન બોલે
જબ શરમ ગઇ વસ્લકી હુજજત નહિ જાતી
ફેરહાદ કે મરકદ સંગે આતાહે સદાએ
બરબાદ કીસી શખ્સકી મહેનત નહિ જાતી
અય દાગ બુરા મત માન ઉનકે દહકા
માઅશુકકી ગાલીસેં, તો ઇઝત નહિ જાતી.

શાએર { કોનં યુસફ઼ ઝુલેખા લેલી વ મજનુનહેં કોન
{ શુરતે ઉશાક વ શીકલે દીલરૂબા વોહી તું હે.

ગઝલે—શરફુદ્દીન.

આશકોકુ દાગ દેકે દીલકા છુપાનાં કયા ભલા,
મુજ બીચારે નાતવાં કા દીલ જલાના કયા ભલા,
હમ જો આયેથે તુમારે દેખનેકુ અય શનમ,
એક નજર દીખલાંકે ફીર મુખરા છુપાના કયા ભલા,
બોસતામેં જા કે બુલબુલ ગુલસે કરતી હય પોકાર,
દામે ઉલફતસે મેરે દીલકુ ફસાના કયા ભલા,
જાનં લેથે તુમપીયા પીતમકી નગર હમ કહયુ,
ઉસ ગલીમેં સદરીયા ફીર બચાના કયા ભલા,
આરજુ કરતા હય શરફુદ્દીન તુમારા અયશનમ,
મહેરબાં હોકે ફીર દુશ્મન હોજાનાં કયા ભલા,

ગઝલે-મસ્ત.

આજ દીલબરકુ ખોઆબ મેં દેખા, નુરે હક કા હે જામ મેં દેખા
ખુદ ફના હોકે જાત મેં મીલના, યે તમાશા હે આબ મેં દેખા.
આપકું શોખત ગેરકું લેજત, યે તમાશા હમ કબાબ મેં દેખા.
એઠ કર શેર મુલક કી કરની, યે તમાશા કેતાબ મેં દેખા.
એક પેઆલે મેં મસ્ત હોજાના, યે તમાશા શરાબ મેં દેખા.

(કયરે ચમન.)-ગઝલ.

આયા કરો ઇધરભી મેરી જાં કભી કભી,
નીકલે હમારે દીલકેભી અરમાં કભી કભી.
પાલો ન ગેસુઓંકો યેહ કાલી બલાકે હેં.
હયરાં કરેંગે રોજ પરેશાં કભી કભી,
આનેમેં જાન આપકો ગર ઉજર હે યહાં.
ખત તો લીખા કરો મહેરબાં કભી કભી.
પુછા શબે વિશાલ કે આઓગે યા નહીં,
કુછ સોચ સોચ કેહને લગે હાં કભી કભી,
યાદ આતીહે જીસ વકત મુઝે સુરગે સુસ્દફ,
પઢ્હ લેતા હું મેં ખોલકે કુરઆં કભી કભી.

ગઝલે-મહેમુદ.

આકર તુમહારે દરપર બદનામ હો ચુકા હું
મેરી ખબર લો ખ્વાજા ના કામ હો ચુકા હું.
સોંપા હું તુમકો પયારે દુન્યા વ દીન કી કુલજી,
અબ પાસ મેરે કયા હય બે દામ હો ચુકા હું
પરદા ઉઠ ઓ રૂખસે મુખડા દીખવો ખ્વાજા,
મંય ઇશ્ક મેં તુ મહારે ગુમ નામ હો ચુકા હું,
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખ્ખો મેરી.
મુઝકો સહી હય ખ્વાજા ગલે હાર હો ચુકા હું.
મહેમુદ જબ મીલા હય એક જામ વસલ ખ્વાજા,
મખમુર મસ્ત પીકર એક જામ હો ચુકા હું.

ગઝલે-નીમજ.

આપકે હીજરસેં પહોંચી હે યે હાલત મેરી,
મેહરબાં તક નહીં પેહછાનતે સુરત મેરી;
હું સરાપાયે તમન્ના મુઝે કયા પુછતે હો.
નીકલી બતલાઓ તુમ્હી કોનસી હસરત મેરી;

ડરસે રૂસવાઇકે અબ મુઝસે નહીં મીલતે હેં,
દેખકે દુરસે પેહરાં હેં વોહ સુરત મેરી,
બઝમસે અપની વોહ યે કેહકે ઉઠા દેતે હેં,
જાઇયે આપકે લાયેક નહીં સોહબત મેરી;
એક વોહ હે કે ઊડાતે હેં જમાનેકે મઝે,
એક મેં હું કે ન નીકલી કોઇ હસરત મેરી,
ગલીયો ગલીયોં ઉન્હેં ફીરવાયેગી મજનુંકી તરેહ,
રંગ લાયેગી કીસી રોજ યે ચાહત મેરી;
નસીમજાં આશીકે મુઝતર હે શમે ફુરકતમેં,
આઇયે જલ્દ કે હે આપસે રૂખસત મેરી.

ગઝલે—કલીમ.

આપ મેં આપકો જો પાએ હે, અપને આપે કો વો મીટાએ હેં,
મેરે નાલેહી ખીચ લાએ હેં, બે બુલાએ કભી વો આએહેં.
મેરી તુરબત બનેગી અબ દુલહન, આજ વો હાર ફુલ લાએ હેં.
ન સતા અયફલક જફા પરવર, કીસી ગુલરૂ કે ખુશ સતા એહેં.
દાગ દીલ દેખકર ન કહે તે હેં યેતો અપનેહી ગુલ ખીલાએ હે,
ગયરપર અબ નઝર પડે કયું કર, મેરી નઝરમેં વો સમાએ હેં.
વસ્લમેં લુફ્ત આયગા કયા ખાક, હીજરકે ગમ કુછ એયસે ખાએ હેં.
દીલપે ઝેલેંગે રંજો ગમ ભી હમી, નાઝ હમને અગર ઉઠાએ હેં.
કયા ભરોસા હે ઇન બુતુંકા કલીમ આજ અપને હેં કલ પરાએ હેં.

ગઝલે—અસીર.

આંખે બેકાર હે દેખે જો ન સુરત તેરી;
દીલવો કયા હે કે નહોં જીસમેં મોહબ્બત તેરી.
નખલ હસ્તીસે નમુદાર હે કુદરત તેરી.
અઝલ વેહદત હે તેરી ફરઅ હે કસરત તેરી.
જલદ અય રૂહ સફર મેય કરે ખાકીસે નફર,
ચંદ રોઝહ હે મુલાકાત ગનીમત તેરી.
કયા અઝાબે શબે ફુરકતસે છુડાયા હમકો,
મહેરબાની તેરી અય મરગ ઇનાયત તેરી.
સુનચયે દીલકો મેરે ચાક નકર ડરતા હું,
કે પરેશાન નહો બુએ મોહબ્બત તેરી.
શોઅલએ નારે સકરસે જો ડરે એહલે ગુના,
અબર બન બનકે બરસને લગી રેહમત તેરી.
સેર બાઝારકો તુ રોઝ નીકલતા હે અસીર,
આગઇ કયા કીસી યુસફપે તબીઅત તેરી.

ગઝલ—ઝહેરાહ.

આવોજી આવો ખુદાકે વાસ્તે, રહેમ ફરમાવો ખુદાકે વાસ્તે,
જલ્દ ફીસલ જાઓ ખુદાકે વાસ્તે, જી ના ઉલઝાઓ ખુદાકે વાસ્તે.
જબ ગયે ધર ઉનકે તો કહેને લગે, જાઓજી જાઓ ખુદાકે વાસ્તે,
જાન જાતીહે તુમ્હારી હીજરમેં, અબ લીપટ જાઓ ખુદાકે વાસ્તે.
ગૈરસેં મીલકર ન ચાર આંખે કરો, કુચતો શરમાઓ ખુદાકે વાસ્તે,
ચાલ મકરાઇકી અય જાન મત ચલો, રાહપર આઓ ખુદાકે વાસ્તે.
સો વો આતેહેં કોઈ કહેતા નહિ, અબ ન ગભરાઓ ખુદાકે વાસ્તે,
કર્યું હો ઝહેરાહસેં ખફા અય માહેરૂં, કુચતો બતલાએ ખુદાકે વાસ્તે.

ગઝલ—મુમતાઝ.

આયે નહીં નઝર જો પ્યારે કઇ દીનસે,
મરતે હેં હીજકે મારે કઇ દીનસે.
કર કત્લ ઓ કાતીલ નકર અબ દેર ખુદારા,
હે શોક ભરા દીલમેં હમારે કઇ દીનસે,
આતા જો નહીં બાગમે કયા ઉસકા સબબ હે,
અય રશ્કે કમર બહરે નઝારા કઇ દીનસે.
અબ દેખીએ કીસ કીસકો ડસે નાગની જુલફેં,
નીકલે હેં વોહ આરીઝપે સંવારે કઇ દીનસે.
કીતનોંકા કીયા ખુન સનમ સચ તો કહો અબ,
મેંહદી જો મલી હાથમેં બારે કઇ દીનસે.
કયા ઇસકો ફલક દેખતે, હયરાન બનાહે,
કુરબાન જો કરતાહે સીતારે કઇ દીનસે.
યા અહમદ મુરસલ તેરે મુમતાઝ પર અબતો,
જ્યાદા હેં ગમ આદોહકે ગુજારે કઇ દીનસે.

ગઝલ—અકબર.

આયે ઇસ બાગે જહાંમે ખાક જીનેકે લીયે,
રાત દીન આંખે તરસતી હેં મદીનેકે લીયે.
ખુને દીલ પીતા હું ગમસે ઓર ઝરવારે નબી,
આબે ઝમઝમ લાતેહેં તીશ્નાસે પાનીકે લીયે,
નામ તેરા યા મોહંમદ કલમયે તૈયબકે સાથ,
સબ્જ મોઝું હો-ગયા દીલકે નગીનેકે લીયે.
ખાકમેં મીલ જાયે તેરી આખર ઝીમરે લીઇ,
તુ નહે પાની નબી ઓકોં પીનેકે લીયે.
અર એબ્રે અસરા ન આપ ઉસકે બસ દેતે શોખાસ,

ખુલ્દમે હુરેં ઉતર આતીં પસીને કે લીયે.
કુમતોંકા થામતા હે વાહ ક્યા કેહના તેરા,
અયસા કીશતીઆં હો ઉમ્મત કે સફીને કે લીયે.
ખાદીમાંને સાકીયે કૌસરકા કયા કયા આયેશ હેં,
હુરેં ખીદમતકો શરાબે પાક પીનેકે લીયે.
યા મોહંમદ અપને અકબરકો બુલાયા કીજીયે,
કમસે કમ હર સાલ ભરમેં એક મહીનેકે લીયે.

ગઝલે—ઠુમરી.

આનપડી દરબાર ખ્વાજા, તોરે નગરયેં તોરે શહેરમે—આન.
ઊંચાસા કોટબીલન દરવાજા નોબત બાજે બહાર—ખ્વાજા.
ખ્વાજા કે દરપે શીશ નિવાઊં તુમહો ગરીબ નવાજ—ખ્વાજા,
સીડી સીડીપે માલન બૈઠી—દેત ફુલોંકા હાર—ખ્વાજા.

(અતરે સખુન)—ગઝલ.

ઇલાજે દરદે દીલ તુમસે મસીહા હો નહી સકતા,
તુમ અચ્છા કર નહીં સકતે, મંય અચ્છા હો નહી સકતા;
અભી મરજાંઉંગા જીને કે તાને ફીર ન તુમદેના,
યેહ તાને વોહ સુને જીસસે કે ઐસા હો નહી સકતા.
તુમહેં ચાહું તુમહારે ચાહને વાલોંકો ભી ચાહું,
મેરા દીલ ફેરદે મુઝસે યેહ ઝબરા હો નહી સકતા.
દમે આખીર મેરી બાલીં પે મજમા હય હસીનોં કા,
ન આના અય કઝા ઉસવક્ત પરદા હો નહી સકતા.
જો તુમ ચાહે વોહહો જાયે યેહ, હય અલ્લાહકી કુદરત,
જો મંય ચાહું તો ફરમાવો કે અયસા હો નહી સકતા.

ગઝલે—આશીક.

ઇશ્ક કેહતે હેં કીસે હોતીહે ઊલફત કયસી
હીજ્રકે જોરો સીતમ વસ્લકી લજ્જત કયસી.
એક દીન વોહ થા કે હમપે વોહ ફીદા હોતે થે,
અબતો હે ઉનકો મેરે નામસે નફરત કયસી.
દોસ્ત અહબાબ મુઝે દેખકે ફરમાતે હેં,
આજ કલ હોગઇ યે આપકી હાલત કયસી.
હો નહીં સકતી ઇબાદત તેરી ખલ્લાકે જહાં,
સાથે અફઝલ હે ગુનેહગારોંપે રહમત કયસી.
આના બરબાદી હુઇ અપને પરાયે છુટે,
ઊસપે અપના નહુવા વોહભી હે ચાહત કયસી.

કયા હો તાબીર ગઝલકી જો તેરે [illegible]સે,
તેરી આતોંમેં ભી હોતીહૈ ફસાહત કવસી.

ગઝલ—[illegible].

ખીલાદી મેં ગનુ સાગર-સુબે મયખાના બન બનકર,
લબે માઅશુક તક પહોંચું લબે પયમાના બન બનકર
કભી તાકા કભી મારા કભી બિસમીલ કીયા ઉસને,
હરએક અંદાઝસે લુટા મુઝે જાનાના બન બનકર.
અગર વોહ શમેઅ-રૂ મુખડા દીખાદે આકે મેહફીલમેં,
કરૂં મેં જાનો દિલ અપના ફીદા પરવાના બન બનકર.
પીલાદે અબ તો મય સાકી ઘટા છાઇ બહાર આઇ,
ઊઠાઉં લુત્ફ બઝમે યારમેં મસતાના બન બનકર.
અગર વોહ ચાંદસા ટુકડા ઇધર ભુલસે આ નીકલે,
સીયાહ ખાના મેરા રોશન હો ઇશરત ખાના બન બનકર.
કોઇ ઉનસે નહીં કેહતા ખબર લો અપને વેહશીકી,
ગીરેબાં ચાક કરતા હે વફા દીવાના [illegible]ન બનકર.

ગઝલ—અઝીઝ.

ઇલાહી હો મેરે સીનેમેં ઉલફત ગૌસે આઝમકી,
હમેશા હો હમારે દીલમેં ચાહત ગૌસે આઝમકી.
ગુલામે ગૌસે આઝમ ઝીંદા કર દેતે હૈં મુરદોં કો,
ભલા હો કયા બયાં મુજસે કરામત ગૌસે આઝમકી.
કહીં ચોરોંને પાઇ આપ કે દરસે વીલાયત હૈ,
સખી સરકાર હે જારી સખાવત ગૌસે આઝમકી.
ગુનેહગારોંકો બખશાઇમેં રોઝે હશ્ર મવલાસે,
હર એકકે વાસતે હોગી શફાઅતે ગૌસે આઝમકી.
ખુદાકા શુક્ર દનમેં [illegible]રીકે કર દીયા કામીલ,
મેહરબાની નબીકી ઔર ઇનાયત ગૌસે આઝમકી.
જહાંકે સબ કુતુબ પાકાન પાહીમે ગૌસે આઝમ હે,
અઝીઝ હરએક વલી પર હે હુકુમત ગૌસે આઝમકી.

ગઝલ—[illegible].

ઇસ વાસ્તે હમ સુરતે રંજુર પડે હૈં,
તેરે દરે દૌલતસે ભોહત દુર પડે હૈં,
[illegible] તેરે ખુમ[illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] પડે હૈં.
તકદીરમેં [illegible] નહીં [illegible] [illegible],

અફસોસ કે અજમેરસે હમ દુર પડે હેં.
તેરે દરે અકદસપે શાહે મુલકે વીલાયત,
સર અપના ઝુકાએ હુએ મગરૂર પડે હેં,
અતતીયે ચરાગે તને તીરામેં હો રેશન,
ચાકપમેં જીગરમેં મેરે નાસુર પડે હેં.
દેખોતો ઝરા કેયફીએ મેય ઉલફતે મોલા,
કીસમતકો દુઆ દેતેહેં મસરૂર પડે હેં.
ક્યા એક તુમહી વાસીફે ખ્વાજાહો તજમ્મુલ
તુમસેતો બહોત શાએરે મશહુર પડે હેં.

ઉ (અતરે સખુન) ગઝલે—મેહદી.

ઉસ રંગીલે ને જા હાથોં મેં લગાઈ મેંહદી
કોનસે બાગસે બતલાવો મંગાઈ મેંહદી;
આશક ગુલ ગુંસે તરો તાઝા હુવા થા વો દરખ્ત
જીસકી ડાલીસે સજન તુમને લગાઇ મેંહદી;
રશક ઉન્નાબ ક્યા દીસત હીનાઇ કે તહ,
તુમને હાથોં પે એ માહ જબકે રચાઇ મેંહદી;
ઉડ ગયાં દેખતે હી રંગ શફક કા નાગાહ,
એક ઝરા અપને જો હાથોં કી દીખાઇ મેંહદી;
હાથ મેં સુરખી ન સમઝે કોઈ આકીલ ઉસકો,
ખુને ઉશશાક કી મુઠડી મેં લગાઈ મેહદી.

ગઝલે—આસીફ.

ઉન્હેં ક્યુંકર યે સલેકયેં કે ચાહત અયસી હોતી હે,
જો તુમકો ચાહતે હેં ઉનકી હાલત અયસી હોતી હે.
યહી હે રશ્ક ગયરોંકા તો મરજાના હે ક્યા મુશકીલ
દીખા દેગે યે હમ એક દીન કે ગયરત અયસી હોતી હે.
હુમીં ચુકે જો જીક ઉનસે કર બેઠે કયામતકા,
વોહ ચલકર દો કદમ બોલે કયામત અયસી હોતી હે.
દીખાકર આઇના ઉસ ખુદનુમાસે મેં યે કેહતા હું,
ઉતર આતીહે જો દીલમેં, વોહ સુરત અયસી હોતી હે.
નીગાહે લુતફે આસીફ સે સીતારા ઓજ પર આયા,
જો દીન ફીરતેહે બય અખતર તો કિસમત અયસી હોતી હે,

ગઝલે—અમીર.

ઉઠો [illegible] જમા તો મીટે ગીલા દીલકા,
જરાસી બાતમેં હોતા હે સ્યાહ દીલકા,

તુમ અપની ઉઠતી જવાનીકો શોખીયાં દેખો,
ઉભર ઉભરકે બઢહતી હે વલવલા દીલકા,
યે ઝુકકે કહેતી હૈ કાનોમેં બીજલીયા ઉનકી,
તડપને હોગા ન હમસે મુકાબીલા દીલકા.
લગાકે યારકી તસવીર અપને સીનેસે,
નીકાલ લેતે હૈં ફુરકતમેં હોસલા દીલકા,
બઢકે યારને ચીતવન મીટા દીયે ઝઘડે
નમેં રહા નરહા દીલ ન વોહ ગીલા દીનકા.
અમોર ભુલ ભુલૈયાં હે કુચસે ગેસુ,
તબાહ કયું ન ફીરે ધસમેં કાફીલા દીલકા.

ગઝલ—હુમદમ.

ઉસ્તકા ગમ ખાયગા કયનો પરીમાની હુઇ,
અય સમે દીલદાર તેરી ખુબ મેહમાની હુઇ.
જુબ્હા કરને વોહ ઉઠા મંઝુર કુરબાની હુઇ,
મુદ્દતોંસે થા યેહ મન્નત મેરી માની હુઇ
સખ્ત જાનીકા બુરા હો થક ગયે બાઝુરે યાર
ધાર ખંજરકી ગઇ સબ આખર પાની હુઇ
નીચી નીચી વોહ નીગાહેં દેખકર બાદે વીસાલ,
હાયે કીસ કરજા મુઝે ઉનકે પરીમાની હુઇ,
હે મસલ મશહુર હેતી હે જવાની બાવલી.
દેદીયા દીલ ઉસકો કયસી સખ્ત નાદાની હુઇ.
મજમયે મેહશરમેં ભી વોહ શકલ હુમદમ યાદહે
કીસ તરેહ ભુલુંગા જો સુરત હે નેહશાની હુઇ.

(આનામે દીલ) ગઝલ.

ઉઠો અલેસે લીપટ જાઓ ફીર નીરખ લેના,
તમામ રાત પડી હે બનાવ કર લેના.
હમારે સાથ હે તેરાભી ધમતેહાં અય તીર,
તડપકે દીલ જો નીકલ જાયે તો જીગર લેના,
મઝા નહીં હે લડકપનમેં સીના જોરીકા.
ઉભાર કે જો દીન આઇગે તો ઉભર લેના.
ગયે હો દેખતે દમ તોડતા હુવા મુઝકો,
ખુદા કે વાસતે જલદી મેરી ખબર લેના.
રહી નીગાહમેં હસરત ઉમેદ-ખુન દીલમેં,
બડા મઝા હસીનોંકા પ્યાર કર લેના.

ગઝલે—ભેરવી.

હૈડો પીયા જાગે અકેલી ડર લાગે—હૈડો૦
ચુન ચુન કલીયાં સેજ બીછાઇ-ઇતનેમેં હો ગઇ ભોરરે—હૈડો૦
આધી-આધી-રતીયાં પીછલે પહેરવાં, તડપ તડપ જીયા જાયરે—હૈડો૦
આમવાકી ડાલીપે કોયલીઆ બોલે, બનમે બોલે મોરવારે—હૈડો૦

ગઝલે—મીરઝાં.

એક ફકત મેંહી નહીં ચાહનેવાલા તેરા,
જીસને પયદા કીયા વોહભી તો હે શયદા તેરા.
હલકપે મેરે છુરી ફેરકે કાતીલને કહા,
અબતો દેખેંગે તડપનેકા તમાશા તેરા.
જખ્મપર મેરે નમક છીડક બજાયે પાની,
અબતો ઠંડા હુવા કાતીલ યે કલેજા તેરા.
ઉમ્રભર સીજદેસે સરકો ન ઉઠાઉંગા કભી,
હાથ લગજાયે અગર નકશે કદે પા તેરા.
યેહ હે ઉમ્મીદ શબો રોજ દીલે મીરઝાકી,
નજ એક વકત જબાંપર રહે કલેમા તેરા.

(શયરે ચમન)—ગઝલ.

એક તીર ફેંકતા જા બાંકી કમાન વાલે,
હો એક નઝર ઇધરભી ઓ આન બાન વાલે.
ઝુટોંકે યાર ઝુઠે ઝુઠા જહાન સારા,
તેરા હે ધ્યાન સચ્ચા ઓ સબકે ધ્યાન વાલે.
ખંજર ઉઠાકે તોલા ઓર તોલકે ન મારા,
મેં ઉસ અદાકે સદકે ઓ આન બાન વાલે.
કાબેમેં જાકે ઢુંઢું યા બુત કદેમેં જાકે,
ઢુંઢા હું લા મકામેં ઓલા મકાન વાલે.
તેરે નગરમેં જાના ઓર દરદરકી ખાક છાના,
કુછતો પતા બતાદે ઓ બે નીશાન વાલે.
તહકીક હાલ તેરા કીસસે કહું મેં જાકે,
ચુપ હેં યકીન વાલે ગુમ હેં ગુમાન વાલે.

ગઝલે—અમીર—કવ્વાલી.

એક ઝરા દેખો સો કયા કરતે હેં કરને વાલે,
ઓ ગરીબો કે મઝારો પે ગુઝરને વાલે.
ફીર કહાં દીલકા પતા દીલમેં હસી જબ આએ,
ઘરભી લેજાતે હે યે ઘરમેં ઠહરને વાલે.
દીલ મુશતાકકે ટુકડે યે નહી પરચેહેં,
દાવરે હશરકી ખીદમતમેં ગુઝરને વાલે.

મોત કેહતી હે કસીસે મેં ખુદ દેતી હું જો,
ઓર મુજેહ મુફત લીયે મરતે હેં મરને વાલે.
હુરે બોલી ગએ જનનતકો જો મસતાનએ ઇશ્ક,
આએ કવસરમેં નહા ધોકે નીખરને વાલે.
દીલ ધડકતાહે મેરા દેખકે જોબનકા ઉભાર,
ચુમલે મુંહ ન તુમ્હારા યે ઉભરને વાલે.
ખુબ પેહછાન ગએ એહલે હવસકો વો અમીર
ચાહગએ નઝરોં પે સબ જીસે ઉતરને વાલે.

શએર | સુરતે માહે માહે નવ આતા હે મહીને પીછે
| ઇન્હી બાતોંસે તુ અંગુશ્ત નુમાં હોતા હે

ગઝલે—સાબીર.

અય દીલદારે સાબીર પર યેહ નોહાગીરી કયું હય,
દીલ મેં હય મેરે સાબીર, આંખોં મેં તેરી કયું હય.
લબ પર મેરે હાય સાબીર દીલમેં હય મેરે સાબીર,
સીલ રંજકી છાતી પે ફીર મેરે ધરી કયું હય.
જબ મસ્ત હેં સબ હય બહોશ તેરે સબ હય,
ફીર મોહની સુરત પર જાદુ નઝરી કયું હય.
સાબીર કી મુહબ્બત મે મનઝુર બના એ દીલ,
દરના હય અગર સાબીર ફીર બનના દરી કયું હય.

ગઝલે—સફ ૧—૧૧—ઠુમરી.

ઓ મેરે ખ્વાજા મુઇનુદ્દીન આરતી પાર લગાદે નાવરયા,
તુર ઝારેહા યહી વકત હય ખ્વાબ તુ કરદે નઝરયા;
કબ સે મંય ઠારી અરઝ કરત હું રંગ મેં તુ રંગદે ચુંદરીયા,
યેહ નામ તોરા રોશન હય જગમે ન્યય ભી આઇહું દરરયા.
પલકોંસે છારૂં મય તોરી દવરયા કરદે મહર કી નઝરીયા,
યા મેરે ચીશતી હયગી શકીસતી દીયે પુરતી મોરે સાંવરીયા.
યા મોરેસાબીર વોહ તોરી નાદીર મોહે દીખાદે ડગરયા,
યહી અરઝ કરત હય સફદર કમીના પાર લગાદે નાવરયા.

ગઝલે—અકબર.

કહાંસે જોઉ દીલ્હોતુ જહાંમેં સબ મુશકીલ હે
યહ પરીયોંકા મજમાંહે યહાં હુરોંકી મેહફીલ હે
ઇલાહી કયસી કયસી સુરતેં તુને બનાઇ હે
કે હર સુરત કલેજેસે લગા લેનેકે કાબીલ હે
મેરા દીલબેક શીશેકી તરહે પથ્થરસે હે બાસ—

મેં કહેતા રહ ગયા જાલમ, મેરા દીલહે મેરા દીલહે ડેરઓ બેઅદબ યે બઝમ ગુસતાકી કે કાબેલ હે જો દેખા અકરા આયનેમેં આપના બોલે ઝનઝલાકર અરે તું કૌનહૈ હટ સામનેસેં ક્યું મુકાબીલહે મેરી તુરબતપે એક ઠોકર લગાઇ, ઓર યે ફરમાયા કયામત આ ગઇ, ઉઠ સોનેવાલે કયસા ગાફેલહે હજારાં દીલ મસલકે પાઉંસે ઝનઝલાકે ફરમાયા પીછાનો, તુમ્હારા ઇન દીલોમેં કોનસા દીલહે સવાલે બોસેપર ક્યું ઝીસ્ક કીયાં દેતેહો અકબરકો ફુલ્લાતન હર શખસ અલાહ મે અઝ બહેરે સાયેલહે

શએર } દેખ દરયાકી તરફ દીલકો લહેર આતીહે
કીસ્તી ઉમરકી હરરોઝ ચલી જાતીહે.

ગઝલે—અકબર.

કત્લમેં દેર હે ક્યું મ્યાનસે તેગા નિકલે
આજતો હદ હે આશિકકી તમન્ના નિકલે
દિલતો લેતે હો સનમ દેખલો ફુટા ફુટા
ફિર ન ફેરેગે જો. પીછેકો બખેડા નિકલે
આદમી પેહલે મોહબ્બત મેં બિગડ લેનો બને
જબ મિલે ખાકમેં દાના તો શગુફા નિકલે
આતિશે હિજ્ર મેં જલતે હુવે એક ઉમ્ર હુઇ
દેખે કબ વસ્લ હો અરમા મેરે દિલકા નિકલે
આજ હે ગર્મ કુગા હમભી ચમનમેં અકબર
આશીયાને મે હમ ક્યું બુલબુલે શયદા નિકલે.

ગઝલે—કરદ.

કત્લે આશક કીસી માશુક સે કુચ દુર નથા
પર તેરે એહદ કે આગે તો એ દસ્તુર નથા,
રાત મીજલસ મે તેરે હુશન કે, શા અલે કે હજુર,
શમએ કે મુખપે જો દેખાતો કહી નુર નથા,
જીકર મેરાહી [illegible] સરે [illegible]
મેને પુછાનો [illegible] એ [illegible]
આ[illegible]દી [illegible] મેરા [illegible] નથે આદમક,
વર્ના [illegible] કાબી મગદુર નથા.
[illegible] ગમ કીતેરે [illegible] સનમ કરે દેખા,

કાઈભી દાગ ચાસીનેપે કે નાશુર નથા,
મોહબ્બતે સબ આજ તો મેયે ખાનેમે તેરે હાતો,
દીલ નથા કોઇ કે શીશા ફીતરેહ ચુર નથા.
દરદ કે ભીલનેસે અયે ધ્યાર પુરા કયું માના.
જીસકુ કુછ ઓર સેવા દીદ કે મંનજુર નથા.

ગઝલે–સલીમ.

કટી ગુનાહોંમેં ઉમ્ર સારી, ઇલાહી તાબા ઇલાહી તાબા,
મેં અબ્દે ખાકી તુ રબ્બે બારી, ઇલાહી તાબા ઇલાહી તાબા.
ગુનાહકી ગઠડી ધરી હે સરપર, કદમ ઉઠાઉં જમીંસે કયું કર,
કડી હે મંઝીલ યે બોજ ભારી, ઇલાહી તાબા ઇલાહી તાબા,
કબરકી સખતી ફીસારે મરકદ, ગુજર ફરીસ્તોંકા પેહલી મંઝીલ,
વોહ ઘર અકેલા વોહ કબ્ર અંધારી, ઇલાહી તાબા ઇલાહી તાબા.
મુંસાફીરાં ઇસ સરાયે ફાનીમેં અયસે સોયે કે ફીર ન જાગે,
સીરહાને જાકે અજલ પુકારી, ઇલાહી તાબા ઇલાહી તાબા.
સલીમ ડુબા હુવા હે યારો, ગુનાહકે દરીયામેં સરસે પાતા,
યે સરગીરાની યે શર્મ સારી, ઇલાહી તાબા ઇલાહી તાબા.

ગઝલે–તુસ્સુમ્મુલ.

કયું કીસીકા લું મેં એહસાં કોઈ કયા લે–જાયેગા,
આસતાને ખ્વાજા સાહેબ તક ખુદા લે–જાયેગા.
નકદે દીલ લે જાઉંગા મેં નજરે ખાજાકે લીયે,
ઓર કયા મુઝસા ગદાયે બેનવા લે–જાયેગા.
ખ્વાજા ઉસમાંકા દુલારા જબ દીખાયેગા જમાલ,
પ્યારી પ્યારી શકલસે વોહ દીલ લુભા લે–જાયેગા.
અય તને ફાહીદા એક દીન ગલશને અજમેરકા.
તાયેરે શોકે જીયારત ખુદ ઉડા લે જાયેગા.
કેહ રહાકે બાજયે અજમેરકા યે ફયઝે આમ,
આયેગા જો આસતાં પર મુદ્દઆ લે જાયેગા.
અય તજમ્મુલ ગોકડી મંઝીલ હે રાહે આખરેહત
હે સલામત જબ હમારા રાહનુમા લે જાયેગા.

ગઝલે–અકબર.

કદમાં મેં મુસયફાકે મેરા મઝાર હોતા;
વોહ આકે પાર હોતી અય આકબાર હોતા.
ગરદાર બખશ દેતા ગર તુમ પુકારા કરતે.
મેરા જહાજ ભવંયાં તુફાંસે પાર હોતા.

યેહ બલા હુવાકે તુમને મુઝે બખશવાયા વરના
મેરે ગુનાહયોં કા કયું કર સુમાર હોતા,
હમ જાંબલબ એહ અકબર તેરે દરસે હોકર
તેરા મઝાર હોતા યેહ જાં નીસાર હોતા.

ગઝલે–વાસિફ.

કટારીમેં ન બરછીમેં ન ખંજરમેં ન ભાલે હેં,
ફલકકે પાર હોજાતે અય બુત યે વોહ નાલે હેં.
ખુદા રૂખબે ઉન્હેં દુન્યામેં વોહ સબસે નીરાલે હેં,
જો આરીઝ ગોરે ગોરે હેં તો ગેસુ કાલે કાલે હેં.
ગલે પર મેરે કયું તલવારસી રેહ રેહકે ચલતી હેં,
તેરી ગરદનમેં કાતીલ કયા કીસીને હાથ ડાલે હેં,
ચલે દેખ આંયેં ચલકર એક નજર જન્નતકી હુરોંકો,
હસીનાને જહાં જીતને હેં અપને દેખે ભાલે હેં.
ન પુછો આરઝુ પુરી હુઇ કીસ સખ્ત મુશકીલસે,
નીકલ આંયા હે દીલભી સાથ જબ અરમાં નીકાલે હેં,
રૂખે શફ્ફાફકી તાૈસીફમેં સુનકર ગઝલ બોલે,
યે મઝમું તુને વાસિફ નુરકે સાંચેમેં ઢાલે હેં.

ગઝલે–અમીર.

કયા કહેં દીલસે કહાં વસ્લમેં અરમાન ગયે,
નાઝકે સદકે તો અંદાઝકે કુરબાન ગયે.
ઇમતેહાં ખુબ વફાકાભી જફાકાભી હુવા.
તુમ હમે જાનગયે હમ તુમ્હેં પેહછાન ગયે
કેહતે હેં શબકી ખુશામદભી અજબ જાદુથી,
માનનેકી જો ન થી બાત વોહ હમ માન ગયે.
વસ્લમેં કેહતે હેં કોઇ નહીં આડે આતા,
હાયે ઇસ વકત કહા મેરે નીગેહબાન ગયે.
જબ મેં દરવાજેપે દેતાં હું કીસીકો આવાઝ,
કેહતે હેં કેહદો વોહ ઘર ગયેરકે મેહમાન ગયે,
ખાક સારીકે મઝે ખુબ ઉઠે દુન્યામેં,
ખાક હમ છાનને આયેથે યહાં છાન ગયે.
હક શનાસીકી હકીકતકો ઉન્હીતે જાના,
જો અમીર અપની હકીકતકો જો પેહછાન ગયે

ગઝલે-માહશુખ

કભી ઇકરાર કરતે હંય કભી ઇનકાર કરતે હંય
વોહ હમસે વશલકી સબ મેં બડી તકરાર કરતે હંય
પીલાકર બાદએ રંગી હુએ હંય સરખરૂ હમસે
કભી ગારીબ્ર બનાતે હંય કભી હુશયાર કરતે હંય
હુએ બરહમ વોહ ઓસેપર ઇલાહી ખેર હો દેખે,
હમારે વાસતે કયા હુકમ અબ સરકાર કરતે હંય;
મેરે માહશુખ કી સુરત અઘર દેખે ખુદા જાને.
બીરહમન દુર ગરદન શે અભી ઝુન્નર કહતે હંય.

(અતરે સુખન)—ગઝલ

કદ હય છોટા આંખેં રસીલી ભોલી ભાલી સુરત હય,
ઇસપે ગજબ વો બાંકી અદા હય, તીરછી નઝરયક આફત હય,
પરદા ઉઠા ના જલવા દીખાના છુપ જાના ફીર પરદે મેં.
શોક હમારા કરતે હો દુના યેહ ભી તુમહારી હીકમત હય.
રંગ ભપકા આંખ રશીલી અશે નીગલા ચાલ તેરી.
ઇસપે કીયામત એ મેરે દીલબર ચાંદ સી સુરત તેરી હય.
દેખતેહી વો નુરકા ચેહરા આહય ગયા સુઝકો સનમ,
ગીનતેહો નાહક મે ખારો મેં કૈસી યેહ મુઝપર તોહમત હય;

ગઝલે—અકબર

કદમોં પે મુસ્તરાંકે મેરા મઝાર હોતા
વો ખાક પાક હોતી મેં ખાક સાર હોતા
કદમોં પે તેરે ગીરતા ગલીયોંમે તેરી ફીરતા
ગાહ જાન નીસાર હોતા કે ગાહ આશક ઝાર હોતા
અચ્છા મેરે મુઝે તુમ શોઝે પે અગર સુલાતે
કયું ઝાર ઝાર રોતા કયું બેકરાર હોતા
ગફફાર બખ્શ દેતા ગર તુમ ઇશારેહ કરતે
મેરા જહાઝે અશ્યાં તુફાનસેં પાર હોતા
અચ્છા મેરી ખબર લો ગુમરાહ હો ચલા હું
કુછ અપની ઝીન્દીકા નહિ એતબાર હોતા
યે ભલા હુવા કે તુમને મુઝે બખ્શ વાયા વરના
મેરી ખુરાબીયોંકા કયું [illegible] શુમાર હોતા

શએર { [illegible]
{ [illegible]

ગઝલે-આઝમ.

ફુરકત તેરી જુદાઈ કે સદમે ઉઠાયે દીલ,
હરરોઝકે સીતમકી કહાં તાબ લાએ દીલ.
દર દર ફીરા રહાહે યે આગાઝ ઈશ્કમેં,
આંખકો દેખીએ મુજે ક્યા ક્યા દેખાએ દીલ.
હસ્તે હો મેરે હાલપે ક્યા જાએ રહેમ હે,
લીલ્લાહ ઇસ તરેહ કીસીકા ન ફસાએ દીલ.
દીવાને કોઇ કહેતાહે વહેસી કોઇ હમેં,
સબ કુચ સુનેંગે શુકર હે જો કુચ શુનાયે દીલ.
લાઇહે પેચમેં યે હજારોં કો બેગુનાહ,
ફંદેસે માર ઝુલ્ફકે ખાલક બજાએ દીલ.
એ વજહ આંખ આપને આલમ સેં ફેરલી,
ખુંને જીગર ન આખો સેં ક્યુંકર બહાએ દીલ.

ગઝલે-ઝફર.

કતલ કરનેકો આશકકે નીગેહ તલવાર કાફી હયે,
બીમારહકા જખમકા મરહેમ તેરા દીદાર કાફી હયે;
પરેશાં દીલ દીવાનેકો નહીં દરકાર ઝન્જીરે,
તુમારે કાકુલે પુરખમકા હરયેક તાર કાફી હય.
ન તસબીહ હયે ન સી ઝદા હયે નહી મતલબ કીતાબોસે,
તસબ્બર બન ગયા દીલમેં એહી તકરાર કાફી હયે;
પરેશાં દેખકરે મુજકુ ન ઇતના ઝુલ્ફ કર ઝાલીમ.
ફકત મેહેરબાનીસે તુમારા પીયાર કાફી હય;
અકેલા છોડ જા મત મુજકું તું ઇસદારે ફાનીમેં,
'ઝફર' કે ઝખ્મકે બસ ખનજ.

ગઝલે-અકબર,

ક્યું ન મેઅરાજમેં હો ધુમ તેરી આજકી રાત,
બનકે ઝર રહમતે હક દુર પડી આજકી રાત.
આપકે પાયે મુબારકને વોહ ઝીનત બખશી,
કોહકુમાં બન ગઇ મોતીકી લડી આજકી રાત.

ભેજતે હેં મુઝે રૂખસારે મોહસદપ સલામ,
પત્તીયાં ટેહનીયાં ફુલ છુટી જડી આજકી રાત.
હકને ફરમાયા કે આ અર્શ વે અય ખતમે રેસલ;
કે ઝીયારતકી તમન્ના હે બડી આજકી રાત,
હાવે અકબર હે ગુનેહગારોકા કીસ દરજે ખ્યાલ,
અયેશમેંભી ઉન્હેં ફીક્ર પડી આજકી રાત.

ગઝલ–શાહ. કુછ–નહિ–ઓર–સબ–કુછ–સહિ.

કહેત હય લોક યારો, એટલે જર નહિ તો કુછ નહિં,
હુવા જબ જર પેદા યારો, ઘર નહિ તો કુછ નહિં.
હુવા જબ ઘરતો અય યારો, દીલબર નહિ તો કુછ નહિ,
દીલબર આઇ જબ તો યારો, મોહબ્બત નહિ તો કુછ નહિ,
મોહબ્બત મીલી અય યારો, ખુદાસે ના મીલી તો કુછ નહિ.
ખુદાસે મોહબ્બત મીલી તો યારો 'શાહ' કહેતે સબ કુછ નહિ

ગઝલ–અનવર.

કીસીકે તીરે મીઝગાંકી ખલીશ હરબાર કયસી હય
નીગાહે નાઝકી બરછી જીગરકે પાર કયસી હય
સવાલે વસ્લપર લાખોં સુનાઇ ગાલીયાં તુમને
હમીસે ફીર યેહ કહેતે હો નેરી ગુફ્તાર કયસી હય
ઉદુભી તુમસે મીલતા હય ઉદુસે તુમભી મીલતે હો
હમારે વસ્લસે આખીર તુમહેં તકરાર કયસી હય
હજારોંકો કીયા ઘાયલ કરોડોંકો કીયા બીસમીલ
નીગાહે નાઝ અય કાતીલ તેરી ખુંખ્ખાર કયસી હય
હમેં દેખા તો ફીર, કીસ શોકસે દોડી હુઇ આઇ
હમારે ખુનકી પ્યાસી તેરી તલવાર કયસી હય
ખુદાકે વાસ્તે ખંજર ગલેપર ફેરદે કતીલ
તડપતી લોટતી પેહલુમેં જાને ઝાર કયસી હય
અભી સીનેસે દમ નીકલા વહી પુરી તરહ મેરા–
અભીસે મેરે માતમકી યેહ મારામાર કયસી હય
ઝપક જાતી હેં આખેં કાંદતી હય બર્કસી દીલમેં
અરે અનવર તજલ્લીએ રૂખે દીલદાર કયસી હય

ગઝલ—ગરીબ.

કીસ કદરમેં જો કરૂં ઇઆર ખરાબ તેરી,
અકલ હેરાન હુયે મેરી, દેખ સફાઇ તેરી,
આફરીન કહીયે મીયાં તેરે મુસવ્વર કે તહીં,
જીસને ઇશ ખુબીસેં તસવીર બનાઇ તેરી,
કયા કરૂં કીસસે કહું કોન કરેગા આસાન,
શખત મુશ્કેલ હુયે મેરે હકમે જુદાઇ તેરી,
યે જુદાઇ જો ન હોતી જેહાં બીચ પેદા,
કે આ ખોદા ખાલીબી રહેતી યે ખુદાઇ તેરી,
રોજે મહેસર કુ ખુદા પુછેગા સખતીસે મુજે,
તો મયે અયે દોસ્ત દેખાઉંગા દુહાઇ તેરી,
ઇઆ પયગંબર તેરા દર છોર કહાં જાવે ગરીબ,
બાદશાહી સેતી બેહતર હય ન ગદાઇ તેરી.

ગઝલ—તાયેબ.

કીયા ઇશ્કકે બુતાં જીસને વોહ રૂસવા હોહી જાતા હે.
તમાશાઇ અગર હો ખુદ તમાશા હોહી જાતા હે.
તપે ગમ જીસકો આઇ સર્દ મોહરોંકી મોહબ્બતમેં,
હિસે જાડા ચહડા અયસા કે ઠંડા હોહી જાતા હે.
અગર કુદરતે જલાનેકે હેં ખાહાં તુમસે હે ડર કયા,
લબે જાંબખ્શ એજાજે મસીહા હોહી જાતા હે.
અગર હમ તુમપે મરતે હેં તો તુમ કયું તંગ હોતેહો.
દીલે ઇનસાં પરીજાદોંપે શયદા હોહી જાતા હે.
તુમ્હારા જીક્ર અગર તાયેબ જબાનોંપર હે લોગોંકી,
ન ઇસકા ગમ કરો આશીકકા ચરચા હોહી જાતા હે.

ગઝલ—ગરીબ.

કીસીકી ફુરકતમેં હમને સાકી, લહુ પીયાહે શરાબ કરકે,
તપે અલમને જીગર જો ભુના તો, ખાયા હમને કબાબ કરકે,
ન ચેન પાઓગે ટુબી ઝાલીમ, કીસીકો નાહક ખરાબ કરકે,
યે ચાંદ રખના કે લેગા બદલા, જંનાબે બારી હીસાબ કરકે,
ઇધર જો મુંહસે સવાલ નીકલા, ઉધર સીતબે ગરને બાત કાટી,
ઝલીલ હોના પડાહે કેસા, સમનહો હાઝીર જવાબ કરકે,
મેરે જનાઝેપે મેરા કાતીલ, નમાઝ પડકર યેં કેહ સવાબ કરકે,
હો મેરે સરસી આઝાબ, ઉતરા ચલાકું કારેં સવાબ કરકે,

ગરીબ બેકસ ગંદા બીમારી કહાંથે એસે નસીબ મેરે,
ઝહે મુકદ્દર પુકારતે હેં, વો મુઝકો આલી જનાબ કરકે,

શએર. } જબ રાતથી દરાજ મુલાકાત કમહુઇ,
મીલનેકે દીન જો આએ—તો અબ રાત કમહુઇ.

ગઝલ—અકબર.

કીસ પ્યારમેં હઝરતસે ખુદા બોલ રહા હે.
મરગુબ હે મરગુબ હે અનમોલ રહા હે.
એક કંદ હે એક શેહદ હે દો મીમે મોહંમદ,
ઓર રાલ દરે બેહીસ્તે જીનાં ખોલ રહા હે
હે ઝુલ્મ મોહંમદપે બજુઝ સલ્લે અલાકે,
જો મેહરીબ મીલાદમેં કુછ બોલ રહા હે.
બાજારે મોહંમદમેં ચલો દરકે ખુદા લો,
સવદા યે વોહ સવદા હે કે અનમોલ રહા હે.
ફુલોંગે વોહી રંગ હે ગુંન્ચોમેં વોહી બુ,
મીનકારમેં બુલબુલેકી વોહી બોલ રહા હે.
દી આખર ઇસલામસે ઇમાનસે તુને,
આલમમેં શરીઅતકે ગોહર તોલ રહા હે.
અકબર તેરે દરબારમેં આયા હે ઇલાહી.
ઓર દફતરે નાબતે નબવી ખોલ રહા હે.

(ચમરે ચમન)—ગઝલ

કુછ નહીં દરકાર હે મુઝો નીશાની આપકી,
એક બોસા દીજીયે હો મેહરબાની આપકી,
હાં કરૂં તારીફ કીસ મોંહસે મેં જાની આપકી,
ખલ્કમેં હોગી ન લેકીન કોઇ સાની આપકી,
જબ સુનેરી બાલ દેખું હું કીસીકે ગુલબદન,
યાદ આ જાતી હે ફોરન નવ જવાની આપકી,
બસ નહીં ભુલેંગે પ્યારી જગતક હે દમમેં દમ,
હર જગા કેહતે ફીરેંગે કહાની આપકી,
ક્યું ગુને હરજાઇ અબદુલ્લા બેઠી રહો,
દી ખુદાને ચાંદસી તસ્વીર જાની આપકી.
મરહબા જોશે જુનું તસ્વીર દેખતે હી ચલે.
પેંચ હાથ ઉઠકે આખીર જાં દીવાની આપકી.

[illegible]

કોઇ ઐસી સખી ચાતુર ન મીલી મુઝે પીકે દવારે બીઠા દેતી,
મંયને રાહે મદીના ભી દેખી નહી મોરી બઇયાં પકરકે બતા દેતી,
મોરે મનમેં હય અબતો જોગનયા બનુ ઓર મલકે ભભુતે મદીને ચલુ,
સખી હિંન્દીકી નગરીમેં કાહે રહું તોરી પ્રીત ન ચેન જરા દેતી.
પીયા સાત સમુનદર પાર બસું મોરે પગમેં ન ચલનેકા જોર રહા,
નહીં આતી મદીને કી કોઇ હવા મુઝે મુલકે અરબમેં ઉડાદેતી,
મંય તો સુનીસજરયા પે તડપત હું પીયા મુલ્ક કે અરબમેં બીરાજત હંય,
કભી સપનેમેં દેતે જો દરશ દીખા મેહી ચરનોમેં સીસ નીવા દેતી,
મંય રોવત રોવત બૌરી ભઇ પીયા ઢુંડત હું મીલતા હી નહી,
મોરી મોત ભી આતી નહી હય સખી મોરે હીજરકે ગમસે છુડાદેતી.
તોરી પીતકા દુખડા તો મંય હી નહી પડ રોતા હય હીજરમેં વોભી યુંહી
મુઝેદરપે બુલાતે જો શાહે અરબ મુમતાઝકા દુખરા સુનાદેતી,

શાએર } આરઝુ યેહય કે નીકલે દમ તુમ્હારે સામને,
તુમ હમારે સાંમને હમ તુમ્હારે સામને.

ગઝલે—મહમુદશાહ.

કોનો મકાંમેં અવમદ દુલ્હા રૂપ નીરાલા લાયા હે.
અપન અરબમેં દેખ જરા તુ રબમેં કયસા સમાયા હે.
ઇન્તા ફતહનકા તાજ પેહનકૈર નસરૂન મીનલ્લાકી સયેફ ઉઠાકર,
કલમયે હક વદહતકાં ઘર ઘર [illegible] ડંકા બજાયા હે.
અરબા અનાસીર ખાકી પુતલા આદમ જીસકા નામ ધરી,
જયસે થે વયસે ફીગયે ઓર ઊસમેં કયસા સમાયા હે.
રહ—મતે આલમ બનકર આયે દોનોં જહાંકી બખશીશકો,
શબ્બીર શબ્બરકો ઝાબીન દેકર ઉમ્મતકો છુડાયા હે.
આહના ફના ફીલ્લ શેખકા મહમુદશાહ હો જીસકો નસીબ,
જીસને ઇશ્ક રબ્બીમે ખુદા ગર દીલમે અપને સમાયા હે.

આરામેદીલ—ગઝલ.

ખબર હમને તુમ્હારી ગયેરસે પાઇ હે,
ઘુસી બાએસસે ઝગડા હે યેહી સારી લડાઇ હે.
લગન હે સારે આલમકો શરૂક તુઝી બદખશાંમેં,
લબે નાઝુકપે સુરખી પાન ખાનેકી જો આઇ હે.
ફુસે બદનામ આખોંમેં [illegible] આઇ,
તુમ્હારે ઇશ્કમેં ખરી બડી જીલ્લત ઉઠાઇ હે.
મેં [illegible] મેરી લાશકો લે જાકે યું કેહના,

જીસે તુમ કોસા કરતે હો ઉસીકી લાશ આઇ હે.
હુયે હેં વસ્લકી શબ હોટ નીલે બોસે લેલેકર,
બકાના શર્મસે યે હે નઇ મીસ્સી લગાઇ હે.

ગઝલે—જફ્ફર.

ખાર હસરત કબર તક દીલમેં ખટકતા જાએગા
મુરગ બસમલકી તરેહે લાસે ફરકતા જાએગા
દેખીએ કબ તક જવાબે ખતસે આંખે સાફ હેં
રાસ્તા દેખા નહિ કાસદ ભટકતા જાયેગા
જાન જાવેગી જો ઇશ્ક આરજે ગુલ રંગમે
તખ્તે તાબુત મીસ્લે ગુલ ભટકતા જાયેગા
મેં યે કહતા હું કે મેરે લાશપર અય દોસ્તો
એક જમાને હરેક હસરતસે તકતા જાયેગા
ચુનકે અફસાં બામપર બેઠરે ખુદા મત જાઓ તુમ
અય સનમ જો દેખ લેગા સર પટકતા જાયેગા.
મર ગયા હું મેં કીસીકે હસરતે દીદારમે
કબર તક લાશભી મારા રાહ તકતા જાયેગા
અય જફ્ફર કાયમ રહેગી જબ તલક અખલીમ હિંદ
અખ્તરે અખ્બાલ ઉસ ગુનેહા ચમકતા જાયેગા

ગઝલે-કલીમ.

ખાજા શાહે બંદા પરવર લે ખબર—અય હબીબે રબ્બે અકબર લે ખબર.
હીજરમે હું ખિસ્તે કુમરી નાઆરા ઝા સરવે ગુલઝારે પયંબર લે ખબર,
હોગયા હે ગમસે ખું મેરા જીગર, અય જીગુર પેવંદે હેદર લે ખબર,
કુર્રતુલ અયને હસન જાને હુસેન, હઝરતે ઝોહ્રાકે દીલબર લે ખબર,
મેં હું ઓર ગમકી અંધેરી રાત હે, અય મેરે માહે મુનવ્વર લે ખબર.
હાલે બદતર હે કલીમે ઝાર કા, જાન આ પહોંચી હે લબ પર લે ખબર,

ગઝલે-આશીક.

ખુદા કો ખુદાઇમે હમદમ દેખતે હએ, ખુદાકો ખુદામે સનમ દેખતે હએં,
બગએરઝ તજલ્લીકે ઉસકે નહીં ગએ, હમા હમે ઊસીમે આદમ દેખતે હએં,
જીસે ચશ્મ હોવે સો દેખે મગર હમ, બદર આન હમે સનમ દેખતે હએં,
પએ કત્લ ઉશ્શાક [illegible] કો હમ દો [illegible] ઉસકી [illegible] દેખતે હએં,
કીસેહએ ગરઝ [illegible] [illegible], બહર સો ઉસે [illegible] દેખતે હએં,
કહે કોઇ આરીફતો ક્યા ઉસકો બોલું, [illegible] આશીક સદ્દમ દેખતે હએં

ગઝલે-શહીદી.

ગઝબહે ઉસપુતે કાફિરપે, અપના દમ નિકલતા હય,
નયા તાબુત જીસકે કુચે સે હરદમ નિકલતા હય,
વોહ કબ ખાતિરમેં લાતા હય મેરે આર્ઝુદા હોનેકો,
યેહ સુન રખ્ખાહૈ ઝાલિમને કે'સા દિલ નિકલતા હય,
દિખાકર અપની આરાયશ ન ધોકા દે પરી મુજકો,
કે તેરે સાદાપનમેં એક અજબ આલમ નિકલતા હય.
નહીં માલુમ દી કિસને ખબર લયલાકે મરનેકી,
કફનસે હાથ મજનુ' કાપ એ માતમ નિકલતા હય.
શહીદીસે નહી વાકિફ મગર ઇતનાતો વાકિફ હય,
કોઇ રાતોકો બયાં કરતા હુવા માતમ નિકલતા હય.

કવ્વાલી યે-નાદિર.

મર ખોફ હર્શકા હય અલ્લાહસે લો લગાલે
દુન્યામેં કયા મઝા હય અલ્લાહસે લો લગાલે
પીલે મએ મોહબ્બત કર યાદ અપને રબકો
કયા ખુબ યેહ નશા હય અલ્લાહ-સે લો લગાલે
મત જા કીસીકે પર મત માંગ તુ કીસીસે
બેકાર ફિર રહા હય અલ્લાહસે લો લગાલે
તુ આલમે ન આના બસ ભૈસવા કે હરગીઝ
દુન્યા બુરી બલા હય અલ્લાહસે લો લગાલે
જો માગના હય તુજકો સો માંગ અપને રબસે
હરબાર વોહ ખુલ્લા હય અલ્લાહસે લો લગાલે
સબ યાદમેં ઉસકી સરકો ઝુકા રહે હય
કયા શાહ કયા ગદા હય અલ્લાહસે લો લગાલે
નાદિર કીયે નસીહત અય ગોરસે તુ' સુન લે
યેહ સબસે કેહ રહા હય-અલ્લાહસે લો લગાલે

ગઝલે-અકબર.

ગયે દોનોં જહાં નઝરસે ગુજર, તેરી શાનકા કોઇ બશરન મીલા,
તેરી હર જગા દેખી નીરાલી ફબન, તેરા એક કીસીકો મગર ન મીલા
તેરા ચરચા જહાંકી જબાનોંપે હે, તેરા શોર જમાનેકે કાનોંમેં હે',
મગર આંખોંસે દેખા વોહ પરદાનશીં, કહીં તુ નમીલા તેરા ઘર ન મીલા.
કોઇ શીશેમેં તેરે નશાંકી હે, કહીં રેહનેમેં તેરે મકાંકી હે,
તુઝે દેખા ઇધર તો ઇધર ન મીલા, તુઝે ઢુંઢા ઉધર તો ઉધર ન મીલા,

મેં ખુદા જાને કીસપે ફીદા હું કીદા, મેરે હોશો હવાસ નહીં હે બજા,
પરે હટ તું પરી મેરે પાસ ન આ, ચલ દુર હો મુઝસે નઝર ન મીલા,
કહીં દસતે સવાલ દરાઝ નહીં, કીસી ઓરપે યું મુઝે નાઝ નહીં,
કોઇ તુઝસા ગરીબ નવાઝ નહીં, તેરે દરેક સીવા કોઇ દર ન મીલા.
ઇસી ફીક્રમેં ગુજરેહેં દીન અકબર, ઇસી ગમમેં ગીને તારે શબભરા,
કીયા જીલને ઇશારેસે ટુકડે કમર, કભી હમસે વોહ રશ્કે કમર ન મીલા.

ગઝલે-હુશ.

ગયેરકા ધ્યાન મેરે રશ્કે કમર જાનેદો,
આઓ આના હે તો યે શામો શહર જાનેદો.
હમ લબોંપર હે મેરા ઓર વોહ ફરમાતે હેં,
છોડો છોડો મેરા દામન મુઝે ઘર જાનેદો.
ગયેરકા જીક્ર ન લીલ્લાહ કરો ખીલવતમેં,
જુલ્ફકે સાથ શબે વસ્લ ગુજર જાને દો.
જાંબ–લબ સુનકે મુઝે વોહ બુતે કાફીર બોલા,
ક્યા કરેં હમ કોઇ મરતા હે તો મર જાને દો.
ક્યું ખફા હોતે હો ગર લેલીયા બોસા મેંને,
ન કરો મેરી ખતાઓ પર નઝર જાને દો.
દાવરે હુશ પેં ઇનસાફ હે યારો અપના,
વોહ જો દીલ લેકે મુકર જાતે હેં મુકર જાને દો.

ગઝલે-દાગ.

મર હો ઝુલ્ફ બાહમ ઇનસાન કરકે ભુલે.
એહસાનકા મઝા હે એહસાન કરકે ભુલે.
નશાતસે કમ નહીં કુછ છેડછે આરઝુકી,
આશીક મીઝાજ ક્યુંકર અરમાન કરકે ભુલે.
અપને કીયેપે નઝાં હો આદમી ન હરગીઝ,
તાઅત હો ઇતાઅત ઇનસાન કરકે ભુલે.
ખુદહી મુઝે બુલાયા ફીર બાતભી ન-પુછી,
વોહ અંજુમનમેં અપની મેહમાન કરકે ભુલે.
અબ ઇશ્કકા સહીફા યું દીલસે મીટ ગયા હે,
જીસ તરેહ યાદ કોઇ કુરઆન કરકે ભુલે.
અય દાગ અપના એહસાન રખેગા કાતીલ,
વોહ ઓર મેરી મુશકીલ આસાન કરકે ભુલે.

ગઝલે-જામી.

ગુલ બેગે તું અંદાખતા નાજુક બદનીરા બદનીરા બદનીરા,
બુલબુલ તું આમુખતા શીરી સુખનીરા સુખનીરા સુખનીરા.

હરે કસ કે લબે લાલે તોરા દીદા બદીલ ગુહત,
હકકા કે યે ખુશ ફંદા અકીકે યમનીરા યમનીરા યમનીરા.
બેયાતે અઝલ દુખતા બર કામને ઝેબા,
બા કદદે તુ આં જામયે સબ્ઝ યમનીરા યમનીરા યમનીરા,
કુરઆન શરમ આં લબ યઝીરા કે જ કુદરત,
હમચુ ન તુ દુર સાખતા યક કતરયે મનીરા મનીરા.
અજ જામી યે બેચારા રસાનીદ સલામે.
યા હઝરતે દરબાર રસુલે મદનીરા મદનીરા મદનીરા.

ગઝલે—લતીફ.

ગુબારે દુન્યાંસે મોજ દરયા હમેશાં દામન ઝટક રહીહે,
હમારે હીરસો હવાકી કીસ્તી ઈલાહી અબતક અટક રહીહે,
બહોતસે બારીક લગાકે પડદે હવાએ દુન્યાસે પાર હો ગયે,
મગર યે કીસ્તીહિ બેતહાકી હનુજ લંગર રહાહે,
હે કોન એયસા ગરીબ રહમત સીવાય ઈબ્નેિ અલીનહોગા,
કે જીસકે માતમમેં મોજ દરયા અભી તલક સર પટક રહાહે,
બહારે દોલતપે હસ યમન કે ન ફુલો હરગીજ અન્દલીબે.
રહેગી જગનોગી જોત કબતક જો આસ્માંમેં યમક રહાહે,
અગરચે આદમ હમારી ખાતર હવાએ જીન્નતસે છોડ નીકલે,
મગર વો હવાકી રલપરેગી જીગરમેં અબતક અટક રહીહે.
નહિ બગોલા અરે ગજાલો જો તુમ યે સહેરામેં દેખતે હો,
તલાશે લૈલામેં ખાક મજનુન હમેશાં જંગલ ભટક રહીહે,
લતીફ હુકમેં કજાસેં કોઇ ગીલ્લે સીકાયત નહિ હે હમકો,
જહાંમેં જીસદીનસે આએહેં હમ ઉનકી દોનોંસે ભટક રહીહે.

ગઝલે—સાકીબ.

ગીલા કરતેભી ડરતા હું ઈલાહી સખ્ત મુશકીલ હે,
વોહ કેહતે હે મેરી મુઠીમેં કયા કુછ ગયેરકા દીલ હે,
તુમ્હારે દર્દ ઉલફતકે મઝેસે ગયેર કયા વાકીફ,
ખુદા રખ્ખે યે હી તો દીલમેં રખ લેનેકે કાબીલ હે,
મેરી આંખોંકે આગે તું ન કર પામાલ એ ઝાલીમ;
જીસે પાલા હે છાતી લગાકર યે વોહી દીલ હે
વોહી હે એક દીલકી આરઝુ લેકીન ખુદા શાહીદ,
જો તુમ ચાહો તો આસાં હે જો મેં ચાહું તો મુશ્કીલ હે,
વોહ અપને દસ્તે મેરી લાશ ઉઠવા કર યે કેહતે હેં,
યે મૈયેત બે-કફન કીસકી હે ઇસકા કોન કાતીલ હેં,

સુતોકે હીજ્રમેં તનહાઇકા શીકવા નકર આકીબ,
ખુદાકા શુક્ર કર હાલતમેં ઇસકા પઝલ શામીલ હે.

ગઝલે-દાગ.

ગેરકે નામસે પેયગામે વીસાલ અચ્છાહે,
છોડ કા જીસ મેં મઝાહો વો સવાલ અચ્છાહે.
દીલ હમ દેંગે મગર પેશતર ઇતના કહે દો
હીજરી અચ્છાહે તુમહારેકે વીસાલ અચ્છાહે
અપની તાઅરીફસે ચીડતેહો અગર જાનેદો,
ચશ્મ બદ દુર હમારાહી જમાલ અચ્છાહે.
તુમ નહીં ઓર સહી દીલ કે તલબગાર બોહત,
સો ખરીદાર હે મોજુદ જો માલ અચ્છાહે.
દીલ મે તો ખુશહે તસલીમ કો મેરી કહતેહે,
આપ મરને કે નહીં આપકા હાલ અચ્છાહે.
હમસે પુછે કોઇ દુન્યામેં હે કયા શએ અચ્છી,
રંજ અચ્છાહે ગમ અચ્છાહે મલાલ અચ્છાહે.
આપ પમાલાંચ નહીં જોરસે તોબા ન કરે,
આપ ગભરાય નહીં દાગ હાલ અચ્છાહે.

ગઝલે મુખતર.

ચખાદે ચાશનીયે શરબતે દીદાર થોડીસી,
દમે આખીર તું કરદે ખાતીરે બીમાર થોડીસી;
અગર ફુરસત મીલી હે ગયેરકી બતોકે સુનનેસે,
હમારી અર્ઝભી સુન લીજીયે સરકાર થોડીસી,
તાઅમ્મુલ સર ઝુકાનેમેં કીયા કયા મેંને અયકાતીલ
નીકલ કર રેહગઇ કયું મ્યાનસે તલવાર થોડીસી.
કેહરેબા અય અજલ દમભર જરા તો દેખ લેનેદે
અભી બાકી હે દીલમેં હસરતે દીદાર થોડીસી,
તમન્ના હે યેહી દીલકી બનાયે કબ્ર હમ અપની
જો મીલ જાયે જમી કુચે દીલદાર થોડીસી,
મેશ ઝુમ્મા અગર મયકી મુહબ્બત ફીર કેવાએઝ,
પીલાદે કોઇ હઝરતકો અગર [illegible] ખાર થોડીસી,
નહીં મોહતાજ હે મુઝતર કીસી કાબીલ જમાનેમેં,
ઇનાયત આપકી દરકાર હે સરકાર થોડીસી,

—મહમુદશાહ.

ચલો સખી અજમેર નગરકો ખાજાકા જોબન દેખત લો.
ફુલકી ચાદર માથે ઓઢે મન મોહન દેખત લો.
તુરે ઈલાહીકા મેહ બરસત હે ખાજા પીવાકી ફુલી બહાર.
દુલો ચીશતી બન બેઠો હે આકે દરશન દેખત લો
સેજ રચી હે ધુમ મચી હે ગુન ગાવત હેં હુરો મલક,
ક્યહો સજ્જે હે ચોખટકો મોરે ખાજાકા અંગન દેખત લો.
જો માંગત હે ચીશતી પીયાસે ભર પાવત હે મનકી મુરાદ,
દે તુ દાતા અન ભીકારીકો ખાસા ભોજન દેખત લો.

બદનકી રેલ—ગઝલ.

ચહડો તુમ રેલ પર યારો અજાયબ યેહ સવારી હે.
હે જાના તુમને જીસ શહરમે વહાંભી ઇનતઝારીહે.
મીલાકર બાદખાક ઓર આબ આતશકા બના અંજન.
કલાંહે રૈજ કુદરતકી યેહ રહરી ખેત્ર સારી હ્યે.
હીરાઓકી ફીકર કરલો છેહ સોદા નકદ બાકી હે,
ટલેગા વક્ત જબ સરસે તો ફીર ચલનાભી ભારી હે.
જડાહે મોતકા બાબુ ટીકટ હે બાંટતા સબકો,
બજીહે દમ બદમ ગહનટી અજબ ગફલત તુમારી હે.
મીલી જબ ટીકટ બાબુએ ખુલી ગાડીકા દરવાજા,
સંભલકર આપતો બેઠો જહાં મરઝી તુમારી હેં.
જબ આતસ ઇશ્ક બહડકી ધુંવાં જલકર નીકલતા હે,
જીગરસે ચીખ જબ નીકલી હીજરકી સોસાં ભારી હે.

ગઝલ—હયરાં.

જહાં દેખા નયે અંદાઝસે વોહ શોખ મેહમાં થા.
નીગાહમેં નુરથા પેહલુમેં દીલ થા દીલમેં અરમાં થા.
હમારે કત્લકા સામાં અજબ લજ્જતકા સામાં થા,
ગલે પર તેગથી સીનેમેં ખંજર દીલમેં પયકાં થા.
ઉડાયા ધજ્જીયાં અયસી જીનોને દસ્તે વહશતસે.
ગુમાં તકભી નહીં હોતા ગીરેબા થા કે દામાં થા.
બજુજ ખારે તમન્ના કુછ ન પાયા બાગે આલમમેં,
ગુલોંકા જીક્ર ક્યા કાંટોંસેભી મહરૂમ દામાં થા.
કહાંકા રૂઠના ક્યસા બીગડના જબ નહો ઉલફત,
કીસીકે રંજે બેજાકાભી મેરે સરપે એહસાં થા.
કીયા રાઝે હકીકતમે ,મુઝે હયરાન હય હયરાં
જોહર જરરેમેં જાહિર થા વોહી આંખોસે છિન્હા થા.

ગઝલે—અકબર.

જમી મોતઆયે તીબામેં મુઝે સરકાર થોડીસી,
થેડી એક અર્જ હે સુનલો સુરે દરબાર થોડીસી.
હે વકછે ...કની ઇસ વક્ત તો સુરત દીખા દે તે,
કે બાકી હે હયાતે આશીકે બીમાર થોડીસી,
મેરી મુશકીલે આશાન કીજીયે યે મુશકીલેં મવલા,
તુમ્હેં આસાં બહોતસી હે મુઝે દુશવાર થોડીસી,
હુવા જાતા હું ગર્ક બહરે ઇસીયા કોઇ ઠોકર,
કે કિશ્તી રેહ ગઇ હે હોતે હોતે પાર થોડીસી,
ઝલક ઉસ હુસને દીલફરકી દીખાવે સુરતે મુસા,
મેરે મવલા જરાસી સૈયદે અબરાર થોડીસી,
ગુલેખાંકી તરેહ આતે ખરીદારીકો ખુદ યુસુફ,
દીખાતે તુમ્હી ...ગર સરે બાજાર થોડીસી,
બસ અબ અકબર ઇસે ચલકરા મદીનેમેં બસરકીજે.
બહોતસી હોચુકી અબ જીંદગી હે યાર થોડીસી,

ગઝલે—હાદી.

જબસે હમ આશીક તુમ્હારે હો ગયે, દીનો દુન્યાસે કીનારે હો ગયે,
લુત્ફે ખાલીક દેખાએ કેહતે હેં વોહ, અ..જસે બસ હમ તુમ્હારે હો ગયે,
અપની મેહરીકસે હમેં ઉઠવા દીયા, ગયેર તુમકો અબસે પ્યારે હો ગયે,
આપકે દરકા સહારા થા હમેં, જાને જાં હમ બે સહરા હોગયે.
ચાંદની સુરત તુમ્હારી દેખકર. ચખ પે ગુમ સબ સીતારે હોગયે,
લીજીયે કેહના તુમ્હારા હોગયા, દોસ્તભી દુશ્મન હમારે હોગયે,
ગયેરં દીલમેં કટગયે હાદી બહોત, ઉનસે મેરે જબ ઇશારે હોગયે.

ગઝલે—અનવર.

જલવા મુઝે દીખાદો અજમેરકે બસૈયા
ફ઼ખસે નીકાબ ઉઠ દો અજમેરકે બસૈયા.
આંખોમેં અશ્કે હસરત દાગે ફીરાક દીલમે,
દુખકી મેરી દવા દો અજમેરકે બસૈયાં.
સુરત નહીં દીખાતે હે ઇખ્તીયાર તુમ કો,
આવાઝ હી સુનાદો અજમેરકે બસૈયાં.
હોજાયેં મહો દીલસે યાં મા વ મ કે ઝગડે,
વહદતકી મય પીલાદો અજમેરકે બસૈયાં.
...ીદવાર હોકર અનવર ... હે દરપર,
બાગડી ... બનાદો અજમેરકે બસૈયાં

ગઝલે-રોશન.

જમાના છાન રહા હે યે દુન્યા દેખી ભાલી હે,
ન કોઇ હે ખુશી ખુર્રમ ન કોઇ ગમસે ખાલી હે,
જમાના તુઝપે મરતા હે જમાના તેરા સવદા હે,
ખુદાને શકલ તેરી તુરકે સાંચેમેં ઢાલી હે,
કીસીકે કમ સીની કહેતી હે મુજસે દેખતા ક્યા હે
અભી થભન્તે જરા દમ લે કયામત આનેવાલી હે.
કીસીકે દીલકો છીના હે કીસીકે દીનો ઇમાંકો,
તેરી જો બાત હે જાલીમ જમાનેસે નીરાલી હે,
ઇલાહી વસ્લકી શબ ઓર યે શર્મો હયા કયસી,
કભી વોહ સામને આયે કભી સુરત છુપાલી હે.
સુન જાઇંગે હમભી જો તેરા જી ચાહે કેયે ઝાલીમ,
કહેજા શોકસે હમનેભી અબ ગરદન ઝુકાલી હે,
અભી નીકલા હે દીન દેખો અભી ફીર શામ હોતીહે,
કભી વાઅદેપે આયે હો તો દીલમે યાદ કરલીજો,
દીલે રોશન કી કીસદીન આપને હસરત નીકાલી હે.

ગઝલે-ગુલ.

જરા તુ સોચ અય ગાફીલ કે દમકા ક્યા ઠીકાના હે,
નીકલ જબ યે ગયા તનસે તો સબ અપના બીગાનાહે.
મુસાફીર તું હે ઔર દુન્યા સહરા હે ભુલ મત ગાફીલ,
સફ્લ મુલકે અદમ આખીર તુઝે દરપેશ આના હે;
લગતા હે અબસબ દૌલતપે કયું તુ દીલકો અબ નાહક,
નજાવે સાથ હરગીજ યહાં, સબ છોડ જાના હે.
ન બાઇબંધ હે કોઈ ન કોઇ આશના અપના,
બખુબી ગઔર કર દેખો તો મતલબકા ઝમાના હે.
લગા રેહ યાદમેં ઉસકી અગર અપની શીફા ચાહે,
અબસ દુન્યાકે ધંદોમેં હો કયું ગુલ દીવાના હે.

ગઝલે-બેબાક.

જહાંપર શમા હોતી હે વહાં પરવાના આતા હે,
પરી-રૂ જીસ જગાહે ઉસ જગા દીવાના આતા હે.
ફીલે વસ્લકા તાલીબ હું મેં અય સાકીયે ઉલફત,
તેરા અબ તક નહીં ગરદીશમેં ક્યું પયમાના આતાહે.
ન [illegible] છુપો મુઝસે કરૂંગા વર ન મેં રૂસવા.
અય [illegible] મુજકો ના લયે મસ્તાના આતાહે.

જહાંમેં તાક હો તુમ ઓર સીતમમેં શોહ-રયે આફાક
મગર બેદલી તો કહીએ કુછ કરમ ફરમાના આતાહૈ.
નહીં ગર રોનકે બઝમેં હસીના તુમ અય માહે કુનન,
તો કહું દીલ હાય આશિકકા તુમ્હે નઝરાના આતાહૈ.

તરાનએ હકાની-ગઝલ.

જપ રહા હું મેં તેરી યાકકી માલા દીલમેં,
જલ્વા ફરમા રહા હો તુ અય બર કે તજલ્લા દીલમેં
મેરી આંખોસે અગર પરદએ વહદત ઉઠ જાએ.
મેં ભી દેખું તેરે જોબનકા તમાસા દીલમેં.
તુહી પ્યારા હય મેરા ઓર તુહી જાની હય મેરા,
આ બીઠાલું મેં તુજહે અય મેરે છયલા દીલમેં,
ઝીક્રભી કરતા હું ગર મેં તો તેરા કરતા હું,
જુઝ તેરે ધ્યાન નહી ઓર કીસીકા દીલમેં,
દુર આંખોંસે તસવ્વુર નહી હોતા જીસકા.
ખુબ ગયા હમ તો નબીકા રૂખે ઝેબા દીલમેં.

ગઝલે-વાહેદઅલી.

જાનેમન જાનેમન જાનેમન જાનેમન.
કરકે તનહા મુઝે અય દોસ્તો ગુલફામ ગયા,
ગમ અલમ સોંપ ગયા, તાકતો આરામ ગયા—૧
ક્યા ઇસે ખતે મય લીખું ક્યા મેં જુબાની બોલું
કાસદ અબતક ન ફીરા લેકે વે પેગામ ગયા—૨
વાયદા કર કર જો ગયા, શબકુન આયા હરગેજ,
ઇનતેજારીમે તેરી મુજકો શુબ્હો શામ બના—૩
જબ ખુશ આતા હુએ મુજે બાગે બાહારો ગુલશેન.
ગુલ તો સબખાર હુવે જીસકા ખુશ અંદામ ગયા—૪
જીસમ લાગેર હુમેરે દેખતે કેહતે હુવે તબીબ.
જીંદગી ઉસકી કહાં જીસકા દીલ આરામ ગયા—૫
ન મરે બેચુ હું તસવર મેં શબો રોજ મુદામ,
રોના ચશમો કા હરગેજ ન શુબો શામ ગયા—૬
જીકર વાહેદઅલી કર રખકી મીલાવેગા બોલી,
હાથ મે રખકે મુઝે વે બુતે ખુદ કામ ગયા—૭

ગઝલે-તાજમલુક.

જાલીસે નીકલકર રૂખે પુરનુર દીખાદો, અય પ્યારે રીઝાઇ,
ગર મેરી નજરુર હો અવાઝ સુનાદો અય પ્યારે રીઝાઇ,

જબતાકું શબે રોજ નહી ...... મેહેલ હય મેરાજી
દીલમેં જો મેરેદાસ્તો અલમ હે વોહ મીટાદો, અય પ્યારે રીફાઈ
બીમારે મોહબ્બત હું નહી ઇસ્તકા યારા, યે દીલ હે હો પારા,
દરમાએ કરમ ઓર મેરે દીલકી દવા દો, અય પ્યારે રીફાઈ,
મેં ખ્વાબે, ગફલતકો પડા સોતા હું હરદમ, હે ગેહરે હુવે ગમ,
યે બેખબરી દુર કરો જલ્દ જગાદો, અય પ્યારે રીફાઈ,
ઇમાનકી દાૈલત તો ઇનાયતસે અતા કી, તાંકીર બડહા દી,
અરમાને તજમ્મુલ હે કુછ ઉસસે સિવા દો અય પ્યારે રીફાઈ,

ગઝલે રોશન.

જો પુછા મેંને ઝાલીમસે મુઝે કયું દાર પર ખીંચા
તો બોલા તુને કયું નકશા મેરા દીવારપર ખીંચા,
હજારો દીનસે બેદીન હોતે જાતે હેં દેખો,
અજબ કશ્કા કીસીને હે જબીને યાર પર ખીંચા.
નશાંતકભી નહાલા આબદાદી ઉઠગઇ કયાસી,
હજારોં બાર રખ રખકર ગલા તુલવારપર ખીંચા.
કયામતમેં તેરી દામન પકડકર તુઝસે પુછુંગા,
ખતા કયાથી મેરી મુજકો જો તુને દાર પર ખીંચા.
શબે વાએદા વોહ કહતે હેં ન આતે હમ કભી રોશન,
તેરે જજબે મોહબ્બતને મુઝે ઇકરારપર ખીંચા.

(બુલબુલે બંગાલી) ગઝલ.

જો સમઝું આંખકા તારા તો વોહ ના મેહરબાં કયું હો,
જબીને મસકન ઉસકી મેરે હકમેં આસમાં કયું હો.
વોહ બુલબુલ હું કે રેહ સકતા હું બરગે ગુલકે સાયેમેં,
ગુલીસ્તાને જહાંમેં મુજકો ફીકરે આસીયાં કયું હો,
યે આફત હે કે દીલસેભી નહી કર સકતે હમ બાતેં,
પરાયા હો જુદા હો જો વોહ અપના રાઝદાં કયું હો,
જો ઝાલીમ હેં વોહી તો ફુલતે ફલતે હેં દુનીયામેં,
ચમન જોહરકા તેરી તેગમેં સીરકે ખીઝાં કયું હો,
હમે મુશ્કલ વોહ દીલમેં ન પકડેગા યે ઘર હરગીઝ,
મહી ખુદ ઝીમકા હો મોજુદ જબસે વોહ મકાં કયું હો,
કીસી નાઝુક બદનકા કયા તસવ્વુર દીલમેં રેહતા હે,
કહો તો હોશ ઇન રોઝોં તુમ ઇતને નાતવાં કયું હો,

ગઝલ-મુમતાજ.

જો રેન સપનેમેં એક બાલમ, મુઝે સપ્નીકી નઝર પડાથા,
અજબકી મન મોહની થી સુરત, નીરાલી સજ ધજ બના હુવાથા.
વોહ સીરપર તાજ લલ બતાકા, ફરોગ મુખડેપે વદ-દોહકા,
લબોંસે યાસીનકા તબસ્સુમ, લીયે અદાયેં દીખા રહાથા.
બદનપે લર્ઝ-લાકડી અબાથી, ગલેમેં લા વહ-દહુકી સેલી,
ધરે મુઝમ્મીલકી કાલી કમ્મલ, વોહ કાંધે ઉપર ખડા હુવાથા;
અસાયે ઇન્ના ફતહના લેકર, સદાયે ઇન્ની રસુલ દેકર,
સંભાલકર લા-ઇલાકી બુનોકો વોહ મુખસે મોરલી બજા રહાથા.
અરબકા બાસી અહદકા પ્યારા, જબાંપે થા ઉમ્પીદકા નઆરા,
કમરમેં પટકા જો મીમકા થા, વોહ નામે અહમદ જતા રહાથા
મેં સુનકે જોબનકી ધુમ તેરે પીરતકું બન જોગનીયા બનકે,
કભી પુકારૂંથી યા મોહંમદ, કભી જબાં પર ખુદા ખુદાથા,
અરજ નહીં ઓર કુછ હે મેરી, પીયા મેં બીનતી કરતહું તેરી,
બીડાલો દ્વારે મુઝે બુલાકર, જો ડીરપા કરતે હરજાકી કયાથા.
યે સુનકે ફરમાયા કોનકે તુ, બતા-દીયા મેંને નામ ઉનકા;
દીયાસે બોલે કે હમને, યે નામ, નામે મુમતાજ તો સુનાથા.

ગઝલ-હાય.

જો દીલ કાબુમેં હે તો કોઇ ફુસવાયે જહાં ક્યું હો,
ખલશ ક્યું હો તપીશ ક્યું હો કલક ક્યું હો ફના ક્યું હો.
મઝા આતા હે ગમ ખાકે હમેંભી રંજો રાહતકા,
ખુશી હો ગમ હો જો કુછ હો ઇલાહી નાગહાં ક્યું હો.
યે ભીસરા લીખ દીયા ઝાલીમને મેરે લોહે મરકદ પર,
જો હો કુરતકતકી બેતાબી તો યુંખ્વાબે ગીરા ક્યું હો,
ગઝબ આયા સીતમ તુટા કયામત હો-ગઇ બરપા.
એ પુછા કે તુમ આઝુરદા મુઝસે મેરી જાં ક્યું હો.
નવીદે જાં-ફીઝા હે ક્યા ખબર કાતીલકે આનેકી,
બતાઓ તો સહી તુમ કાગ અયસે શાદમાં ક્યું હો,

ગઝલ-દાહેઝ.

જાં હે ફીદાયે ખ્વાજા દીલ મુબતીલાયે ખ્વાજા.
આંખોમેં નુરે ખ્વાજા દીલમેં ઝીયાયે ખ્વાજા,
સરકારે આવલીયાં હૈં કુતબે જમાં યેહી હૈં
પાયે વોહી વીલાયત જીસકો દીલાયે ખ્વાજા.

હરદમ મેરી દુઆ હે યા રબ કીસી તરેહસે
હોવે નસીબ મુજકો દીદે લીકાયે ખ્વાજા
અજમેરકી તમન્ના દીલમેં ભરી હુઈ હે,
અજમેર જલ્દ મુજકો પારબ બુલાયે ખ્વાજા.
હાફેઝકો અબ નહીં હે કુછ ખોફે દીનો દુન્યા
લીખતા હે મદહે ખ્વાજા વસફો સનાયે ખ્વાજા.

ગઝલે–શાઇર–કવ્વાલી.

ઝર રખ્ખા હે હમને દરે જાનાનાં સમજ કર
કાફીર હે જો સીજદા કરે બુતખાનાં સમજ કર
દીલ દેહી ચુકે હેં તુમ્હેં યારાનાં સમજ કર
બેગાના ન સમઝો હમેં બેગાનાં સમજ કર
સૈયાદ ન કર ફીકર અસીરીકી હમારે
હમ આપ ચલે આએંગે બુતખાના સમજ કર
ઉનસે જો મય કેહતા હું દીલે ઝારકી હાલત
વો ટાલ દીયા કરતે હેં દીવાના સમજ કર
અચ્છા હે ન આએં વો મેરે ખાનએ દીલમેં
અરમાન નીકલ જાએંગે વીરાના સમજ કર
હમ રોઝ સરે બઝમ જલા કરતે હેં લેકીન
પરવા નહી કરતા કોઇ પરવાના સમજ કર
ગુરબતકો મેરી દેખકે શાઇર વો યું બોલે
દીલ હાથમેં લે જાતે હેં નઝરાના સમજ કર

શએર } અસીરી ઇશકકો મનઝુરથી મેરી લડકપનમેં
પીનાયા તોક મહનત કે બહાને મેરી ગરદનમેં

(નવનેહાલે ગુલશન) ગઝલે–ખુરશીદ.

તસવીર તુમ્હારી જો નઝર આએ મોહમ્મદ
તો દૌલતે કૌને નહી મીલ જાએ મોહમ્મદ
વો દીનભી ખુદા અબ મુજે દીખલાએ મોહમ્મદ
કે આપકી તસવીર નઝર આએ મોહમ્મદ
આપકી સરકારસે કુચ લેકર ઉઠુંગા
ખાલીક જો દરે પાકપે બોલાએ મોહમ્મદ
ગર એક નઝર રહેમકી હાલાકે જો મુજપર
બીગડી હુઇ કીસમત મેરી બન જાએ મોહમ્મદ
ખુંન બે ઓઢકે વરસ [illegible] તુમ્હારે
ખુરશીદ ભી ગુલામ આપકા હો જાએ મોહમ્મદ

બીમારે મોહબ્બતકો તુમ્હારે ન સતાઓ
ગર અરબ શે ઈલાહી ઉતર આએ મોહમ્મદ
સાની કેભી સરપર રહે બસ સયએ દામન
ખુરશીદ સવા નેઝે પર જબ આએ મોહમ્મદ

ગઝલે-નીઝામી-કવ્વાલી.

તલવાર ખું મેં રંગલો અરમાના રેહ ન જાએ
બિસમિલકે સરપે કોઇ એહસાન રેહ ન જાએ
વાઅદા કીયાથા અબ દિલ આનેકા આજ ઉસને
આ રાયશોકા કોઇ સામાન રેહ ન જાએ
ભર ભરકે જામદેં હમ અબ મય કશોંકો સાકી
મેહફિલમેં કોઈ પ્યાસા, મેહમાન રેહ ન જાએ
લિલ્લાહ ઇસમેં આકર તુમ અપના ઘર બનાલો
દિલ ખાનાએ ખુદા હય વીરાન રેહ ન જાએ
અબ કત્લ કર ચુકે તો પામાલ લાશ કરદો
યેહભી તુંમહારે દિલમેં અરમાન રેહ ન જાએ
લિલ્લાહ અપને ઘરસે દુશમનકો તુમ નિકાલો
ફિરઔન કે ચમનમેં શયાતન રેહ ન જાએ
વોહ તેગ લેકે આયે યહ સરકે બલ નિઝામી
ઉલફતકા મામ્બરે હા, હય મેદાન રેહ ન જાએ

ગઝલે-હાદી.

તબીઅત હુરપે આજાયે મેરી યે તો મુશકીલ હે,
અઝલસે શેફતા રૂએ મોહંમદ પર મેરા દીલ હે,
ઇલાહી મુઝકો દીદારે નબી હાસીલ નહીં હોતા,
ગમે ફુરકતકા પરદા ક્યું નહીં ઉઠતા જો હાઇલ હે,
કીયા હે તુને ઝખમી મુઝકો ઇશકે અંજરે અહમદ
ન મેં આશીક કીસીકા હું ન મેરા કોઇ કાતીલ હે,
તેરી હુસ્નને જન્નત લેકે કયા કરું રીઝવા,
ખુદા હે શેફતા જીસકા મેરા દીલ ઉસપે માઇલ હે.
બપેશે અબરે આલમ કહો ક્યા નજર બે જાઉં
ન દીલ દેનેકે કાબીલ હે ન જાં દેનેકે કાબીલ હે,
ખુદાકે વાસ્તે કીજે કરમ યા સાકીયે કૌસર,
તુમ્હારે જામસે દીદકા હાદીભી સાઇલ હે.

ગઝલે—સુલતાં.

તનમાં દીલકી દમબરમેં ક્યુંકર ગરતે દમ નીકલે,
અગર નીકલે ક્યામત તો ફીરભી કમસે કમ નીકલે,
જલાકર આહે દીલકો, પીકે આંસુ ખાકે ગમ નીકલે,
નીહાયત સયેર હોકર કુચયે જાનાંસે હમ નીકલે.
કરૂં મેં ડરતે ડરતે ગર, સવાલે બોસીયે અબ્બરૂ,
વોહ હોં જામેસે બાહિર મ્યાનસે તેગે દો દમ નીકલે.
અગર હોતા રહે દીદાર અય રશકે કમર તેરા,
નહો મુઝતર જીગર અપના નદીલ તડપે નદમ નીકલે.
નઝર આયા ન વકતે ઇમતીહાં કોઇ સરે મકતલ,
હજારો જાં નીસારોંમેં હમીં સાબીત કદમ નીકલે.
જો દમ ભરકે ધીયે વોહ ઇસ તરફ ભુલેસે આ નીકલે,
મીટે દરદે જીગર રૂખસત કલક હો દીલસે ગમ નીકલે.
નઝર આતેથે સુલતાં ભોલે ભોલે જો હમકો,
વોહી ઝાલીમ વોહી કાતીલ વોહી અહલે સીતમ નીકલે.

ગઝલે—દાગ.

તડપતે હેં ઉન્હેં ગયરોંકી હાલત અયસી હોતી હે,
ખુદાકી શાન હે અયસોંકી હાલત અયસી હોતી હે,
જબ આંખોસે લગાતા હું તો ચુપકે હંસ હંસકર,
તેરી તસવીરભી કેહતી હે સુરત અયસી હોતી હે.
અભીતો ખેલ સમઝે હો મગર એક દીન દીખાવેંગે,
કયામત ઇસકો કેહતે હેં કયા—મત અયસી હોતી હે.
હમારી શકલ તેરે ગમમેં પેહછાની નહીં જાતી,
બીગડ જાતી હે સુરતભી મુસીબત અયસી હોતી હે.
ભરી મેહફીલમેં ગયરોંસે ઇશારે યું મેરે આગે.
મુરવ્વત આંખકી અય બેમુરવ્વત અયસી હોતી હે.
ન નીકલે આ લમે બાલાતક અયસા ચંદસા ચેહરા,
ઇનકી કારીગર બુતોંમેં એક સુરત અયસી હોતી હે.
જરાસી બાતપર અય દાગ તુમ ઉનસે બીગડ બેઠે,
ઉસીકા નામ ઉલફત હે મોહબ્બત અયસી હોતી હે.

ગઝલે—કરીમ—કવ્વાલી.

તરહે અનદાયે બુતે કોનો મકાં તું કીતો થા.
ખુબ નવાઓ હરફ સાઝે કુનદીલ તું કીતો થા.
હક ગુલે બરગો અમરમેં રંગોબુ બનકર બસા.

તુહી થા તુહી બહારે ગુલશીનાં તુંહીતો થા
ઝમાઝમા સનજે નવાએ ૫૬ ખબુહા ખાલેદીન
રંગ આમેઝ ચમન રાઝે જુનાં તુંહીતો થા
તોકે કુમરી તુહી તો હે સરવે ગુલશનકી બહાર
રંગે ગુલ તુહી થા બુલબુલકી ફુગાં તુંહીતો થા
સુરમા દેકર તોર આંખોંકા બહાનાં થા તુજેહ
તુરપર સુરત દરશે બરકે તપાં તુંહીતો થા
હેલીઓ હીરીમે ગુલમેં શમ અમેં રખ્ખા થા કયા
હુસેન બનકર દીલ ૫રેબે આશાકાં તુંહીતો થા
તુહકા જુદીપે ઓર યુનુસકા બતને હુતમેં
ચાહમેં યુસુફકા યારબ મેહરૂબા તુંહીતો થા
કુરબે યઝની ઓર અનલહુક કેહતે ઉન્કી કયા મજાલ
શમસ ઓર મનસુર કે મુંહમેં ઝબાં તુંહીતો થા
કયું ન હોયે મદદગાર તેરા કરીમે કારસાઝ
તુતરફ બખશી અકબરે શીરી ઝબાં તુંહીતો થા

શએર { મે હીજરમેં મરને કે કરી હોઇ ચુકા થા
{ તુમ વસલપે આ પોંહચે નહીં હોઇ ચુકા થા

કવ્વાલી–ગઝલે કલીમ.

તરે રોઝપે યા શાહે ઉમમ જાને હઝીં નીકલી
હઝારૂં નાઝ કરતી અપની જાને નાઝની નીકલી.
વોશાને કીબરિયા નીકલી યે શાને મુરસલીં નીકલી,
શરફ મંય કાબએસ બડકર મદીનેકી ઝમીં નીકલી.
જલાકર ખાક કર દેગી તુઝે યે ગરદીશે ગરદું,
નબીકે હીજર મય મુહસે જો આહે આતશીં નીકલી.
કુછ અયસી સાનસે મેલજુએ હકઆએ સુએ જન્નત,
ઝમાંસે હુરે ગીલમાં કે સદાએ આફરીં નીકલી
નબીકે શરબતે દીદારસે સબરી નહીં હોતી,
ખુબી જબ આંખ દીલ બોલા મેરી હસરત નહીં નીકલી.
કલીમ અબ્ભે પીલાયે તુમને જોહર નાઅતે એહમદમેં
ઝમાંસે હક સુખંદા કે સદાએ આફરીં નીકલી.

[illegible]–[illegible].

તકદીર હમારી બનદીનો [illegible] બદલ ગઇ
[illegible] વાકબી [illegible] મેર [illegible] નીકલ ગઇ
[illegible] રોજ મેર [illegible] [illegible] [illegible] દીલ ગઇ

લાગી સીનાકી કટ ગઈ તલવાર ચલ ગઈ
શામત હમારી આઈ થી એસા હુવા મુકદ્દર
બીજલી તડપકે ચરખે કોહનસે નીકલ ગઈ
હયે વાએ ખુનકીલાબે જમાને કે ઝોરમ
દેહલી "ઝફર" કે હાથસે પલમેં નીકલ ગઈ

ગઝલ—અકબર.

તાઝીમસે લેતા હે ખુદા નામે મોહંમદ,
કયા નામ હે અયસલ્લે અલા નામે મોહંમદ.
સીજદેમેં રહા દસ સો બરસ સર ન ઉઠાયા,
જીસ વકત કલમ લીખને લગા નામે મોહંમદ.
ડરતા થા ગુનાહોંસે મેં રહમતને નીદા દી,
ગાફીલ તુ કહી ભુલ ગયા નામે મોહંમદ.
કુરઆનમેં જન્નતમેં સરે અર્શ સરે લોહ,
કીસ શાનસે ખાલીકને લીખા નામે મોહંમદ.
હે ઉસપે હરામ આગ જહન્નમકી અઝીઝો,
જીસ શખ્શકે હો દીલ પે લીખા નામે મોહંમદ.
અકબર તું બચા ચાહે અગર નારે સકરસે,
સીરેકે નગીને પે ખુદા નામે મોહંમદ

ગઝલ અકબર—કવ્વાલી.

તુમ હારે હુસ્નકી જબ તક બહાર બાકી હય
જો ચાહે ઝુલ્મ કરો અખતીયાર બાકી હય
ખુદાકો વાસ્તે સુરત દિખાદે ઓ ઝાલિમ
હમેંભી યાર તેરા ઇન્તે ઝાર બાકી હય
કીયા જો વસ્લકા ઇનકાર ખુલ ગયા હમકો
તુમહારે દિલમેં અભી તક ગુબાર બાકી હય
યેહ ફરસ હયકે ચલો બાગે મયકશી હોજાએ
શરાબ શીશેમેં હય ઓર બહાર બાકી હય
ખુદાકે ફઝલસે ઇકના તો હો ગયા હાંસીલ
કે ઉસકે દિલમેં અભી તક ગુબાર બાકી હય
તમહારી આંખસે સાબિત હુવા હય અયે અકબર
શરાબે વસ્લકા અબતક ખુમાર બાકી હય

ગઝલ—નસીમ.

તુમ્હારે હુસ્નસે બરપા કયામત હોનેવાલી હે,
તેરી સુરત હે યા કુછ ઓર સુરત હોનેવાલી હે.

વોહ કેહતે હૈં કીસીસે હમકો ઉલ્ફત હોનેવાલી હે,
હમારીભી તુમ્હારી-કીસી હાલત હોનેવાલી હે.
હમારા જીક્ર ફીર આને લગા હે ઉનકી સોહબતમેં,
સુનાહે હમ પર ઉનકી ફીર ઇનાયત હોનેવાલી હે.
હમેં ટાલેગા વાઅદે પર કહાંતક આજકલ કેહકર,
કે આખીર એક દીન આલીમ કયામત હોનેવાલી હે.
હમારે સામને કર લાખ વસ્ફે હુર અય વાએઝ,
કહીં યારોંકી ડાંવાં ડોલ નેયત હોનેવાલી હે.
ખડહાબ હે જો તુમને રસ્મ ગયરોંસે તો અચ્છા હે,
હમારીભી કહીં સાહેબ સલામત હોનેવાલી હે.
નસીબ અબ ઔર ફેરે કરતે હૈં ફીર કુચે જાનાંકે,
નયે સીરસે મગર હઝરતકી વહશત હોનેવાલી હે.

ગઝલે—આબરૂ.

તુમારા દીલ અગર હમસે ફીરા હય,
તો બહતરહે હમારાભી ખુદા હયે.
હમારી કુછ નહિ તકસીર લેકીન
તુમહીકું શખ કહેંગે બેવફાં હયે.
વોહ એકમત હય કહાહય જીસને તુમસે,
મીલો જીસસે તુમારા દીલ મીલા હયે.
હોવે હો ઇસકદર બેજાર હમસે,
કહો હમને તુમારા કયા કીયા હયે.
અબસ બેદીલ કરો મત આબરૂ કોયે,
મુસાફીર હયે શીકસતા હયગદા હયે.

ફોનોગ્રાફ (જલસા સંગ્રહ) કવ્વાલી, ગઝલ.

તુને પ્રીતકા વાયદા કરકે પીઆ મોસે પ્રીત લગાના છોડ દીયા,
વોહ મહેરકી અખીયાં ફેર લીની દરશનકા આના છોડ દીયા.
જરા દરસ દીખાકે બોલ સજન, તોરે બોલમેં વારૂં સબ તન મન,
તેરે ઇશ્કમેં ખોયા સારા જોબન, મેંને અપના બીગાના છોડ દીયા.
ઇસ ચાહસે પેહલે નેહ લગા, ઔર મનકો મેરે હીર લીયા,
અયસે બસે કીસ દેસમેં જા, જો ઇસ દેસકા આના છોડ દીયા.
જાયેં ઐસી સખી અજમેરકે મલ, જહાં અપને પીયાકા બાસા હે,
પીઆ બીના કુછ ભાવત ના, મેં દીલકા લગાના છોડ દીયા.

ગઝલે-[illegible].

તુમતો ખુદા હો હમકો ગલેસે લગાયે કોન,
ફર ભાગે તો દીલકી લગીકો બુઝાએ કોન.
આશક સમઝકે કરતે હો નાજુક મીઝાજીયાં,
ગર હમ ન હોં તો નાઝ તુમ્હારે ઉઠાયે કોન,
દામે બલાસે હમ નહી પન ગેસુઓં કા ખમ,
ફનદે મેં જાન બુઝકે દીલકો ફસાએ કોન;
આવારગી હશતે મુબારક હો કયસર કો,
ઉઠે તુમ્હારે કુચેસે બયઠે બીઠાય કોન.

ગઝલે-કલયર.

તુમતો ખુબ બને દાતાર નકસેં કુફર મીટાને વાલે,
તુમારી શાન કે ગુણ હર બાર, હુરેં ગાવત હેં અયે લલકાર,
તુમરે નાના હે વો મુખનાર આપે કોશર બાંટને વાલે,
તુમતો ખુબ બને દાતાર નકસે કુફર મીટાને વાલે,
તુમરે રોઝેપે બોલનહાર કહેત હેઅ હીન્દુ મુસલમાન પુકારે,
દાતા કીજીયો બેડા પાર નઇ યાં પાર લગાને વાલે,
તુમતો ખુબ બને દાતાર. નકસેં કુફર મીટાને વાલે,
કલયર છોડદે અય સનસાર ઝરા તુ દેખે દરે દાતાર,
વાકઁ સાહિલ હો જો યાર વો હેઅ મુશકીલ ટાલને વાલે.

શાએર { ખુદા કો મારા ઝરા નીન્દ આને દો ગૌહર,
અભીતો રાત પડી હેય બહોત સતાનેકે લીયે:

ગઝલે-રઝા.

તુમને કુછ કદર મેરી આહ નજાની અફસોસ
કદર હાનીસે કોઇ બાત નસાની અફસોસ;
દાસ્તાં દરદ કી અપને મેં કહું કીસસે અજી.
કોઇ સુનતાહી નહી મેરી કહાની અફસોસ.
દીલ અગર કેહને મેં હોતા તોયે દુઃખ કયું આતા,
હે અઝલ મેં બી મેરા દુશમને જાની અફસોસ.
ચશમતર ઝોદ બદન ખુશકીએ લબ ઝરદીએ રંગ,
યે મીલી દરદ મોહબ્બત કી નીશાની અફસોસ.
રેહમ આતાહે રઝા દેખ તેરા હાલ મુઝે,
મુફત બરબાદ ગઇ તેરી જવાની અફસોસ.

[illegible]

તુમને બદલે હમસે ગીનગીન કે લીયે
હમને કબ ચાહાથા ધસદીનકે લીયે
કુછ નીરાલા હય જવાનીકા બનાવ
આંખીયાં ઝેવરહય ધસસીન કે લીયે
આહને વાબીસે ગર મતલબ નહિં
આપ ફીર પયદા હુવે કીનકે લીયે
ફૈસલા હો આજ મેરા આપકા
યે ઉઠા રખખાહે કીસ દીનકે લીયે
દીલકે લેનેકા ઝમાનત ચાહીયે
ઓર ખતમીનાક ઝામીન કે લીયે
હમ નશીનોસે મેરે કહે ને હંય વો
છોડદે ગયરોંકા ક્યા મનકે લીયે
હંય કંપે નાજુકપે ગીનતી કે નાશાં
કીસને ગોસે તેરે ગીન ગીનકે લીયે
વો નહિં સુનતે હમારી ક્યા કરેં
માગતે હંય હમ દુઆ જીનકે લીયે
આજ કલમે દાગ હોએ કાબ યાબ
કહું મરે જાતે [illegible] હો દીનકે લીયે

શએર { દરદ મીન્નત કશી દવા ન હુવા
મેં ન અચ્છા હુવા બુરા ન હુવા }

[illegible]-ગઝલ.

તુમ બે-વફા હુ સે મોહબ્બત બઢાયે કોન,
દીલ દેકે બયેર જાનકી આપને મનાયે કોન,
મીલનેસે તુમકો ઉજર હેનફરત વીલાસસે,
ફીર આરઝુયેં દીલકી હમારે મીટાએ કોન
તુમકો ન્યાઝમંદકી પરવા નહીં અગર,
કીસીકો ગરઝ હે નાઝ તુમારે ઉઠાયે કોન;
રૂઠે હુયે હેં અયસે કે મીલના મોહાલ હે,
જાયે મનાને કોન યહાં ઉનકો લાયે કોન.
ખંજર ખીંચા હુવા હે સીતમગર રૂકા હુવા,
ફીર કીસ્મતમેં વફાકો ગલેસે લગાયે કોન.
ખુદ આસ્તાને યારસે રેહતે હેં દૂર દૂર
ગાફીલ જો બેઠ જાયેં તો હમકો ઉઠાયે કોન.

કવ્વાલી—નાઅતે—રસુલ.

તેરી સુરતપે હું કુરબાન રસુલે અરબી
હો ફીદા તુજપે મેરી જાન રસુલે અરબી
ક્યાહી પ્યારે તેરે અલકાબ હેં, અયે ખતમે રસુલા
અહેદી સબ્યદે મીશાન રસુલે અરબી
અંબીયા તક તુઝે મેહબુબે ખુદા કેહતે હેંય
નાઝ કરતે હેંય સુલેમાન રસુલે અરબી
જાએંગે સબ ચમને ખુલ્દમેં હય હુકમે ખુદા
લાએંગે તુજપે જો ઇમાન રસુલે અરબી

ગઝલ—વાસીલ.

તેરી ઉલફતકો અય ખાજા ન ક્યું દીલ કીમીયા જાને.
પ્યારા જબકે તુઝકો હઝરતે ખયરૂલ-વરા જાને.
દીલે બીમારકી મેરે ખબર લે જલ્દ અય ખાજા,
મસીહા તુહી મેરા હે મેરે દીલકી દવા જાને.
તમન્ના હે જો દિલકી ક્યા કહું અબ ખાજયે આલી,
તુમ્હારે આંસીવા ક્યા ક્યા કોઇ મેરા મુદઆ જાને.
ગદાકો એક પલમેં તુ અગર ચાહે ગની કરદે,
તેરા દરબારે આલી હે યે રૂત્બા કોઇ ક્યા જાને.
કટી જડ કુફ્રકી હીંદુસ્તાનમેં આપકે બાયેસ,
કોઇ ક્યા રૂતબયે આલી જહાંમેં આપકા જાને.
ન ક્યું રૂત્બેમેં આલા હો સીકંદર ઓર દારાસે
તેરે દરબારે આલીકા જો અપનેકો ગદા જાને,
જહે કીસમત કીસી દીન ગુલશને અજમેરમેં ખાજા,
બુલાઇંગ મુઝે વાસીલ ખુદા જાને ખુદા જાને.

ગઝલ—વહસી.

તેરા સાની અગર કોઇ બસર હોવે તો મેં જાનું,
બશર તો ક્યા વલે શમસો કમર હોવે તો મેં જાનું.
તુમ અપની જુલફે નાગનકો મેરે મોંહસે મીલા દેખો,
અગર વોહ લાખબી કાટે અસર હોવે તો મેં જાનું.
નીકાલો રૂખસે જુલ્ફેકો રહી શબ વસ્લકી થોડી,
તુમ અપની ઝુલ્ફકો ખોલો સહર હોવે તો મેં જાનું.
જરા છુપકે રકીબોંસે મેરી આંખોમેં આ બેઠો,
અગર કોઇ લાખબી ઢુંઢે ખબર હોવે તો મેં જાનું.
તેરે વહશી મીજા ઝીકા મુઝે ડર હે મેરે પ્યારે,
અગર હમ જાનતક દેવેં કદર હોવે તો મેં જાનું.

ગઝલ—કાઝી.

તેરે સદકે તેરે કુરબાં યા રસુલે અરબી,
જાનભી દીલભી હે ખ઼મા યા રસુલે અરબી,
મેં તો કયા ચીજ જહાંતક હે હસીનાને જહાં
આપ પર સબ હે યે કુરબાં યા રસુલે અરબી.
ખાને નેઅમતસે અતા કીજે મુઝેભી હીસ્સા,
આપકે દરપે હું મેહમાં યા રસુલે અરબી.
કબ નિકાલું દરે દૌલતપે પહોંચકર અપને,
જો કે હે દીલમેં યે અરમાં યા રસુલે અરબી.
અબતો લિલ્લાહ ખુલા લીજે મદીનેમેં હુઝુર,
હીંદમેં હું મેં પરેશાં યાહ રસુલે અરબી.
હશ્ર કે રોજ લીયે હુંગા મેં પેશે કાઝી,
હાથમેં આપકા દામાં યા રસુલે અરબી.

નશાતરે ઊલફત—કવ્વાલી.

તેરે જોગ મે પહેની કફની મેરે બાંકે જવાને મદની
તેરે નૈનસે નુર ટપકતા પટકા કમર મે નબુ વતકા.
અલ્લાહરે નાજુક બદની મેરે બાંકે જવાને મદની.
મેરે બાંકે રંગીલે સૈયાં મય પડું હું તોરે પૈયાં
કી જો નમેરી દીલ શીકની મેરે બાંકે જવાને મદની.
હર ફુલમે તેરી બુ હય રંગમે તુહી ગુ હય,
તુઝે ચંપા કહું યા સમની મેરી બાંકે જવાની મદની.

ગઝલ—અકબર.

તેરે વસ્ફમેં ગુલ બદન કયસે કયસે,
સુનાતે હે રંગી સુખન કયસે કયસે,
મોહંમદકી ઉમ્મતકા ફીરદોસમેં હે,
મકાં કયસે કયસે ચમન કયસે કયસે.
નબીકે નવાસોંને ઉમ્મતકી ખાતીર,
સહે દરદો રંજો મેહન કયસે કયસે.
સહરકો ખ઼સી ગમમેં રોતી હે શબનુમ,
મીલે ખાકમેં ગુલ બદન કયસે કયસે.
ન પુછો જુદાઈસે દીન જીંદગીકે,
ગુજારે હે શાહે ચમન કયસે કયસે.
અમીરે અરબ દેખલો દરપે આકર,
હે હાઝીર ગરીબુલ વતન કયસે કયસે.
હુઝુરીમેં રખીયેગા અકબરકા હરદમ,
સુનાતા હે શેઅરો સુખન કયસે કયસે.

ગઝલ—મુમતાજ.

તોરે અનેકી પીયા જબસે હય ધુન મોરા હીન્દમેં જીવ લગા હી નહી;
બસી સોખ બીચારા ને આર લીયો મોરે દુખકી ખબરયા ઝરાબી નહી.
પડા બેડા મોરા મંજધાર મેં આ અબ કુદત હય તુહી પારલગા.
મોરી નૈહ્યા કા ખેવનહાર પીયા કોઇ જગમેં તહારે સીવાહ નહીં,
મોરા હીન્દસે જીવ ઉચાટ ભયો મોરે દુખકા ન કુચ બળ બાટ ભયો,
તોરે દરસ બીના મોહે ચયન, પડે કોઇ હીન્દમેં એસી દવાહી નહી.
યેહબી બાગકી કીસતી હય શીયાબ પીયાજીસે જીવ દીયા વહી રૂઠ ગયા,
તોરા દાસ હું જયસા ભલા હુ બુરા યે મય કાહે કહું કે કયા હી નહી,
તોરી કીરપા ધુમ હય જગમેં પીયા મુમતાઝ પે બી અબ કરદો દયા,
મુઝે ચીતસે બીસાર ના રૈન દીના તોરી પૈયાં પડત હું રવાહી નહી.

રશીલા કવ્વાલ–ગઝલ અંગ્રેજી-ઉરદુ–કવ્વાલી.

દરદે ફુરકતશે ધુકા માઇ ડીયર હુ મી
શરબતે વસ્લ પીલા માઇ ડીયર કમ હુ મી
દેખ મુજકો નજલા માઇ ડીયર કમ હુમી
દિલકો વેહશી ન બના માઇ ડીયર કમ હુ મી
મેં તજ્ઞ ઘ્રસમેં તેરી હો ગયા આવારી વતન
તું કહાં છીએ ગયા માઇ ડીયર કમ હુ મી
ફસલે ગુલ આઇ હે અબ આયા હે મોસમ અચ્છા
જાનપર પર જામ પિલા માઇ ડીયર કમ હુ મી
તેરી ફુરકતને બોહત ઝુલમ કીયા હમ મુઝપર
મુજકો કર ગમસે રેહા માઇ ડીયર કમ હુ મી
ઉડ ગઇ હાએ ઝમાનેસે ઝબાને ઉરદુ
સબકો અબ વીઈ હુવા માઇ ડીયર કમ હુ મી

(સયરે—ચમન)—ગઝલ.

દરપર પડા રહુંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો,
દેખા તુમ્હે કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
કુચા ગલી વ ઘર ઘર હે દેખ લેના તુમકો,
બદનામ તો કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
ધુરકીસે તુમ જો ચાહો દરવાજા છોડ જાઉં,

અરકર ભી ના કહુંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
લાખો સીતમ સહુંગા મેં ઇશ્કમેં તુમહારે,
શીકવા નહીં કરૂંગા ચાહે બોલો યા ના બોલો.
દીલ જાન ઔર પ્રમાં તુમપર કરૂંગા કુરબાં,
વાએદા વફા કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
કાઝી પેહનકે કફની સુરત બની ફકીરી,
દર દર સદા કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.

ગઝલ—ઝૌહર.

દર પર રહા ખડા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
રોરો કે કેહ રહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો,
દુરીને મુજકો મારા, લેલો ખબર ખુદારા,
સદમા યે સેહ રહા હું, ચાહે બોલો યા ના બોલો.
દમ હે લબોંપે મેરા, કુરકતને આકે ઘેરા,
મર મરકે મેં જીયા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
મુંજ ધારમેં હે કીશતી, અબ પાર હો યે જલદી,
ફંસીયામેં ફંસ રહી હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
સાબિર મેરે કહાં હો, મુરશીદ મેરે કહાં હો.
આશી તેરા બના હું, ચાહે બોલો યા ના બોલો.
બસ અબ કહીં બુલાલો, મતવાલા તુમ બનાલો,
સવદાઇ તક હુવા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
ફાની સમઝ રહાથા; મનસુર કેહ રહાથા,
અબ દારપર ચડ઼ા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
ઝૌહર બહોત હે મુઝતર કીજે કરમ અબ ઉસપર,
કદમોંમે આ ગીરા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.

(અતરે મજુન)—ગઝલ.

કફન કરના મુઝકો ફુલે બારમેં,
કબર બુલબુલ કી બને ગુલઝારમેં;
અપને મુસહફકા અઝીઝો હું ગુલામ,
ચાહે મુઝકો બેચદે બાઝારમેં;
સરમેરા લટકા કે કાતીલને કહા,
ફુલ લગા હય આજ નખલે દારમેં;
લાશ મેરી કયું પડી હય બેકફન;
ક્યા કફન મીલતા નહીં બાઝાર મેં,
સરકે કટનેકા મુઝે કુછ ગમ નહીં,
બસ ન જાએ તેરી તલવાર મેં;

ગઝલે—[illegible]

દમ નીકલે યા ઇલાહી યાદે મોહંમદીમેં,
સલ્લે અલ્લા ઝબાંપે હો ફરકતો ખુશીમેં.
દેખા હે જબસે જલવા ઉસ નુરે મુસતફાકા,
નરગીસકે હેં તહેયુર સોસન હે બે-કશીમેં.
જન્નત દે યાકે દોજખ કુછ ગમ નહીં હે મવલા,
રાઝી તેરી રઝામેં ખુશ હેં તેરી ખુશીમેં.
ગુલશનમેં જાકે દેખો બુલબુલકી યે સદાહે,
[illegible]
અલ્લાહસે તુ લગાલે દુન્યાકે છોડ ઝગડે,
કયા કયા કરેંગે બંદે થોડીસી જીંદગીમેં.
બહરે ગુનાહમેં કિશતી અબ ડગમગા રહી હે,
તેરે બગેર ખેવૈટા હે કોન બે-કસીમેં.
દરગાહે કીબ્રીયામેં હરદમ યેહી દુઆ હે,
મદફુન હો યે અકબર મવલા તેરી ગલીમેં.

જવનહાલે ગુલશાન—ગઝલે—મેહબુબ.

દીલ કીસી સેં ન લગાના જાના જવાની પનમેં
કયા કાગદે ગયારે જાના જવાની પનમેં
સુરત દીખાદે પીયારી દીલકો હે બેકરારી
કયસી કરેં નજારી [illegible] પનમેં
નયનોકે કરકટારે પાનીકી ઝીકહેરે
આંસુસે મેં ધુલાના જાના જવાની પનમેં
મીટ્ટીકા કર બીછોના ઇંટોકા કર શીરાના
તનખાકમેં મીલાના જાના જવાની પનમેં
મેહબુબ જાન જાના મે હો ગયા દીવાના
શહેરોંકી ખાક છાના જાના જવાની પનમેં

ગઝલે—મુઝતર.

દિલ દાદગાને હુસ્નસે પરદા ન ચાહીએ
દિલ લેકે છુપ ગએ તુમહે અયસા ન ચાહીએ
દિલ કામકા નહીં તો નસો જાન નઝ હય
ઘવની ઝરાસી બાતપે ઝગડા ન ચાહીએ
અય દિલ સદા ઉસીકી દરપે સર ઝુકારહે
કાયબા યેહી હય ગયરકા સિજદાન ચાહીએ
જાહિદ તો બખશે જાએ, ગુનેહગાર મુંહ તકે

અબ રેહમતે ખુદા તુઝે આયસા ન ચાહીએ
મુઝતર મઝારે હઝરતે ખ્વાજા ન છોડીએ
અજમેર કે દ્વારસે જાના ન ચાહીએ

ગઝલે—દેહલવી.

દિલ હમને સનમકો દિયા નઝરાના સમજકર
ઝાલિમને જલાયા ઉસે પરવાના સમજકર
મેં વાકિફે ઓસા જો હુવા ઝુલફેંકા ઉસકે
જંજીરસે બંધવા દીયા દીવાના સમજકર
પેહચાના મેરે આપને મુંહ મોડકે અપને
ફિર કર લીયા પરદા મુઝે બેગાના સમજકર
સાકીમેં તેરે સદકે મુઝે વસ્લ પિલાદે
આયાહું બોહત દુરસે મયખાના સમજકર
મનસુર ઇસી વાસ્તે કેહતાથા અનલ હક
શુલીપે ચડાયા ઉસે દિવાના સમજકર

રશીલા કવ્વાલી—ગઝલ.

દિલ લે ગયા હમારા દિલદાર હંસતે હંસતે
ક્યા કામ કર ગયા હય વોહ યાર હંસતે હંસતે
યારો જરા ચલો તુમ લાવ ઉસે મનાકર
વોહ હો ગયા હય હમસે બેઝાર હંસતે હંસતે
મજલીસમેં આશકોકે અબરૂ મેં તેરે દેખું
આપસમેં ચલ રહી હય તલવાર હંસતે હંસતે
યારો ન સેહેલ સમજો તુમ હાલ નાતવાંકા
અયસાનહો મરે યેહ બીમાર હંસતે હંસતે
ગર શોકે દીદ હય તો પોહચેંગે ઉસકે દરતક
દેખેંગે હમ મુસાફિર દીદાર હંસતે હંસતે

ગઝલે-અયદા-કવ્વાલિ.

દિલહી નહો કાબુમેં તો ક્યા મેરી ખતા હય, યેહશાને ખુદા હય
સમઝય જો મોહબ્બત મેં કીસીને ન કહા હય, આફત હય બલા હય
વાકીફ હે ખુતસેં હમેં સબ હાલહે માલુમ, કે જીતને હૈં માશુક
ઇનકે વોહ કલામ તેં હય કે રગ રગમે દગા હય, કબ ઇનસે વફા હય
છોડેંગે અગર તુમ તો મનાએંગે તુમ્હેં હમ ઇસકા તો નહીં ગમ
પર છેડના માશુકા આશિકકો રવા હય, ઇસમેં ભી મઝા હય
આઝારે મોહબ્બતસે અલ્લાહ હી બચાએ, યે ગમ ન દીખાએ

ચેહ દરદ વોહ હે જીસકી નહીં કોઈ દવા હય બેકાર દોભા હય ચાયદાકો લગે કોસને અંદાઝ તો દેખે કુછ ગોર કરો તો મરના હય તો મરને કે સિવા કોન જીયા હય, આખિરકો ફના હય

ગઝલે–કવાલી.

દીલ લગા યારસે ઊસ દીલકા છુડાના મુસ્કીલ,
ઇસ્કકા જખ્મ લગા ઉસકા સીઝાના મુશકીલ.
હુસ્ન હે સામે ઝુલ્ફ હેં દો કાલે નાગ,
જીસકે તઇ નાગ ડંસા ઉસકા જીલાના મુશકીલ.
આતશે ઇશ્કને ઓહતોંકા કીયા ખાના ખરાબ,
આગ દરીયાકો લગી ઉસકા બુઝાના મુશકીલ.
યાદ કરનેકો લીયા હાથમેં મનકા તનકા,
દીલ ઉપર બોજ પડે મનકા ફીરાના મુશકીલ.
જો ઉમર યાદમેં ગુજરી સો ગનીમત સમઝો.
સોગયા ઇશ્કમેં જો ઉસકા જગાના મુશકીલ.
રાઝે મખફી વાલી ઝાહીર ન કીસીસે કરના,
હાથસે બાત ગઇ ઉસકા ફીરાના મુશકીલ.

ગઝલે–મઝહર.

દીલ તુમકો દે ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
આશીક તો બરમલા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
પરવાનેકી તરેહ મેં અય શમઅેરૂ તુમ્હારી,
ફુરકતમેં જલ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
ઉલફતમેં તેરી લયલી આલમમેં મીસલે મજનું,
તશહીર હો ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
દીલ બેચ કરકે અય જા બાઝાર ઇસ્કમેં મેં,
સવદાયે ગમ લીયા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
ફુરકતમેં તેરી કાતીલ બેભાર જેરે ખંજર
સર અપના મેં ધર રહા રહું ચાહે બોલો યા ન બોલો
સરસે સેરે કદમ પર અય શાહે મુલકે ખુબી
તાઝીમકો ઝુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તકસીર ક્યા હુઇ હે મઝહરસે સાફ કેહદો,
અબ જાન બે–ખતા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.

ગઝલે-મઝહર.

કીસો જાઉં મેરા લેકર દીલબર કહાં ગયોરે.
મુજકે બનાકે મુઝતર દીલબર કહાં ગયોરે.
કાબામેમેં તુજકો ઢુંઢું યા બુતકદેમેં અય જીત.
જાઉં કહાં કહાં મેરે દીલબર કહાં ગયોરે.
ફુરકતમેં જીસ પરીકે દીવાના વાર બનબન
કહેતા ફેરી હું દરદર દીલબર કહાં ગયોરે
અબતો ખબર લો આકર વોહ ઠરકકા જીગરપર,
કારી લગાકે ખંજર દીલબર કહાં ગયોરે.
દીખલા વોહ અપની સુરત જો નુરકી મુરત.
બે પરદા અય શરાબર દીલબર કહાં ગયોરે.
ઉલ્ફત બડહાકે પ્યારે હમસે હુયે કીનારે,
હયરા બહુત હે મઝહર દીલબર કહાં ગયોરે.

ગઝલે-તજમ્મુલ

દીલકો લુભા રહી હે ખાજકી પ્યારી સુરત.
હયરતમેં લા રહી હે ખાજકી પ્યારી સુરત.
ફીર-ફેરતી હે ચુટકી દર પરદા મેરે દીલમેં,
ફીર યાદ આ રહીહે ખાજકી પ્યારી સુરત.
ફીરાક સોઝે ગમસે હે બહેર દીલ જલતે,
તનમન જલા રહીહે ખાજકી પ્યારી સુરત.
બેહોશ હો રહે હેં તાલીબ દમે નઝારા,
ક્યા હોશ ઉડા રહીહે ખાજકી પ્યારી સુરત.
ક્યું કર નઝર ન આયે આબાદ ઝુંપડા ચેહ,
દીલકો ફસા રહી હે ખાજકી પ્યારી સુરત,
હસરત નીકલ રહી હે દીદારકી તજમ્મુલ,
કિસમત જગા રહી હે ખાજકી પ્યારી સુરત.

ગઝલે—હાઝી.

દીખાદો ચહેરયે અનવર તુમ્હારા યા રસુલુલ્લાહ,
તડપતા હે દીલે મુઝતર હમારા યા રસુલુલ્લાહ
કીસી સુરતસે પોંહચાયે ખુદા મુજકો મદીનેમેં,
તો રોઝ કાંઇ કરું હરદમ નઝારા યા રસુલુલ્લાહ.
તસદ્દુક જાનો દીલ કરદું દરે અકદસપે ખુશ હોકર
મદીનેમેં જો હો મેરા ગુજારા યા રસુલુલ્લાહ.

સહારા દીજીયે બંદા નવાજી કીજીયે આકર,
કે અબ મેં હો ગયા હું બે સહારા યા રસુલુલ્લાહ.
ફલકપે ચાહે કામીલ હોગયા દૌરનહી દો ફુકડે,
કીયા હે આપને જીસદમ ઇશારા યા રસુલુલ્લાહ.
સીરાતો નારે દોજખ ઔર અઝાબે કબ્રસે મુજકો.
બચા લેના બચા લેના ખુદારા યા રસુલુલ્લાહ,
બુલા લીજે બુલા લીજે મદીનેમેં બુલા લીજે,
નહીં હાદીકા અબ દુરી ગવારા યાં રસુલુલ્લાહ.

ગઝલે-મુનીસ.

દીલ મેરા ઝુલ્ફે સીયાહ ડસગઇ નાગન બનકર,
એ ગુનાહ દોસ્તને મારા મુઝે દુશ્મન બનકર.
મરમીટા જાન ગઇ હીજ્ર અસીરી-કે સહે,
પાયે બુલબુલને યે ફલ આશીકે ગુલશન બનકર.
હાથ ઉઠાઓગે જો એ ઝુર્મ મેરે કત્લકો તુમ,
તેગ બાજુએ લીપટ જાયેગી જોગન બનકર.
આજ ઉસ ગુલકા અજબ રંગ હુવા પીકે શરાબ,
ચંપીગે ગાલ દમકને લગે કુંદન બનકર.
દોસ્ત જબતક હે ખુદાં કુછ નહીં પરવા મુનીસ,
કયા કરેગા કોઇ હાશિદ મેરા દુશ્મન બનકર.

ગઝલે-શારદા.

દિલ હમારા લે લિયા હમ કો દીયા કુચ્છ બી નહીં,
એ કરારી ચઢ ચલી અબતક દીયા કુચ્છ બી નહીં.
કયોં હુઇ નફરત યહાં આને સે તુમકો યક બયક.
યાદ આતી હય હમે અપની ખતા કુચ્છ બી નહીં
સાથ હી લેતે ગયે સુખ કે જો સામાન થે,
જાન બી લેલો હમે ઉજ્રો ગિલા કુચ્છ બી નહીં.
કરલે અપની સી સિતમ નેકી બદી રહ જાયગી,
હાથ આવગા નહીં ગમ કે સિવા કુચ્છ બી નહીં,
"શારદા" કરકે દગા પીછે બહોત પછતાયોગે,
બાદ મેરે પાઓગે દીલબર બજા કુચ્છ બી નહીં

(મજમુઆ-કવ્વાલી.)

દીવાના કીયા શાહદી શીરી સુખનીને,
દીલ છીન લીયા ઇશ્કે અકીકે યમનીને

થી કા-મતે સરફારસે દુન્યાકી મહોબત,
દી ખાગકા ઝીનત ઉસી સરવે ચમનીને.
ઉનકે લબે રંગીંકા જમા રંગ જહાંમેં,
ખમલાબ બઢાયા ઉસી લાલે યમનીને.
આયા નઝર રોઝયે પુરનુર મોહંમદ,
દીખલાયા રૂખે અયેશ ગરી ખુલવતનીને.
બે જલ્દ નીકલ કીંદસે હો શાર બલાગત,
બુલાયા મદીને મેં રસુલે મદનીને.

ગઝલે-અશારત.

દુનીયાસે જબ ઉઠાયે બિસતર ગુલામ તેરા,
યા રબ જબાપે જારી ઉસદમ હો નામ તેરા,
બુત ખાને છાનમારે કાબેમેં ઢુંડ આયે,
દીલકે મકાંમેં પાયા અય જાં મુકામ તેરા.
મસજીદકે દરપે કયું કર, હો પાસબાંકા પેહરા
બેકેદ હે ઇલાહી દરબારે આમ તેરા,
જન્નત મીલે કે દોજખ દોનોં તરેહસે ખુશ હું
મુખતાર તુ હે મેરા મેં હું ગુલામ તેરા,
કલેમા તેરા ન કયું કર જારી હો સબ જહતમેં
બજતા હે પંજ વકતા નોબતમેં નામ તેરા.
રહમતકા મુસ્તહકભી તુઝસા નહીં હે અશારત
હેં ગરકે બહરે ઇસ્યાં દફતર તમામ તેરા,

ગઝલે-દાગ.

દોસ્તીકા હો જમાનેમેં ભરોસા કીસપર
તુ મુઝે છોડચલા અય દીલે શયદા કીસપર,
ફીતના પરદાજ દગાબાજ ફુસુંગર એયાર,
હાય અફસોસ દીલ આયાભી તો આયા કીસપર
ઉસકી તસવીર જો મુસહફકે મુકાબીલ રખદું,
દેખીએ ગીરતેહેં દીર અહલે તમાશા કીસપર.
જાનીબે ચર્ખ ઇશારેસે બતાયા ઉસને,
જબ કહાં મેને મેરા સબ પડેગા કીસપર,
દીલ ચુરાયા જો મેરા આપ ભલી મેહફીલમેં.
ઓર કેહતે હોકે હુવા શુબા તુમ્હારા કીસપર,
દાગ જાતેહે તો મહફીલમેં પર આપ અવલ સમજે,
દેખીયે વાર કરે વોહ ભીતર ખારા કીસપર.

ગઝલે—દાગ.

દોસ્ત ક્યું દર્દમેં કરતે હે શીકાયત મેરી,
મુઝપે ક્યા જોર કીસીકા હે તબીયત મેરી.
નાતવાં દેખકે અફસોસ ન આયા મુઝપર,
વોહ ખફા હે કે ઉઠાઇ હે નજાકત મેરી.
ક્યા જુદાઇકા અસર હે કે થમે તનહાઇ,
મેરી તસવીરસે મીલતી નહીં સુરત મેરી.
જીસ તરેહ તુ મેરે આગોશસે નીકલા અય શોખ,
યુંહી હાથોંસે નીકલતી હે તબીઅત મેરી.
અપની તસવીરપે નાજાં કે તુમ્હારા ક્યા હે,
આંખ નરગીસકી દહન ગુંચેકા હયરત મેરી,
કહીં દુન્યામેં ઠીકાના નહીં ઉસકા અય દાગ,
છોડકર મુજકો કહાં જાયે મુસીબત મેરી.

ગઝલે—અમીર.

દૌરમેં સાગર રહે ગરદીશમેં પયમાના રહે,
મયકશોંકે સરપે સારા પીરે મયખાના રહે.
જીસપે પડજાવે નઝર તેરી વોહ દીવાના રહે,
હાં નીગાહે યાર તરફે બે-હીજાબાના રહે.
ક્યા ઇસીકો કેહતે હેં રસમે વફાદારી સનમ,
દુશ્મની હમસે રહે ગયરોંસે યારાના રહે.
ફીર ન કુછ પુછેંગે મુઝસે કબ્રમેં સુનકર નકીર,
મરતે દમ યા રબ ખ્યાલે હયે જનાના રહે.
અયસે સાકીકે મેં સદકે જો પીલાયે ભરકે જામ,
સાકીયા હરદમ સલામત તેરા મયખાના રહે.
કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હસંતા અમીર,
વયકદો વાલોંકા હર અંદાજે મસ્તાન રહે.

ગઝલે—નાઝીમ—કવ્વાલી.

ઘર કરતે હેં દીલોમેં પીરઆન બાન વાલે
સીકકે બીઠા રહે હેં નામો નશાન વાલે
તીરે નઝર સે તેરે અબરૂ કમાન વાલે
આતે નહીં કબુતર ઉંચી ઉડાન વાલે
ઓસાન ફારદેનાં મકતલમેં ઇશ્ક ક્યાહો
લે મેં હેં બાકવાલી બનજર હેં સાન વાલે

મંય ઔર સબ્બર મેરા આફત નસીબ દોનોં
એક તેગ એક કાતીલ દો ઇમ્તીહાન વાલે
હમ હક રહે સંભાલે સરપર હમારે નાલે
અપની ઝમીં ઉઠા લે ઓ આસમાન વાલે
હમ બે ઝબાં હૈં ગોયા કહતે નહીં કુછ ઉનકો
મુંહઆંએ કયું ન દુશ્મન ટેડી ઝબાન વાલે
શીરીનીએ સુખનકી બેશક યે ચાશની હૈ
ફીકે પડેંગે નાઝીમ ઉંચી દુકાન વાલે

શઅેર } કુલાતો હો દીન બહારે જાં ફીઝા દીખલા ગએ
હસરત ઉન ગુનચોંપે હૈ જો બીન ખીલે મુરઝા ગએ

ગઝલે—અનવર—દેહેલવી—કવ્વાલી.

ન તુ કુછ ઇતના ... ગુલે ... થમજા
અભી હય અભી નહી હય ... તેરી ... હાર થમજા
તેરી દીલ ફરેબ સુરત મુઝે દેખને દે કાતિલ
ઝરા રોક લે છુરીકો સિતમ્ગર થમજા
ચમને જહાં મે ખિઝાં ... મિલે સાયો ગુલ ઝમીમેં
નઝરમેં તનાજા ગુલે નવબહાર થમજા
અય ચશ્મે તર ... યેહ હય દુશ્મનોકી મેહફિલ
ઝરા કામ ઝબ્તસે લે નહો અશ્કબાર થમજા
શબે વસ્લ જબમેં લિપટા તો વોહ બોલે મુઝસે અનવર
ઝરા હોંશમેં ... નહો બેકરાર થમજા

ગઝલે—દાગ.

ન સમઝા ઉમર ગુઝરી ઉસ બુત ખુદ સરકો સમઝાતે;
પીગલ કર મોમ હો જાતા અગર પથ્થરકો સમઝાતે.
હમારી કૌન સુનતા હય વગર ન હમ દમે રૂખસત.
ખબર કુચ દીલકે સમઝાતે ઊધર દીલબરકો સમઝાતે;
તેરી રફતારકા અનદાઝ જીસમેં હો દખે કયું કર.
દખા કર કીસતરહ હંગામએ મહશરકો સમઝાતે.
યેહ ઝાલીમ તો હઝારોં કોસ હમસે દુર રહતા હય;
અગર મીલતા તો કુચ હમ ચરખ બદ અખતરકો સમઝાતે.
ખુદા જાને કહાંસે આહ ઉલફત કે કહાં પોંહચે.
જો હોતા હોશ કુછ હમકો તો હમ નામાબરકો સમઝાતે;
અગર યેહ જાનતે દાગ કરેંગે બુત ખુદાઈ કા,
તો હમ અવ્વલ કીસે ક્યા જાને કમ ... કો સમઝાતે.

ગઝલે-રીંદ.

ન મોરી દેતે આતા હય ન દીલ બહેલાના આતા હય
તુજે તો બસ ખુલે કાફર ફકત તરસાના આતા હય
સરાહી બેઆબ ભરતી હય મેના મુસ્કરાતા હય
હમારા યાદ જીસદમ જાનીબે મયખાંને આતા હય
જો તુમ હંસને મેં હૈ મુસ્તાક, હમ રોને મેં કામીલ હય
તુંમ્હેં બીજલી ગીરાની હમકો, મેહ બરસાના આતા હય
બીછા કર દામ ગેસુ રૂખ પે વો સય્યાદ યું બોલા
યે ફંદા વો હય જીસમેં મુરગ દીલ બેદાને આતા હય
બત સસમઝી જગે બસ કાંફરે બદ બેયસકો અયરીંદ
ખકાં હોનાં બીઝડનાં મારનાં ધમકાનાં આતા હય

શઅેર { અબતી દાએ ઇશ્કસેં રોતા હય ક્યા
આગે આગે દેખીયેં હોતા હય ક્યા

ગઝલે-રશીદ.

ન નમાઝ આતીહિ મુજકો ન દુઆ આતી હે,
યા મોહંમદકી મગર દીલસે સદા આતી હે,
દીલકે નાસુરકો મેરે ન લગાઓ મરહમ,
ઇસ દરીચોંસે મદીનેકી હવા આતી હે.
હેં વોહ શયતાન જો મુનકીર હેં શફાઅતકે તેરે,
જીનકો ઇમાં નહીં કબ ઉનકો હયા આતી હે.
હુકમ કરતે હેં યેહી વોહ કે પરહે જાઓ દુરૂદ,
જીનકો બીમારીયે ઇસીયાંકી દવા આતી હે.
શુકરે અલ્લાહ કે મેરા શેઅર હે મકબુલ રશીદ,
ક્યુંકે ગઝલ સુનનેકો એક ખલકે ખુદા આતી હે.

ગઝલે—આગાં—કવ્વાલી.

નમાઝ કયસી કહાંકા રોઝા અભીતો શગલે શરાબ મેં હુ
ખુદાકી યાદ આએ કીસ તરેહસે બુતોંકે કેહારો અઝાબ મેં હુ
શરાબકા શગલ હો રહાહે બગલમેં પતાહું મંય કીસીકો
મેંય જાગતાહું કે સોરહાહું ખીયાલમેં હું કે ખ્વાબ મેં હુ
ન છેડ ઇસવકત મુજકો વાએઝ નહીહે મોકા યે ગુફતગુકા
સવાર જાતા હે વો શરાબી મય હાઝીર ઉસકી રકાબ મેં હું
કભી નઝામી કભી શરાબી કભીહુ રીન્દ ઓર કભીહુ ઝાહીદ
ખુદાકા ડર હે બુતોંકા ખટકા અજબ તરેહકે અઝાબ મેં હું

કયામત આનેકા બોર કયાહે, તરદદુકા ફીકર કયાહે આગા,
હીસાબ કયા કોઇ મુજસે લેગા બનાતો મંચકીસ હીસાબમેં હું

ગઝલે—શાહ—ખ્યાલ.

ન કરો કીશીશે દોસ્તી વ આશનાઇ, બસ–યારો–કરો ના દોસ્તી વ આશનાઇ.
મુશ્કેલી કે વખ્તમેં દુર હોત હેં જાન, ન કરો કીશીસે દોસ્તી વ આશનાઇ.
મતલબ કે હેં–દોસ્ત સબ યારો, મય કેહતા હું સબ સચ–સમજજો યારો,

શાએર
વખ્ત આયગા મુશ્કેલીકા–જબ કામમેં ન આયગા કોઇ
દોસ્તોંકી–ગુફ્તગુમેં, મહેરબાની માલીક કી ખોઇ
શોચ રહા હય "શાહ" મનમે શમજલો જાની,
ન કરો યારો કીશીસે દોસ્તી વ આશનાઇ.

(જાતરે સખુન)—ગઝલ.

નીગાહે યાર બદ મસતીમેં ભી હુશયાર કયસી હય,
મેરા દીલ છીન લેને કે લીયે તરવાર કૈસી હય,
અદાસે ફેર કર ખંનજર ગલે પર યું લગે કહને.
શહીદે નાઝ બતલાવો કે ઇસમેં ધાર કૈસી હય;
જીગરમેં છાગઇ પહલુ કે ઘુસકે દીલમેં જા તડપી,
ગજબ કી સુલ બની ચંનચલ નીગાહે યાર કયસી હય;
હમીં કો ઝુબ્હે કરતે હંય હમી સે પુછતે હંય યું,
ઝરા સાહેબ બતા દેનાભી મેરી તલવાર કયસી હય.

નિગાહે—ગફ્લત–કલ્યાન ઠુમરી–

પરવરકે પાક જાન, આમોસહર લગા ધ્યાન
નાથ વો દયાવાન, નિગાહ બાન–પરવરકો.
સુમિર સુમિર તું હરનામ, સબ મતલબ લાવેગર,
નીતીમાન આલિશાન કદરદાન—પરવરકો.
નગર, ડગર, શહરગામ, મયેં નાજિમકો ઢુંઢું,
આતુ આનેક, માન! માન !—પરવરકો.

નેશાહરે ઉલફત...ગઝલ.

પસંદ આયા હય દીલ મેરા તો અપને પાસ રહેને દો,
મુઝે સાદી ખુદાઇ ગર બુરા કહેતી હય કહેને દો.
અદૂકે ઘરસે પીછલે પહેર આપ ફુરસત ભીલી તુમકો,

અભી કહ્યું રેહમ કરતે હો મુસીબત કુચ્છ તો રહેને દો,
તુમ્હારે હર ઘડી ઝગડો સે મેરા નાકમે દમ હય,
અબ ના ખોલો ઝર્યાં મેરી બસ અપની પાસ રહેને દો.
કીયા જબ કત્લ હી મુઝકો જરા સી દેર તો ઠયરો,
તડપના દેખલો મેરા લહુ બહેતા હય બહેને દો.

કવ્વાલી–યે, ઝાહિલ.

પીલા દો અબ મુઝે વેહ દત મેરે શાકી રસુલ્લલાહ
નહી હય સબકી તાકત મેરે શાકી રસુલ્લલાહ
મુઝે તિલ છટહી કાફી હય મેરે સાકી રસુલ્લલાહ
કે શીશેમેં ન કુછ બાકી મેરે સાકી રસુલ્લલાહ
પિલાકર સાગિરે ઉલફત બનાદો અપના મસ્તાના
મેરે હાદી મેરે રેહબર મેરે સાકી રસુલ્લલાહ
શફાઅત કરકે મેહસર મેં ખુદાસે બખશવા લેના
હય આસી આપકી ઉમ્મત મેરે સાકી રસુલ્લલાહ
તમન્ના હય યે જાહિલકી બુલાલો અપને તયબામેં
કેતા દોઝખસે હો રાહ તમેરે સાકી રસુલ્લલાહ

(દીલખુશ ગૌહર) ગઝલ.

પીલા સાકી મુઝે વોહ મય કે મુઝકો મસ્ત કર કરદે.
ન ઉતરે મેરી ફીર મસ્તીપર કોઇ અયસાહી સાગર દે,
અજલભી મેરી ગર આવે કયામતભી અગર હોવે.
ન મદહોશી મેરી જાયે તુ અયસા જામ ભરકર દે.
તમન્ના હે યેહી મેરી કે હો નઝરે કરમ તેરી,
નીવાલા શૌકકા દેદે પ્યાલા ઇશ્કકા ભરદે.
લગાદે આગ વોહ દીલમેં કે હો મોસુલ વાસીલમેં,
નઝર આવે તેરા જલવા જહાં જીતને હૈં સબ પરદે.
ફનાકી વોહ ચડે મસ્તી ભુલાદે જો મેરી હસ્તી.
ખુલે દીલકી મેરી આંખે બકાકા ઘુંટ ગર ભરદે.

ગઝલે–સરવર.

ફલકપર બનકે દુલ્હા, જબ મોહમ્મદ મુસ્તુફા નીકલે
ફુંવા ગુલ સાફસા અરસસે કે ખેરુલ વરા નીકલે
ખબર જીસદમ હુઇ આતે હૈં મેહબુબે ઇલાહી યહી
ઝયારતકે લીયે સાકીને અરસે અલા નીકલે
ઝમીવા આસામાંસે શોર, થા મહરાજ કી સબ યે
ગુન્હેગારોકા બક્ષાને હબીબે કીબરીયા નીકલે

નહિ હે બોહ રોજે મેહસરકા જરા સરવર
વસીલે આશીયોકા જબ મોહંમદ મુસ્તુફા નીકલે

ગઝલ-અમીર.

ફના કૈસી બકા કૈસી જબ ઉસકે આશના ઠેરે
કભી ઈસ ઘરમેં આ ઠેરે કભી ઉસ ઘરમેં આ ઠેરે
જો ચશ્મે ગૈરસે આઇનએ તોહીદ કો દેખા
તો સબ કુચ તુંહી તુ હય ન કુચ એ ખુદનુમા ઠેરે
હકીકત ખોલદું આઇનએ વહદત મેં દોનેકી
ન તુમ હમસે જુદા ઠેરે ન હમસે તુમ જુદા ઠેરે
જરા દેખો નાઝેપર મેરે આયે તો ફરમાયા
કહો તુમ બેવફા ઠેરે કે અબ હમ બેવફા ઠેરે
સફે આરાસતા હોને લગી જબ અહદે માહશરકી
જમાકર એક ટુકડા હસરતોંકા હમ જુદા ઠેરે
અમીર આયા જો વખતે બદ તો સબને રાહલી અપની
હઝારો સેકડોં મેં રનજો ગમ દે આશના ઠેરે.

ગઝલ-દાગ.

ફલક દેતાહે જીનકો અયેશ ઉનકો ગમભી હોતે હેં,
જહાં બજતે હેં નકકારે વહાં માતમભી હોતે હેં.
ગીલે શીકવે કહાંતક હોંગે આધી રાત તો ગુજરી,
પરેશાં તુમભી હોતે હો પરેશાં હમભી હોતે હેં
જમાના દોસ્તી પર ઇન હસીનોંકે ન ઇતરાયે,
યે આલમ દોસ્ત અકસર દુશ્મને આલમભી હોતે હેં

શએર } ખુદા પરસતાંસે કેહદો હુવા મંચ સંગ પરસત
નશાએ પાએ નબી પડગએ હેં પથથર પર

બઝાહીર રાહનુમા હે ઓર દીલમેં બદ ગુમાની હે,
તેરે કુચેમેં જો જાતા હે આગે હમભી હોતે હેં.
કીસીકા વાયદયે દીદાર તો અય દાગ બરહક હે,
મગર યે દેખીયે દીલશાદ ઉસદીન હમભી હોતે હેં.

ગઝલ-હાફેઝ.

ફરમાયા ખુદા રંજ ન કુછ લાયે મોહંમદ,
ફીરદોસમેં ચાહે જીસે લેજાયે મોહંમદ,
ઉમ્મતમેં મોહંમદકી હો કય સારી ગુનેહગાર
બખશુંગા મેં બેશક જીસે બખશાયે મોહંમદ
બખશુંગા ગુનેહગારોંકો મેહશરમેં દરમસે,

એકબાર ઘબારેસે જો ફરમાયે મોહંમદ.
હર તરેહકી ખાતીર મુઝે મંઝુર હે ઉસકી,
જા જાગે કયામતમેં બોઠી પાયે મોહંમદ.
કેહદે તુ યે જીબ્રીલ ઘબરાયે મોહંમદ,
હાસીલ હોં સભી તેરી તમન્નાયે મોહંમદ,
દમ નીકલે તો મેં વકતે નઝાબ આપકો દેખું,
ઓર વીરદે જબાં હોતો લકબહાયે મોહંમદ.
મસાકો ચરખે ચાર તો મુસાફો તુર થા,
જોરૂ કદમ હે અર્શ મોલ્લાયે મોહંમદ.
હાફેઝકી તો યા રબ યેહી દીન રાત દુઆ હે,
એકબાર દીખાદે રૂખે જેબાંયે મોહંમદ.

ગઝલ—મુઝતર.

ફનાકે બાદભી દીલમેં ખ્યાલે યાર બાકી હે,
ખુલી હેં દોનોં આંખે હસરતે દીદાર બાકી હે.
બહાયે હીજમેં અશકે રવાંને ઘરકે ઘર સારે,
કસર અબ કુછ નહીં એક આડકી દીવાર બાકી હે.
લગાયે સેંકડોં તીરે નઝર ઉસને કલેજે પર,
બસ અબ ચલનેકો તેગે અબરૂએ ખમદાર બાકીહે.
ઉડાકર ધજીયાં જેબો ગીરેબાંકી એહક જાના,
અભી અય દશતે વહશત દામને દીલદાર બાકી હે.
ખુદાસે હશ્રમેં સબ અપની કેહ ચુકે મુઝતર,
હમારી ઓર ઉનકી—આખરી ગુફતાર બાકી હે.

કવાલી—ગઝલ—જોહર.

ફરયાદ કરે કિસ્સે ગુનેહગાર તુમહારા,
અલ્લાહ ભી હાકિમ ભી તરફદાર તુમહારા.
પરયુંકી તો ક્યા અસલ જો હુરેં નઝર આએં,
દેખે ન ઉધર તાલીબે દીદાર તુમહારા
ખુરશીદ જો દિનકો હો તો મેહતાબ હો શબકો
દુન્યા મેંય ઉજાલા હય સબ અય યાર તુમહારા.
હુરોંકો તમન્ના હય પરીઝાદોંકો હસરત,
મીલતા હય કીસે સાયએ દીવાર તુમહારા.
કાબેકી તો ક્યા અસલ હય ઉસ કુચેકે આગે,
જન્નત હોતો જાએ ન ગુનેહગાર તુમહારા.
દરદે દિલે આશિકકી દવા કોન કરેગા,

સુનતે હંમ મસીહા બી હય બીમાર તુમહારા.
જૌહર તુમહેં નફરત હય અહોવ આહા કશીસે.
બરસાત મેં ભી દેખેંગે હમ ગુલકાર તુમહારા.

ગઝલે—નખશીખ.

ફીર બહાર આઇ ચમનમેં ઝખમ દીલ આલે હુવે.
ફીર મેર દાગે જીગર આતી શક પર લાલે;
કીસ તરહ છોડું ચેકાયક તેરી ઝુલફુ કા ખીયાલ,
એક ઝુલ્ફે તેરે કાલે નાગહેં પાલે હુવે.
વાહ ક્યા તાસીર હે રૂખસાર આતીશ નાક કી,
સાબર જવવાલા તેરે કાન કે આલે હુવે.
જબ શએ તારીકમેં હમ કુએ જા ના કો ચલે,
આગે આગે જાએ મશ અલ આતશી નાલે હુવે.
વોપરી પેકર કહા કરતા હે અકસર રૂખસે,
આજ લો નખશીખ બી હમારે આહને વાલે હુવે.

કવ્વાલી—ગઝલે—આશીક.

ફીર વોહ બે બાકીયાં પહેલીસી દીખલાને લગે
ઓર મુઝે છેડ તતવ્વરમેં મેરે આને લગે,
જબ કહીંક રાત ભર પહેલુમેં ગેરોંકે રહે,
નીચી નઝરેં હોગઇ એ દીલમેં શરમાને લગે.
ફીર ખ્યાલે યાર દીલમેં ચુટકીયાં લેને લગા,
ફીર હમારે દીદએ તર અશ્ક બરસાને લગે.
જબ હોઇ દન મેં હુવા જાતા હે અપના ખાતમા,
ફીર વોહી અંદાઝે માશુકના દીખલાને લગે.
આએ જબ ગોરે ગરીબાં મેં લેં બ્હેરે ફાતીહા,
આશીક જાંબાઝકી તુરબતકો ઠુકરાને લગે.

ગઝલે—કવ્વાલી—બીગગનજાન.

ફીર કર ઝરા નઝર કર ઓ યાર જાને વાલે,
ઇતના નહો સીતમગર ઓ દીલ ચુરાને વાલે.
કુછ નાઝ કુછ તગાફીલ કુછ શોક કુછ તજાહીલ,
સદકે તેરી અદાકે ઓ મુંહ છુપાને વાલે.
નાસેહ સુમાર કીજે બસ ચુપ રેહને દીજે,
હમને હજારો દેખે બાતે બનાને વાલે.
દાના યહાં હેં નાદાં મજબુર ઓર હેં પરેશાં,
કરતે હેં એસા જાદુ યે દિલ લુભાને વાલે.

ખામોશ અબ વિલાયત કરતાહે કયું કીયામત,
કેહતે હૈં ઉસકો ઝાલીમ સારે ઝમાને વાલે.

ગઝલે—ઝફર.

ફુલ બરસે રાતદીન ગરદીશ મેં પૈમા ના રહે
એ મેરે સાકી તેરા ગુલઝાર મયખાના રહે
દસ્ત સાકીકા નાઝીશ પાયે રીન્દા લરખરાય
મય કદેહ વાલોંકા હર અનદાઝ મસતાના રહે
બઝમ મેં શરમા કે પહલુંસે મેરે જબ ટેમ ઉટે
શમ્અને બી ચાહા મુઝસે દુર પરવાના રહે
ઉમર ભર ઉસને સતાયા જીસકો હમને દીલ દીયા
ઉમર ભર ઉસને જલાયા જીસપે પરવાના રહે
સાકીયા જબ જામ સેહત ભર ચુકે મુઝ રીન્દ કા
સામને આંખો કે યહ લબરેઝ પૈમા ના રહે
સમજો યેહ હમ ઝીન્દગી કા લુતફ કુછ આતા રહે
જબતલક ખીદમત ગુઝારે પીર મય ખાના રહે
અ મેરે પીરે મુગા એસી દુઆ દે મુઝકો તુ
ખુલદ મેં બી યાદ મુઝકો રાહે મયખાના રહે
બન દે કર આશકોં મેં નામ કરજાઉં ઝફર
બઝમે આલમ મેં મેરી ઉલફત કા અફસાના રહે

ગઝલે—નીઝામી.

બગલમેં યાર સાગરમેં શરાબે પોરતુગાલી હે,
હમારે દીનો ધમાંકા તો અબ અલ્લાહ વાલી હે,
ભલા રેહનેભી દો હમ યે કીનાયે સબ સમઝતે હેં,
આદુકા નામ લેકર બાત તુમને કીસપે ઢાલી હે.
ધનજત હોતો મેંભી બેઠ જાઉં એક ગોશેમેં,
જગા તો આપકી મેહફીલમેં આખીર યુંભી ખાલીહે.
કભી આંખોંસે દીલમેં હો કભી દીલસે હો આંખોંમેં,
કહાંસે રાહ તુમને—આને જાનેકી નીકાલી હે.
નીઝામી ખુને દીલને મીલકે તુરફા ગુલ ખીલાયે હેં.
મુસલ—સલ તાર આશકોંકા હેય, ફુલોંકી ડાલી હે.

ગઝલે—ઝફર.

બહકાને વાલે આપ સબ યાર બન ગયે
સમઝાને વાલા મુફત ગુનાહગાર બન ગયે
મંયને દીવાના દીલ ઉન્હે દીલદાર જાનકર

લેકર હમારે દીલકો દીલદાર બન ગયે
ઉસ ગુલ બગેર સબકો આતી નહીં હય નીંદ
બીસતર કે તાર હકમેં મેરે ખાર બન ગયે
હુશયાર રહના ચાહીયે યારોં સે એ ઝફર
અગયાર ઈસ ઝમાને કે અગયાર બન ગયે

ગઝલે-તાજમ્મુલ.

બડકે ઉલફત તો કમ હોગા હીજાબ આહીસ્તા આહીસ્તા.
ઉઠાઈએ વોહ ચેહરેસે નીકાબ આહીસ્તા આહીસ્તા.
કરેગી રફતા રફતા તેરી ચશ્મે મોહર દુશ્મનસે,
કે હોતા હે જહામેં ઈનકીલાબ આહીસ્તા આહીસ્તા,
વોહ હેં માઅશુક હોતે હોતે એક દીન મેહરબાં હોંગે,
દુવા કરતે હેં આશીક કામયાબ આહીસ્તા આહીસ્તા.
ઉભર આયેગા સીના નવ જવા રોહ હોનેવાલે હેં,
ઉમંગ અપની દીખાવેગા શબાબ આહીસ્તા આહીસ્તા.
જો અરઝે મુદ્દઆ કરતા હું કહતે હેં તાજમ્મુલ વોહ,
દુઆ હોગી તુમ્હારી મુસ્તજાબ આહીસ્તા આહીસ્તા,

ગઝલે-સાકીબ.

બનાઈ હે મેરી આપેપે સુરત આપને ગમકી,
મસીહાઈકે બદલે આજ ક્યા સુઝી હે માતમકી.
યે કીસને મુસ્કુરા કર ફેરકે હાથ સે મોંહ ઢાંકા,
યે દુનયા મેરી નઝરમેં એક બીજલીસી ચમકી સમકી.
જુદા કર પ્યાર ઉનસે જીંદગાનીકા મઝા ખોયા,
શરાબે વસ્લમેં તાસીર પયદા હોગઈ સમકી.
પલક ઉનકે ઝપક જાતીથી કલ આંખેં લડાનેમેં,
વોહ અબ તેવર બદલકર ખેરસે દેને લગે ધમકી.
ખુદા હાફીઝ હે ઉસ મરદે ખુદાકે અહદકા કલતક,
બુતોંકી ચાહ સાકીબને સુનાહે આજસે કમકી.

ગઝલે-તાજમ્મુલ-(આજુ જમાનેકા ફેશન)

બગલ મેં લેકે જુરવા કો ફીરાના યેહ ભી ફેશન હય,
મહમ સાહબ કો થેટર લેકે જાના યેહ ભી ફેશન હય,
લગાકર હેડ મીસ્તર બનકે લેકે સાથ કુત્તોંકો,
પોંહચ કર પાર્કમે સીટી બજાના યેહ ભી ફેશન હય.
કહાં મુલ્લાહ કે બદલે ... દીની કીતાબેં હે,
પીસર કો પહેલે અંગ્રેજી પઢાના યેહ ભી ફેશન હય.

બીછાનો ફર્શ દસ્તર ખ્વાન યેહ ઝમાડે પુરાને હય.
સરે ટેબલ છુરી કાટેસે ખાનાં યેહ બી ફેશન હય.
અગર હો બોલકા જલસા બડહાનેકે લીએ ઇજ્જત,
મડમકો સાથ યારોંકે નમાના યેહ બી ફેશન હય.
બડહા કર મુછકો દાડીહ ઘટા કર દાટ કર ઝુમ્બાહ,
બધ શાને ફઝીલત માંગ ખાના યેહ બી ફેશન હય.
નહિ હોતી હય આયદ દફ્અ તાઝીરાત કોઇબી,
તજમ્મુલ શાએર ગએરાકે ચુરાના યેહ બી ફેશન હય.

ગઝલે—હુસેન.

અયાન રૂતબા હો ક્યા આપકા ગરીબ નવાઝ,
નહીં હે આપસા પીર દુસરા ગરીબ નવાઝ.
યે હીંદ ભરમેં હેં ચરચે યે સબમેં હેં મશહુર,
તુમહીકો કેહતેહેં સબ ઓલીયા ગરીબ નવાઝ.
હઝાર શુકરે ઇલાહી કે હમ ગરીબું કો.
મીલા જો પીર તો અય દીલ મીલા ગરીબ નવાઝ.
જહાંમેં કોઇ નહીં આપકી તરેહ ખુવાજા,
ગરીબ પરવરો એહદશે અતા ગરીબ નવાઝ,
અજાએ સુરમા લગાતા હે અપની આંખુમેં,
યે ચરખે પીર તેરી ખાકેપા ગરીબ નવાઝ.
પએ નબી વઅએ મમા પએ સહાબા વ આલ,
સુનો હુસેનકી બી ઇલતેજા ગરીબ નવાઝ.

ગઝલે—કમાલ,

બાદ મુદતોકે મોહબ્બતકા મઝા મીલતા હે.
સો મુબરીક હો કે ખંજરસે ગલા મીલતા હે;
જોર-બેદાદ સીતમ-ગુમઝ-અદાવત—કીના,
જોહે વો દુશમને અરબાબે વફા મીલતા હે.
દીલ ન મીલનેકા કીસી શોખસે શીકવા કેઇસા,
મેરે સાયાબી મેરે તનસે જુદા મીલતા હે.
બોસએ લબકી તમન્ના હે બડે હુશ્કી સાએ,
જાન આજાતીહે લબપર વો મઝા મીલતા હે.
હાથ પર રખકે હદી લે ગઇ મેરા ખતે શોક,
તુજસા બમ ખુવાર કહાં બાદે સબા મીલતા હે;
તુમ મીટાતે હો જહાંસે હલાક બન બનકર,
દેખલો ખાકમેં યું રંગે વફા મીલતા હે,

અય કયામત ઉસકી મોહબ્બત યુંહી દીલકો તડપાએ,
જબ વો હોતાહે તસલ્લી તો મઝા મીલતા હે.

ગઝલે—અકબર.

એસે લેતાહે જબ ઉસ લબકા, બારમેં તક રહાહું મું કબકા,
તપ્તેહ મસ્તક સીતમ કેસે વો બનાએં, કોઇ મીલતાહે ઉસ ઢબકા.
હોતી જાતીહે શોહરત ઉસ બુતકી, ખાતમા અબ બખેર હો સબકા,
આપ તશરીફ લાએ અચ્છે વકત, વર નહોતી ચુકાથા મેં કબકા.

ગઝલે—મહમુદશાહ.

બઠ મોસે અપસી કોન ખતાં જોકે આના જાનાં છોડ દીયા,
ક્યું નાહક અયસે રૂઠ ગય, જો મોંહકા દીખાના છોડ દીયા.
તન મનમેં લગાકર અગની પીયા, હે દેસસે જા પરદેસ બસે,
મોરે મનકી અગની કયસે બુઝે, મોંસે આંખ લગાના છોડ દીયા.
તેરા શરબતે દીદ હું જબસે પીયા, તુહીરે બાત નઝર મોરે હે ખાજા,
તુને ખાજયે આલમ દીલકો મારે, મયખાના બનાકર છોડ દીયા.
મુસાકો તુરપે એક ઝલક, દીખલાકે જલયા જાન તલક.
પર શમ્મેઅસે ચેહરૈપદ અપને, પરવાના બનાકર છોડ દીયા.
મહમુદશાહ અપને ગુરૂસે મીલો, કીજે અપને પીયકી સેવા કરો,
વોહ અગલી બાતદો યાદ કરો, ક્યું અપના ઠીકાના છોડ દીયા.

ગઝલે—તાહીર.

મરકર કેભી દીલસે તપે ફુરકત નહીં જાતી,
મીટીમેંભી મીલકર યે હરારાત નહીં જાતી.
દીલ છીન લીયે જાતે હેં ચીલમનમેં નીગાહેં,
પરદેમેંભી ઝાલીમકી શરારત નહીં જાતી.
ફુરકતસે તસવ્વુરસે હું મેં વસ્લમેં બેતાબ,
હે દીલકો જો ગમ ખાનેકી આદત નહીં જાતી.
ગુસ્સેમેં લીપટ પડતે હેં કયા સાદા દીલ હે,
બેદાદ મેંભી રહમકી આદત નહીં જાતી.
વોહ શર્મસે છુપતે રહે જબતક નહુવા વસ્લ,
જબ વસ્લ હુવા ઉનકી નદામત નહીં જાતી.
તાહીર દીલે બેતાબકો તસક હો કયુંકર,
આંખોંસે કીસી વકત વોહ સુરત નહીં જાતી.

(વતનકો હકકાની)—ગઝલ.

મજે વેહદતસે જો સાકી લબાલબ એક સાગર દે,
મેં બન્દા તેરા હો જાઉં મું મતાવલા મુજેહ કરદે.

પીલા સાકી મુજેહ વો મય જો ઝોકે બે ખુદી બખશે,
રગો રેસે મેં મેરે કયફીયત મનસુરકી ભર દે.
તુ શેખે જામ કર મુજકો કસમ પીદે મુગાં મુજકો,
સ કાહુમ રબ્બહુમ પળકે સરાબ આગે મેરે ધર દે.
મલામત ઇશ્ક બાઝીકી ઉઠાએ કોન શેખીસેં,
તુરાબ ઇસ કામકા તુ ઉય કે હરકારે વહર મર દે.

ગઝલે—સાદીક.

મએં આશકહું દીલસે ઝુહુરે સનમપર,
દીવાના હું ઉસકે વજુદો આદમપર.
કીયા જબસે ઇકરાર કાલુબલાકા,
હુવા તબસે નાઝાં મએં નકદે કદમપર.
કીસીમેં નાહ વોહ હુએ ઉસમેં યેહ સારે,
વોહ કાદીર હુએ અપને તો જોરો કરમપર.
જહાં દેખો મવજુદ ઉસકી તજલ્લી,
મુકરરર નહીં કુછ યેહ દએરો હરમપર.
વોહ જએસાહુએ અવ્વલે આખી રબીએસા.
હુએ મુખ્તાર આફઆલ ખુદ બોશો કમપર.
શાહે ખએર સાદીક હુએ જાનાંસે વાસીલ,
હુએ હુશયાર હરઆન ઇસ દમ કદમપર.

ગઝલે-સાદીક.

મએ અપના આશક હુવા હુંજી બેશક,
મએં દરસન તો અપના કીયા હુંજી બેશક
છુપાયા હું અપનેકો અપપનેમેં આપી,
યેહ વહદતકા સુરક લીયા હુંજી બેશક.
મએં આપીહું ભટ્ટી મએં આપી કલાલી,
મેરે મએ ચલા મએં પીયાહું જી બેશક.
યેહ મએં હું કે હર શએયા ઝાહીર બાતીન,
મુજહે રૂપતા યેહ મએં લીયા હુંજી બેશક.
મએં જોગી જમાકર યેહ ટુકડે જહાંકે,
યેહ રંગીન કુડતા સીયા હુંજી બેશક.
મએં સાદીક શાહે ખએર અપનાહી આશક,
રીયાસે તો મએં બેરીયાં હુંજી બેશક.

ગઝલે—કવ્વાલી.

મજા દેતેહે ક્યા યાર તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે
તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે.
પ્હેલેથી તકરાર દીલકુ અબ કરત હો પ્યાર,
તેરી તરફસે યાર મેરે દીલમેં પડગયે છાલે.
બાત હે જંજાલ મેરે દીલમેં આયા ખીયાલ,
આપની જુલફો કોસવાર ઓ બોકરારે વાલે.

ગઝલે—હાફીઝ.

માહમેં ગર આપ હેં તો શમેઅ નુરાનીમેં કોન
શમેઅમેં વોહ હે અગર રેહતા તો પરવાનેમેં કોન.
કાહકો શેખો બીરહમન ઢુંડતે ફીરતે હો તુમ,
ગર ખુદા બસતીમેં રેહતા હે તો વી[illegible]નેમેં કોન,
અર કીસીસે ક્યું ઝગડતે હો સદા પીકર • શરાબ,
ગર ખુદા મસતોંમેં રેહતા હે તો ઘરઝાનેમેં કોન.
જાકે તુમ દેરો હરમમેં ઢુંડતે હો કીસ–લીયે,
ગર ખુદા મસ્જીદમેં રેહતા હે તો બુતખાનેમેં કોન.
હે યે મંઝીલ સખ્ત તર સમઝો ઇસે હાફીઝ જરા,
બે–ખુદીસે બા–ખુદી બેહતર હે આ [illegible]નોમેં કોન.

ગઝલે—તાજમ્મુલ.

મીસાલે મહા હરસુ જ[illegible]વા–ગર [illegible] ખાના હે,
[illegible]ર અય તાલીબો [illegible] ઉધર ખાનાહી ખાના હે,
ફીરે [illegible] હું અપની સદા [illegible]મે [illegible]ીરાલી હે.
[illegible] લબ શમે તહર [illegible] ખાના હે.
તેરી હુરેં મુબારીક હોં તુઝી[illegible] ઝાહીદે નાદાં,
યહાં અપને મંઝુરે નઝર ખા[illegible]ી ખાના હે.
ઉનકીકી દીદકે મુશતાક હેં દેરા [illegible]મ વાલે,
યહાંભી ઓર વહાંવી જલવા–ગર ખાનાહી ખાના હે.
ન રયું જલવા ચમનકા ચશ્મે નગરગીસ દેખે હયરતસે,
અયાં હર રંગમે અય બે–ખબર ખાનાહી ખાના હે.
ઉઠા મરદે ખુદા પરદા દુઇકા અપની આંખેસે,
તાજમ્મુલ દેખ હરસુ જલવા–ગર ખાનાહી ખાના હે.

ગઝલે-દાગ.

મુનસફી દુન્યાસે સારી ઉઠ ગઇ, અબસુતો ઇમાનદારી ઉઠ ગઇ.
દીલસે-વો બેઇખ્તયારી ઉઠ ગઇ, અબ તમન્નાહી તુમ્હારી ઉઠ ગઇ.
વાય દુશ્મનહો ગયા સારા જહાં, હાય રીસમેં દોસ્તદારી ઉઠ ગઇ.
રાહે ગયે લાખે કલેજે થામકર, આંખ જીસ જાનીબ તુમહારી ઉઠ ગઇ
જબ હુવા સીજદેમેં ઉસ બુતકા ખ્યાલ, ખુદ બખુદ ગરદન હમારી ઉઠ ગઇ
કીસસેં રાખીએ દાગ ચશ્મે દોસ્તી, ઉઠ ગઇ યારોંસે યારી ઉઠ ગઇ.

શઅેર } જહાંસે હાર ગયે, જીકે હારનેવાલે.
કીધર ગયે મેરે ગેસુ સંવારનેવાલે.

ગઝલે આતીશ.

મુલાકાત ઇસલીએ તુજસે બુતે બે પીર કમ કરદી,
કે તુને ગેરકી ખાતીર મેરી તોકીર કમ કરદી;
તુમહારે અપને બેગાને મેરે સબ ખત પકડતે હે.
ઇસીસે અપને હાલે દીલકી અબ તેહરીર કમ કરદી.
ઝરા ભુલેસે વો મેરે જનાઝે પર જો આ નીકલે,
નમાઝી ઇશ કદર બેહકે કે એક તકબીર કમ કરદી

ખ્યાલ ગઝલ-પરભુલાલ-(સટ્ટે કી નસિહત.)

મુઝકો મુંહ ન દીખા બદકાર ભડવે સટ્ટા ખેલન વાલે
સારે ઘરકા લુટા કરમાલ, આખર હો બેઠા કંગાલ
ફીરભી ચલતા હય મુઝસે ચાલ બીબી દે દે કાનકે બાલે-મુઝકો
ઇનકો ગીરવી ધર કુચ્છ લાઉં માનકી અપને મુરાદે પાવું,
અબ કે મેરા પડેગા દાઉં સબ કુચ્છ તેરે કરૂં હવાલે-મુઝકો
હો ગએ બાવાજી ખુરશંદ કેદર દડા કીય અનંદ,
બોલે કટેગે તેરે ફંદ પૈસે સૈ કા દડા લગાલે-મુઝકો.
કમર કયું બે શર્મીપર કસલી ટુટે તેરી મડડી પસલી,
લે ગયા લં-વડે કીબા હંસલી તુને કયા કયા ઘર હંય ઘાલે-મુઝકો
તુઝસે બચાહી ફુટે ભાગ લોટ તેરી ચતાર પર નાગ,
ખાવે બોટી તેરી કાગ તુઝકો પડેં જાન કે લાલે-મુઝકો.
તજદે સટ્ટે કો નાદાન પરભુલાલ કહે સો માન
સટ્ટા જાનકા દુશ્મન જાન બેઇ અકલ કહાં મતવાલે-મુઝકો.

ગઝલે-અનવર.

મેરે ઘરકે ન સહી ગયરકે ઘરકે હોતે
તુમ ઇધરકે ન હુવે થે તો ઉધરકે હોતે
એહ હવા ગયરને બાંધી હમ શરાસ્ત કે લીયે
મેં મરૂં ઓરપે તુજ રશ્કે કમરકે હોતે
તેરે બીસમીલકો તડપનેકા મઝા આજાતા

દીલમેં પયકાં જો તેરે તીર નઝરકે હોતે
ચશ્મે દુશ્મનસે અગર આંખ તુમ્હારી લડતા
ઔરભી ઇસ દીલે બેતાબપે ચરકે હોતે
ફીર બહાર આતી નએ સરસે જુનું ફીર હોતા
ફીર નએ તોરસે સીજદે તેરે દરકે હોતે
શીરતો બડબડકે ન વો બાન સુનાતે અનવર
મેરી ફરીયાદ મેં પેહલુ જો અસરકે હોતે

(પાનકા બીડા)–ગઝલે–સુલતાન.

જબ ઉસ ગુલેરા આનાસે મીલા પાનકા બીડા
કયા રંગ જમા લુત્ફે દીયા પાનકા બીડા.
તમાકુ મહકદર ઇલાચી હે તરેહદાર;
કીતના હે મઝેદાર બના પાનકા બીડા.
ખુબીસે હે ફવડેમેં બસાયા હુવા કથન,
કયું દે ન મેરી જાન મઝા પાનકા બીડા,
શીખી નહીં અછઝી યે શરારત નહીં અછ્છી.
તરસા ન બહોત કરદે અતા પાનકા બીડા.
રશ્ક અયસા હુવા ખુન લગે થુકને દુસ્મન,
પેહલે જો મુઝે ઉસને દીયા પાનકા બીડા,
કયા જરકી હકીકત હે કરૂં નઝર અભી સર,
લા પાનકા બીડા તુ ખીલા પાનકા બીડા,
સુલતાન ગઝલ કયું નહો મકબુલ હમારી
હે તોહફયે અહબાબ નયા પાનકા બીડા.

ગઝલે–અઝીઝ–કવ્વાલી.

મેરે દીલપર હમેશા કયોં ઘટા છાઇ રહી ગમકી
મેરી આંખોને બારીશ કયા ટભી બરસાતસે કમકી
તુમ્હારે નામમેં તાસીર હે કયા ઇસમે આઝમકી
મુરાદેં હલ હુવા કરતી હેં ઇસસે સારે આલમકી
રહેહેં ઉમરભર જો સાયએ દામાને રેહેમતમેં
ઇન્હેં દી જાતી હે અબ આફતાબે હશરકી ધમકી
તમાશા અપને દીલમેં જીસને દેખા હે ખુદાઇકા
હકીકત ઉસકે આગે કુછ નહીં હે સાગીરે જમકી
નીગહે બરક વશસે ઉસને દેખા કયા મેરી જાનીબ
કે મેરે ખીરમને દીલપર જો એક બીજલીસી આ ચમકી
પીલાકર બાદએ બેહદત બનાંતા વો જો મસ્તાના
અઝીઝ ઉસ બે ખુદીમેં સેર કરતા દોનો આલમકી

(નગમે-રૂહાની)-ગઝલ-કવ્વાલી.

મેં દરપે તુમ્હારે આન પડા, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા,
દીન રેન તડપતા હેગા જીયા, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
સીમાબમા દીલ બેતાબ રહે, નતો ચેન રહે નતો ખાબ રહે,
સબ દોસ્ત હો દુશ્મન દાબ દહે, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
કભી સુખકી નદેખી એક ઘડી, કયસી જાન બલામેં આન પડી,
રાહત નમીલી હે મુઝકો જરી, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
મેરે હાલે ગરીબીપે કીજે નઝર, મીરાં સૈયદ અલી નહિં આતો ખબર
ગઇ હિરસો હવામેં ઉમર ગુજર. લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
મયે જામે જમાલકા હો નિઝામી, કરો શાદ પીલાકર સરવરે દીં,
તુહે શાહ મેરા મેં ગુલામે કમીં, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા,
યાવરકો જમાલ દીખાઓ જરા. કરો નઝરે લુત્ફ બરે ખુદા.
શબો રોજ હે યે દીલસે સદા, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.

ગઝલે-હયરાં

મેરે દીલમેં જબકે વોહ તશરીફ ફરમાં હો ગયા,
બે-શકો .લારેબ ફીર અરશે મોઅલ્લા .હો ગયા.

ઇશ્ક જીસ દીનસે મોહંમદ મુસતફાકા હો ગયા.
સચ તો યે હે ખાસ મેં બંદા ખુદાકા હો ગયા.

હીજરસે ઘબરા ન અય દીલ પહલે અબ લાતક નતુ
ફીર મીલાયેગા ખુદા ગર લુત્ફ ઉસકા હો ગયા.

આતશે દોજખ મુઝે છુ જાયે કયા ઉસકી મજાલ,
કયું કે મેં શયદા હબીબ કીબ્રીયાકા હો-ગયા.

વાયદયે વસ્લ અબ તો પુરા કીજીએ બહરે ખુદા.
આજ કલ કરતેહી કરતે એક જમાનાં હો-ગયા.

જાહેદા હમકો નહીં જન્નતસે તેરી કામ કુછ,
કુચયે દીલદાર અબ મસકન હમારા હો-ગયા.

જાનકર ખાલી કફન વાપસ હુવે સુનકર નકીર,
ઇશ્કમેં અય જાન તેરે લાગીર મેં અયસા હો-ગયા.

મીસલે આઇના કે અય હયરાં કયું હયરાન હે,
કયા મોહંમદ મુસતફાકા તુભી શયદા હો ગયા.

ગઝલ-હુસેન.

મેંહું બેતાબયા રસુલુલ્લાહ, મીસ્લે સેયમાબ યા રસુલુલ્લાહ,
હીજરમેં આપકે તડપતાહે-દીલ બેતાબ યા રસુલુલ્લાહ
દીનકો ખુરશીદહે રીહાતું મેરે-સબકો મહતાબ યા રસુલુલ્લાહ.
દુરેરે દન દાંસે તેરે હનાદમ-દુરેરે નાયાબ યા રસુલુલ્લાહ,
હે સુનો દીનકે તેરે, બરહક-ચાર અસહાબ યા રસુલુલ્લાહ,

(નગ-મયે-જવાની)-ગઝલે-કવ્વાલી.

મારે બાંકે જવાન મદની, તોરે જોગમેં પેહની કફની,
મોરે બાંકે રંગીલે સૈયાં મેં લાગુ તોરે પૈયા,
કાહે કરત હે દીલ શકની, મોરે બાંકે જવાન અરબી.
મુજકો હે તેરી ઉલફત, કીશ તરેહ કરેંગી ફુરકત
મેં દખની તુહે મદની, મોરે બાંકે જવાના અરબી.
મેં કહુંગા રોજે મેહશર, વો આલેહે બાંકે શરવર.
મુમદો ડોઝ્ઝ મીસલે અરની, મોરે બાંકે જવાન અરબી.

(રસીલા કવ્વાલ) હમારી-ફરીયાદ-ગઝલે-કવ્વાલી.

મોહબ્બત ગયરસે મેરી છોડા દો યા રસુલલ્લાહ
મુઝે અપના હી દીવાના બનાદો યા રસુલલ્લાહ
લગા લકયે ગુનાહોકે પડા દીનરાત સોતાહું
મુઝે ઇસ ખ્વાબે ગફલતસે જગાદો યા રસુલલ્લાહ
પડા હું કેહરે દરીયામેં ભંવરમેં ખાતા હું ચક્કર
કીનારે લુતફસે મુજકો લગા દો યા રસુલલ્લાહ
અંધેરી કબ્રમેં મુજકો અકેલા છોડ જાયેંગે
વહીં દીદાર તુમ અપના દીખાદો યા રસુલલ્લાહ,
ખુદા મુજકો મદીનેમેં જો લે જાવે તો બેહતર હે
યેહી હય આરઝુ જલદી બતાદો યા રસુલલ્લાહ
હુસેની પીરહે મેરા કે જીનકા મુલ્ક બયતુલ્લાહ
મુસાફીર હું મેં કાએબેકા બુલાલો યા રસુલલ્લાહ

ગઝલે-નગમેહિન્દ

મંયતો ઢુંડત ઢુંડત હારગઇ મોહે પીકે નગરકા ડગર નહ મિલા
તન સુખ ગયો પગ સુજ ગયો કહીં હાય વોહ શામ સુંદર નહ મીલા
તોરી બીનતી કરૂં સુન એરી સખીજો તુદેસ મદીનેમેં પોહચે કભી
યહી કહીયો અય યસર બકે બની ફિરી ઢુંડ તુમ્હારા નગર નહ મીલા
મંય તો બૈઠીથી મનમેં યેહ આસા ધરીકે વો શામ પીયા મોહે યાદ કરે
વાહેવારે જોકે મંય સીધા ધરૂં કીયે લાખ જતનવાકા દર નહ મીલા

મોરા શામ કન્યા મદીને બસો મોહે મુરલીકીલે નહ સુનાયે ગયો
મંયતો બુરજદવારેકા ઢુંડ ફીરી ગઇ દેશબદેશ મગર નહ મીલા
લગી બીરહ અગન ભયો સુખ્મદન કોઇ શાહ મદીનેસે જાય કહે
નહીં આસકે હીંદમેં જીવ બચે, મોહે આપકા દરસ અગર નહ મીલા

ખ્યાલ—ગઝલે—અહમદજી.

મંય તો કહું સંસાર કો દેખો ઇશ્ક કહે વોહ યાર દીખા,
વરના કરૂંગા ખ્વાર તુઝે મંયકાબએ કા સરદાર દીખા.

મંયને ચહડાયા સુલીપર મન્સુર ઇશ્ક હય નામ મેરા,
કોન બચાહય મુઝસે બતાવો નામ જપે સુબ્હો શામ મેરા.

અનલહક તુ ભેદ બતા ઉનકા અલીફસે હય કુલ્લે આમ મેરા,
તુમને સુના હય કભી અઝીમો તાલીબ થા ગુલફામે મેરા.

ઇશ્ક હું ઔર આશક તુ હય સનમકા ચલ દીદાર દીખા,
વરના કરૂંગા ખ્વાર તુઝે મંય કાબએકા સરદાર દીખા.

કીસીકો મંયને ખ્વાર કીયા ઔર કીસીકા બેડા પાર કીયા,
મજનું કો મંયને ફીરાક બન બન લયલાકા બીમાર કીયા.

મુસાકો જા ઘેરા મંયને તુરુપે જા ગુરફતાર કીયા,
અરની કહેકર દેખી તજલ્લી બસ બોલા ઇન્કાર કીયા.

માનું ન હરગીઝ મંય કીસીકી બાત તું ચલ રફતાર દીખા,
વરના કરૂંગા ખ્વાર તુઝે મંય કાબએ કા સરદાર દીખા.

અલ્લાહ મોહમદઅલી ફાતેમા હસન વ હુસેન ગુલફામ હય દો,
ઇશ્ક હકીકી ઇશ્ક મજાઝી એક હી હય પર નામ હંય દો.

ઝમી ખર્ચ ઓર મહેર સમસ જે ઇન ચારોંકે નામ હંયદો,
ઝેર ઝબર હંય એક કુરકપર ઉનેકે ભી અંજામ હંયદો.

હમ તુમ મીલાકર ચલો સાંવલ અહમદજી દીલદાર દીખા,
વરના ફરંગી ખ્વાર તુઝે મંય કાબેકા સરદાર દીખા.

બાહરેસ્તાન બંબઈ—ગઝલે-ઠુમરી-ભૈરવી-

મંય તો અપને ખ્વાજાકી જોગન બની—
જોગન બની ... ... બૈરાગન બનીરે

દોહરે { ફુલ્લા પસીના નુર કારે બોયા ચમબેલી ફુલ
સબ સખીયન મીલ સેહરા ગુંથા પહને નબી રસુલ }

મંય તો જોગન બની અપને-ખ્વાજાકી જોગન બની

દોહરે { કુલા અંદર સજ રહા હય બાહેર પડી હય બરાત
ચારોં પાયે ઉક ચલે તો કોઇ ન ઓયા સાય-મંયતો
સોના લેને પીયું ગયે સુના કર ગયે દેસ
સોના મીલા ન પીયું મીલે રૂપા હોગયે કેસ-મંયતો
કાગા નેન નીકાશ દુ પીયા પાસ લે જાય
પહલે દરસ દીખાય કે પીછે લીજીઓ ખાય-મંયતો
નદી કીનારે ધુંવા ઉઠત હય મય જાનું કુચ હોય
જીસકે કારન મય જલી વહી ન જલતા હોય }

મંયતો જોગન બની અપને ખ્વાજાકી મંયતો જોગન બની

શાએર { કાસદ લાવે ખબર યારકે આનનેકી,
જાન જાતી હય ચલી હીજરમેં દીવાનેકી. }

ગઝલે—ઝેહનાજાન.

યહી દીન હંય દુઆ લેલો કીસીસે કબલ મુઝતરસે.
જવાની આ નહી સકતી મેરી જા ફીર નએ સરસે.
યેહ કહદો અબરે બારાંસે અગર બરસે તો યું બરસે,
કે જયસે મેંહ બરસત હય હમારે દીદ યે તરસે.
મીલા હોગા કીસીકો બા વફા કોઇ મુકદ્દરસે,
હુવા હોગા કીસીકો વસલ હમે તો ઉમર ભરસે.
અભી કમસીન હો યેહ નહરન તુમ્હેં કુલોંકે ઝેવરસે
અભી નામે ખુદા સેહરા બનઓગા આપકે સરસે.

ગઝલે—ઝહુર

યા ગયેરસે રહે યા હમસેં મુલાકાત રહે,
જાન જાતી રહે કયા ગમ હે મગર બાત રહે.
સરકે કટાનેકા મુઝે ગમ નહીં પર ગમ હે યે,

બાત વોહ કીજીયે જીસમેં કે મુલાકાત રહે.
નીંદ આંખોંમેં હે શરમાઇ હુઇ હે ચીતવન,
સચ બતાઓ કે મેરી જાન કહાં રાત રહે.
નજઓકે વકત મુઝે છોડકે જાતે હો કહાં,
જીંદગી ભરતો મેરી જાન મેરે સાથ રહે.
જામ હાથોંમેં રહે તાકમેં ઇમાન રહે,
હાય ઇસ ઇશ્ક મેં હિંદુ ન મુસલમાન રહે.
બાગ જાનેકી જબી દીલમેં ખુશી હોવે ગફુર;
યારભી સાથ રહે મોસીમે બરસાત રહે.

ગઝલે-મુમતાજ.

યા નબી લીજે ખબર અપને દીલ અફગારોંકી,
જાત જાતી હે ચલી હીજ્રમેં બીમારોંકી.
તપે ફુરકતકો મેરી અતીબ્બા બોલે,
શરબતે વસ્લ દવા અયસે તો બીમારોંકી.
રહમ કર હાલે પરેશાંપે રસુલે અરબી,
લીજીયે જલ્દ ખબર હીજ્રકે ગમખારોંકી.
કુછ નહીં દુર હે યે આપસે મહબુબે ઇલાહ,
કરો જાગીર અદન હમસે ગુનાહ ગારોંકી.
યાદ કરો રૌઝયે અકદસકો તેરે યા અહમદ,
દેખકર રોતા હું મેં શકલકો ઝવ્વારોંકી
જાકે તીબામે ખુદાયા બતુફેલે અહમદ,
દેખે મુમતાજ ઝલક રોઝેકે મીનારોંકી

ગઝલે-તાહીર.

યારકી ગલીયોંમેં કયુંકર યાર જાના છોડ દે,
કીસ તરેહ બુલબુલ ચમનસે આશીયાનાં છોડ દે,
યેહસી અચ્છી નહીં યાં દીલપે બીજલી ગીર પડી,
નીચી નઝરોંસે મેરીજાં મુસકુરાના છોડ દે.
તર્ક કર ગયરોંસે યારી યે ચલન અચ્છા નહીં,
વહાંકા જાના છોડ દે ઉનકા બુલાના છોડ દે.
દેખકર આઝુરદા ખાતીર મુજકો વોહ બોલા સનમ
જે બુરા માને મેરી મેહફીલમેં આના છોડ દે.
યા ઇલાહી વોહ ન છુટે ઉસકા છુટના હે ગઝબ,
યું મેં રાઝી હું મુઝે ચાહે જમાના છોડ દે.
હશ્રમેં પેશે ખુદા તુ જાકે કયા દેગા જવાબ,
દેખે તાહીર ઇન બુતોંસે દીલ લગાના છોડ દે;

(નયનેહાલે ગુલશન)—ગઝલ.

યે કયસે બાલ બીખરે હે, યે સુરત કયું બની ગમકી
તુમ્હારે દુશ્મનોંકો કયા પડી હે મેરે માતમકી
મઝા પસમેંહી આતાહે, નમક છીરકો નમક છીરકો
કસમ લેલો નહિ આદત મેરે જખમોં કે મરહમકી
શીકાયત કીસસે કયા કજીએ, હય કયા ઉલટા ઝમાનાહે
બડાહય પ્યાર જબ હમને, મોહબ્બત આપને કમકી
ન મીલયેગા ન મીલયેગા, કોઇ હમ મર ન જાએંગે
ખુદાકા શુકર હે પેહલે કે મોહબ્બત આપને કમકી
ખુદા જાને તુમ્હેંભી, રહેમ આતાહે ગરીબોંપર
પસે પરદહ તો મોહલ્લત, નહિ મીલતી કોઇ દમકી
વહાં જાતેહો થમ થમકર, ચલો ઐસીભી કયા જલદી
ખુદા રખ્ખે તું મહી તુમ હો નજર પડતીહે આલમકી

શાયેર { જીસ રંગમેં અય યાર ગુજે, તું નઝર આયા
ઐસા કોઇ ગુલભી નહિ, ખુશરૂ નઝર આયા

ગઝલે—તાહેર.

યે ઇતની શોખીયાંભી આ ગઇ કયુંકર ખુદા જાને,
અભી કમસીન હે વોહ નાઝો અદા ઉસકી બલા જાને,
તુમ્હારે તો હરએક અંદાજમેં સો સો અદાયેં હેં,
મેરી જાં એક અદા હોતો કોઈ ઉસકો અદા જાને.
કીસીકા મુસકુરા કર આરઝુએ વસ્લ પર કેહના,
ઉસીસે યે કરો બાતેં કે જો ઉસકા મઝા જાને.
સવાલે બોસે પર કીસ સાદગીસે હંસકે કેહતે હેં,
મેરી કીસ બાત પર બતાહે તુમકો પ્યાર કયા જાને
ફીદા હું શોખીયોં પર ઉસ સરાપા નાઝકે તાહેર.
કે ગર બોલું વો દીવાના ન બોલું તો ખફા જાને.

ગઝલે—અમીર.

યેહ જો સુરત હય તેરી સુરતે જાવા હય યહી
યહી નકશા હય યહી રંગ હય સામાં હય યહી
અપની હસતી કે સીવા ગેરકો સીજદા હય હરામ
મઝહબે પીર મુગા મસરબે રીન્દાં હય યહી
બીસતરા ટાટકા દો પારચા કમ્બલકી કુલાહ
તાજે ખુશરૂ હય યહી તખતે સુલેમાં હય યહી
દુનીયાં મેં નહી અબ તેરે સીવા કોઇ અમીર
અપની તો ગુઝર હય ફકીર હય અરમાં હય યહી

ગઝલે—આઝમ.

યે હુસ્ને દીલફરેબ ઔરોમે પયદા હો નહીં સકતા,
બહોત યુસુફસે હોસકતેહૈં તુમસા હો નહીં સકતા.
ઝુલાહી વસ્લકા વાએદા ઉન્હેં ખુદ યાદ આજાયે,
તુઝેતો શર્મ આતી હે તકાઝા હો નહીં સકતા.
મેર અશાકે નદામત આતશે દોજખ બુઝા દેગા,
યેહ વોહ કતરા હે હમસર જીસકા દરીયા હો નહીં સકતા.
કરૂં જબતક ન મેં નાલે કયામત આ નહીં સકતી,
ચલે જબ તક ન વોહ બુત હશ્ર બરપા હો નહીં સકતા.
બહોત ખુલ્દે આશીયાંને કીથી ઉનકી ઇજ્જત અફઝાઇ,
નહો અય આઝમ મેરી કદ્ર અયસા હો નહીં સકતા.

ગઝલે—હમ્દ.

યે બેમોકા તુમ્હારી હરઘડી દીલ લગી કયસી,
તબીયત આદમીકી હે કભી કયસી કભી કયસી.
નહીં દીલ લેકે દેતે યે તુમ્હારી ધાંધીલ કયસી,
મેરીહી ચીજકો કેહતેહો મેરી હે તેરી કયસી.
જહાં આયા વહાં ખોયા ગયા હમસે અલગ છુટા,
સજા અપને કીયેકી દીલકો આખીર મીલ ગઇ કયસી.
બયાને સોઝે દીલ રો–રો કે કેહતા હું તો કેહતે હેં,
લગી હે આજ જબ દીલમેં તો આંખોમેં તેરી કયસી.
વોહ સુન સુનકર મેરે હર શએરકો અય હમ્દ કેહતે હેં,
તબીવતમેં હે બસ કમબખ્તી કી શોખી બરી કયસી.

ગઝલે—હાફીઝ.

યે રેન કાલી ચીરાગે દીલ લે સજનકો ઢુંડન ચલી ચલીજી,
નઝર ન–આયા સજન રંગીલા મેં છાન–મારી ગલી ગલીજી.
યહાંભી દેખી વહાંભી દેખી ફીર આખીરશકો ચમનમેં જાકર,
શજરમેં દેખી ગુલોમેં દેખી સારી કલી કલીજી.
કીસીને બોલા કે અય દીવાની, વોહ કોન યુસુફ હે અયસા જીસકે,
ફીરાકમેં હે બીસ્લે ઝુલેખા જવાની તેરી ઢલી ઢલીજી.
યે ગરમીયે ઇશ્કકી હકીકત કહાં મેં જાઉં કીસે સુનાઉં.
સજન મેં તેરે ફીરાકે આતીશમેં અબ સરાપા જલી જલીજી,
બુરી બુરી કરકે શોર મેરા જહાંમેં સબમેં મચા રખા હે,
મેરા સજન પર બડા હે બોલા બુરીકો કેહતા ભલી ભલીજી.

સતી સતી લોગ કેહતે હેં પર સતીમેં મુઝમેં ફરક હે બેહદ.
મેં આતીશે ઈશ્કમેં સજનકે જલી ન ઉસસે ટલી ટલીજી.
ન ભુલુંગી નામ ખુબક ઔર ઉમર વ ઉસમાંકો મેં હાફીઝ,
બ રોજે મેહશર ઉઠુંગી જીસદમ કહુગી મેં યા અલી અલીજી.

ગઝલે—મુમતાઝ.

યે માના હુસ્નકા તેરે નઝઝારા હો નહીં સકતા.
મગર હર તાલીબે દીદાર મુસા હો નહીં સકતા.
છુપે કયા તુમ જો ઝીદ પર આહી જાયેં દેખને વાલે,
મકાં કયા લા મકાંપદ તુમસે પરદા હો નહીં સકતા.
ન આતે તુમ મુઝે દર પર બુલા લેતે તો મીલ લેતે.
જો તુમ ચાહો તો સબ કુછ હો સકે કયા હો નહીં સકતા.
કીયાથા વાએદા મીલનેકા ન આયે અબ તલક યે કયા
જરાસા આપસે ઇકરાર પુરા હો નહીં સકતા,
તેરી સુરતભી દીલમેં દેખ લી અપનાજી ચહા,
યે શબ કેહનેકી બાતેં હે કે મીલના હો નહીં સકતા.
કહાં મુમતાઝ તાકત હમમેં ઉલફતકે છુપાનેકી,
મગર જબ વોહ છુપાયેં હમસે ચરચા હો નહીં સકતા.

ગઝલે—દાગ.

યે દીલ લગીભી કયામત—કી દીલ લગી હોગી,
ખુદાકે સામને જબ મેરી આપકી હોગી
વહાંભી તુજકો જલાઇગે તુમ જો કેહતે હો,
ખબર ન—થી મુઝે જન્નતમેં આગભી હોગી.
કલમ નહો કહીં રોજે હિસાબ અય નાસેહ,
વહાંભી તેરી ઝબાં ચાર હાથકી હોગી.
દુઆયે વસલે બુતાં માંગતા હું કાબબેમેં,
ખુદાકે ઘરમેં કીસી શયકી કયાં કમી હોગી.
નિગાહે શુખહી કુછ દે જવાસ ચલ ફીરકર,
તુમ્હારી ચાલાકી કીસસે બરાબરી હોગી.
બહોત જલાયેગા હુરોંકો દાગ જન્નતમેં,
બગલમેં ઉસકે વહાં હીંદકી પરી હોગી.

ગઝલે—અમીર.

ચેહ જો સુરતે હય તેરી સુરતેં જાન હય યહી,
યહી નકશા હય યહી રંગ હય સાચાં હય યહી.

અપની હસતી કે સીવા ગૈર કો સીજદા હમને કી,
મેઝહબે પીરે મુંગા મશરબે રીંદા હય યહી.
બીસતરશ ગટ કા દો પારચા કમમલ કી કુલાહ,
તાજે ખુસરૂ હય યહી તખતે સુલેમાન હય યહી,
દુ જહાં મેં નહી અબ તેરે સીવા કોઇ અમ્બાર.
અપની તો ખુઝે હય ફહમીદ હય ધરહાં હય યહી.

ગઝલે—સાદીક.

યેહ દીલબદીલ હએ દીલ દીલે દીલદારકી કસમ,
દીદા બદીદા દીદ હએ દીદારકી કસમ.
દીલ લેતા હએ સો દેતા હએ જો દેતાહએ વોહ લે,
યેહ સવદા મુફતકા હએ તુ લે યારકી કસમ.
અએશોખ ઝઓક શઓ કમેં આ લુટલે બહાર,
દુકાન હુસ્નવાઝ હએ મક્કારકી કસમ.
*શીશેસે • લે સબરા પીયાલેસે ભર પીઉં,
મસ્તો યેહ રોઝે ઇદ હએ મએખ્વારકી કસમ.
મએ નોશ ગર હો હોશએ બેહોશ ફેર હએ હોશ,
યેહ હોશે જોશ હોશ હએ હુશ્યારકી કસમ.
સાદીક હું ખએર રીંદ ખરા બાત મએ પરસ્ત
હસ્તીમેં મસ્તી મસ્તલએ સરશારકી કસમ.

ગઝલે—બેદીલ.

રહે હુસ્ને દીલ આરાજ, મોહૈયોદ્દીન જીલાની,
કે એક આલમ હે શયદાઇ, મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
સીતારે સબ છુપે અબ તાઅબદ, ચમકેગા શમ્સ ઉનકા,
હે તા મેહશર તજલ્લાઇ, મોહૈદીન જીલાની.
નહીં કુછ આજસે ઇઝજો શરફ મજદો કરમ ઉનકો,
ય હે મીરાસે આબાદ, મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
ન જીંદા રસમેં દી કરતે હો વોહ દુન્યામેં કયું આતે.
જીલાને દીલકો આયે મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
દીખાઉં કીમીયાગરકો કે લે અકસીરે આઝમ દેખ.
મીલા ખાકે કદે પાસે મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
હલ્કાહી કીસતીયે બેદીલ તલાતુમસે બચા દીજે.
બ અજરાયે મદદહાયે મોહૈયોદ્દીન જીલાની.

ગઝલે—અઝીઝ.

રૂખીઓંકી નઝર હોજાયેગી નીકલો ન યું ઘરસે
સંભાલો અપના અનાચલ તુમ દુપટા ઓડલો સરસે
લગાયા દીદઓ દાનીસ્તા દીલ કીસ કીના પરવરસે,
શીકાયત રંજકી હમ કર નહીં સકતે મુકદરસે.
જો સચ પુછો તો યે હે કદર અફઝાઇ મોહબ્બતકી.
હસીનાને જહાં આરાસ્તા હોતે હેં ઝેવરસે.
કીસીકો ઢુંડતે ફીરતે હેં હમ મયદાને મેહશરમ;
કીસીકા ઇશ્તીયાકે દીદ લાયા હે હમેં ઘરસે.
મઝા જબ થા સવાલે વસ્લ પર ઇકરાર કર લેતે,
અઝીઝ એજ ટીક ટીકી બાંધે હુયે બયઠે હેં શશદરસે.

ગઝલે—કયેસ.

રસુલે હાશીમીકી મદહેખાની મુજકો ભાઇ હે,
દીલોં જામેં યેહી સલ્લે અલા ઉલફત સમાઇ હે.
હલાવત આતીહે જયસી હમેં નામે મોહંમદમેં.
નહીં ઉસકે મુકાબીલ કોઇ આલમમેં મીઠાઇ હે.
મએ નાઅલેન ગયે જબ અર્શ પર વોહ શાહીદે દાવર
કહા હકને કે અય અહમદ તેરે કુરબાન ખુદાઇ હે.
નહીં ઝાહીરથા આલમમેં જો વોહ સાયયે હુમા ઉનકા.
ખુદાહી જાનતા હે ઉસકો યે સીરરે ઇલાહી હે.
નસીમે સહરને મુઝદા સુનાયા વસ્લે અહમદકા,
જહ તાલેઅ કે મુદતમેં મેરી હીયકી થમાઇ હે.
રસુલુલ્લાહ જબકે કયેસ તુજકો શાદ કરતે હેં,
મીસાલે ગમજદાં ફીર કીસ લીયે સુરત બનાઇ હે.

ગજલે—જલાલી.

રસુલલ્લાહ કે રોઝે પે જો મેહમાન હોતેહેં
તસદ્દુક ઉનપે હુરે ઓર મલક કુરબાન હોતેહેં.
નઝર આતીહે રૂયા મેં નબુવત કી ઝીયા જીનકો,
વોશાને અમબીયાઇ દેખકર હેયરાન હોતેહો.
વો લે લેતેહેં મ તેહી ખુદાસે ગુલશને જન્નત,
અઝલ સે જોકે મોમીન સાહેબે ઇમાન હોતેહેં.
શબે મેઅરાજ આયે અર શીશું મેં શોરો ગુલ બરપા,
અહદકે આજ અહમદ અરશ પર મેહમાન હોતેહો.

હઝાર હે તસદ્દુક ઉસ ચહેનશાહે રીસાલતપર
હમી કયા એક નીરાલે આપ પર કુરબાન હોતેહેં.
કહેગા ઝુમકર અબરે કરમ જોશે કરીમીપર,
ગુનેહ ગારોંકે રહેમત કે સરો સામાન હોતેહેં.
હમેં બસનેદે અય સાકે આદમ અપની તુ બસ્તીમેં,
કે હસ્તી છોડકર હમ બે સરો સામાન હોતેહેં,
ગમે આલે નબીમે જીનકે દીલ રોતેહેં ઓર આંખે,
જલાલી ઉનકેનાલુંસે બપા તુફાન હોતે હેં.

ગઝલે–તજમ્મુલ.

રેહતા હે ખાબમેંભી શૌકે લીકાયે ખ્વાજા,
ચોંક ઉઠતા હું યે કેહકર દેખો વોહ આયે ખ્વાજા
હર રંજમેં મેહનમેં તકલીફમેં અલમમેં,
હે ઓર કોન અપના હામી સીવાયે ખ્વાજા.
મકસુદકે ગોહરસે ભરદે ગદાકા દામન,
આજાંયે જોશપર જબ બહરે અતાયે ખ્વાજા.
હુરોંકા તીર ઉલફતમેં કયા જીગરપે ખાઉં,
બીસમીલ બનાચુકી હે કેગે અદાયે ખ્વાજા.
દૌલતસે ફકકી દયા દીલકો ગની કીયા હે,
કુરબાન જાઉ તેરે ચશમે અતાયે ખ્વાજા,
મુમકીન નહીં હે હકમેં હો આંખ અય તજમ્મુલ,
જબતક ન માઅરેફતકા સાગર પીલાયે ખ્વાજા.

ગઝલે અકબર–કવ્વાલી.

રોતી હે શબનમ કે નયરંગે જહાં કુછભી નહીં
ચીખતી હેં બુલબુલે ગુલકા નીશા કુછભી નહીં
કોસ રેહલતકી સદાહે કાફલે વાલો ચલો
એક દો દમ હે કયામે કારવાં કુછભી નહીં
હો ગયા માલુમ કુલ્લો મન અલય્હા ફાનસે
ગયર ઝાતે હકકે ગુલઝાર જહાં કુછભી નહીં
ગીર ગએ બરગે ગુલીસ્તાં, ઉડ ગઇ ગુલશનકી બુ
રંગે ગુલ કુછભી નહીં બુલબુલકી જાં કુછભી નહીં
જોડ સારે તોડ ડાલે આંખ કર બંદે કફસ
ગોરકી અંગલીમે ચીત હે પેહલવાં કુછભી નહીં,
હો ગએ હુકમ ઝમીંકે મુંહસે ખાખાકર શીકસ્ત

ફોજે દારા લશ્કરે નવશીરવાં કુછભી નહીં
જીનકે મેહલોમેં હજારો રંગકે ફાનુસથે
ઝાંડ ઉનકી કબ્રપર હૈં ઔર નીશાં કુછભી નહીં
ચાર દીનકી ચાંદની હ્રત ફીર અંધેરી રાત હય
એેહ તેરા હુસ્નો શબાબ અય નવ જવાં કુછભી નહીં
જીનકી નોબતકી સાદસે ગુંજતે થે આસમાં
મકબરોં મેં બંદ હૈં, વોહ હુંને હાં કુછભી નહીં
સબર હાઝીર ક્યું હો દરબારે રસુલલ્લાહ મેં
જલ્દ યસરબકો ચલો અકબર યહાં કુછભી નહીં

ગઝલે—અકબર.

રૂખે પુર નુરસે ઝુલફોંકો હટાલે સાકી,
ચાંદકો કાલી ઘટાઓંસે બચાલે સાકી·
આબે ઝમઝમ તો પીલાયા હે ઈનાયતસે મુઝે,
દેદો કોસરકેભી દો ચાર પ્યાલે સાકી.
કીસ કદર નસ્શાગે ગફલતમેં હુવાહું બેહોશ,
અબ ગીરા મેં યે ચલા બહરે ખુદા લેસાકી,
રૂખે પુર નુરસે કાકુલકો ન ઝટકાના થા,
પડ ગયે ચૌધવીંકે ચાંદપે હાલે સાકી,
સુએ રૂખ કેહતી હૈં ઝુક ઝુકકે ઘટાયેં કાલી.
લું બલાયેં તેરી અય ગેસુ ઓ વાલે સાકી.
હામીદો અહમદો મોહમુદો મોહમદ કાસીમ
પ્યારે પ્યારે હૈં તેરે નામ નીરાલે સાકી.
અપને અકબર કોભી એક જામે મોહબ્બત દેના
અય નયે સાગરોંકે બાંટને વાલે સાકી.

ગઝલે—બેદમ.

લયલાકો તુને ઐયાર મુજનુ બનાકે મારા,
કયસે શકીસ્તા દીલકો દરદર ફીરાકે મારા·
ફેરા હય પથ્થરોંસે સર કોહકન કા કીસને,
મનસુરસે અનલહક કીસને કહા કે મારા.
એ યાર તેરી ક્યા નેરંગીયાં બયાં હોં,
બુત બનકે આપ હમકો કાફર બનાકે મારા,
ગરજાન ગઇ બલાસે એ દીલ નહી ગમ ઉસકા.
કર શુકર ઉસને અપના બન્દા બનાકે મારા.

સબ્બર રખ્ખા ખીયાલે મેશ્મેં ઉસને બેદમ,
ઔર સુબહ હમકો રૂખસે પરદા ઉઠાકે મારા.

ગઝલે—સરદાર.

લગાયા મેંને જો તુમસે દીલકો તુમ્હારે દીલપર નીશાં નહોગાં.
ઉઠાયે સદમે હૈં જીતને મેંને જહાંમેં કીસપર અયાં નહોગા.
હૈ ખોફ મુજકો અકેલે ધરકા કે હોગા વહાંપર ગુજારા ક્યુંકર,
મદદકો મેરી જો લુત્ફે યજદાં નદીમો હમદમ વહાં નહોગા.
લગાયા ગુલસે જો દીલકો તુને સમઝલે દીલસેં તુ અપને બુલબુલ,
હૈં ચંદરોઝ બહારકે દીન યે ગુલતો રોજે ખીઝાં નહોગા.
બહોત કીતાબેં પડહી હૈં તુમને યે માના હમને અય શેખસાહેબ,
છુપાઓ હમસે ન હાલે દીલકો નીહાં યે ઇશ્ક બુતાં નહોગા.
હૈ કોન સરદાર તુઝકો દેહશત શરી હોંગે તેરે રસુલે દાવર,
જો જલજલસે બરોજે મેહશર જમીં નહોગી જમાં નહોગા.

ગઝલે—નશીમ.

લડકપનમેંય ઝીદ્દહય જાંની તુમ્હારી, અભી દેખતે હંય જવાની તુમ્હારી,
કહામેંને દેરોતા બોલેયે હંશકર, કજમ ફીર સુંનીગેં કહાંની તુમ્હારી.
મકરર બલા આંને વાલી હય કોઇ, નહિ બે સબબ મેહેરબાની તુમ્હારી.
નશીમ અબતો ગબરા ગયા દીલ હમ, ચુને કોન ફીર કહાંની હમારી.

(બુલબુલે બંગાલી)-ગઝલ.

લા મકાંપર ઘર બનાયા યાદને, દર બદર હમકો ફીરાયા યારને,
ખુબ થી કીસમત કલીમુલ્લાહકી, તુર પર જલવા દીખાયા યારને.
કરકે હમકો મોમીનો ઇમાનદાર, રાહ જન્નતકી દીખાયા યારને,
ઓજ પર કીસમત હમારી આગઇ. દીને હક હમકો બતાયા યારને.
વરપ કીસ મોહસે બયાં ઉસકાં કરે, હમકો દોજખસે બચાયા યારને,

ગઝલે—મુમતાજ.

તોરે અનેકી પીયા જબસે હય સુન મોરા હીન્દમેં જીવ લગાહી નહી,
કસી સોચ બીચારા ને માર લીયો મોસ દુખકી ખબરયા જાશી નહી.
પહા બેઠા મોરા મંજધરા મેં આ અબ કુબત હય તુહી પારલગા,
મોરી નૈયા કા ખેવનહાર પીયા કોઇ જગમેં થહારે સીવાહ નહીં.
મોરા હીન્દસે જીવ ઉચાટ ભયો મોરે દુખકા ન કુચ બળ બાટ ભયો,

તોરે દરસ બીના મોહે ચેન પડે કોઇ હીન્દમેં એસી દવાહી નહી.
ચેહલી બાગકી ઠીસતી હય શીયામ પીયાજીસે જીત દીયા વહી રહ ગયા,
તોરા દાસ હું જયસા ભલા હું બુરા યે બસ કાહે કહું કે કયા હી નહી.
તોરી કીરપા હુમ હય જગમેં પીયા મુમતાઝ પે ભી અબ કરદો દયા,
મુઝે ચલસે બીસારના રૈન દીના તોરી સઇયાં પડત હું રચાહી નહી.

ગઝલ—અનવર.

સરક અય ઝુલ્ફ દીદાર રૂખે અનવર તો હોનેદે,
હમેંભી આજ મેહવે હુસ્ને પયગમ્બર હોનેદે.
ટેહેર ચલતાં હું બાગે ખુલ્દમેં જલદીહે કય રીદવાં,
નિશા ચડને તો દે મસ્તે મએ કોસર તો હોનેદે.
દીખા દુંગા તુઝે અહદિલ મઝારે સફદે આલમ,
મુઝે ઇસ સર ઝમીને હિન્દસે બાહર તો હોનેદે.
તમાશા હોગા શામે હીજરમે સુબ્હે કિયામતકા,
મેરે નાલોંસે અય ઝાહીદ બપા મહશરતો હોનેદે.
ગ્રે બે હોશભી અનવર કમ ન હોગી હોશીયારીસે,
ઝરા દીદારે ચશમે સાકીએ કોસર તો હોનેદે.

કવ્વાલી—યે—આશિક.

સતાવો હમકો ન તુમપર નિસાર હમભી હંય
નિગાહે લુત્ફકે ઉમ્મીદવાર હમભી હંય
જો દિલકે ઝખમોં કો દિખલાયા બુલબુલે નાશાદ
તો ગુલ ચેહ કેહતે હંય સીના ફિગાર હમભી હંય
બગે બોસા લીએ દિલ—ન દેંગે યાદ રહે
તુમ ચાલ બાઝ સહી—હોશીયાર હમભી હંય
હમ ઉમસે દબકે મીલેંગે કભી ન અય આશિક
વાહ શાહે હુસ્ન સહી શેહરયારહ મભી હંય

ગઝલ—ચકુસુન.

સદકેમે તેરે જુલફોંકે હર તાર તાર કે
દસતારે ગુલે અનાર કયા ખુલી હારકે
બુલબુલને વકતે કેહકે રો રો કે દીકે કહા
સબબદ વાસ્તે મેરે પરવરદેગારકે
એચોંગે તો શાકી પર ઇતનાભી કીજીએ
દીજોએ હાતોહાત કીસી નો બ્હારકે
રીયા તું બલ શોખતી બયમતજલ કરાર હૈ
હમ જોતે હારે કુશે કએ આરપારકે

એ વતન હમે હમારા તુમ મુબારક તે હો ક્યા
હમ રહનેવાલે હુએ ઉસી બાગો બહારકે
ચફુસુન તું શાદ રહીયો જમના કરેગા ક્યા
હમ હુવે ગોલા ઉસ શાહે ફુલફુલ સવારકે.

ગઝલે-સુફી.

સરાપા નુરે યઝદાની મોહૈયોદ્દીન જીલાની,
મુજસ્સીમ ફયઝે રબ્બાની મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
જહાંમેં ઓરમી ગુજરે હે લાખો અવલીય પેકીન,
નહીં કોઇ તેરા હમ સાની મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
ઝુહુરે પ્પીરકે આદત આપસે ક્યું કર નહો હરદમ,
કરામતમેં હો લાસાની મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
ભટકતે નજેઅ મેરી મુશકીલેં આશાન એક દમમેં,
કરેંગે ગૌસે સુબહાની મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
યેહી હે આરઝુ દીલમેં કે હોંઝે દમ બદમ મુજકો,
તુમ્હારા ફયઝે રહાની મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
છુડાદો • ફીકે દુન્યાસે મીલાદો હક તઆલાસે,
મેરે પ્યારે મેરે હામી મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
ઝુલેખાંકી તરેહ શયદા હેં હમપર લુફ્ ફરમાઓ,
અય મેરે માહે કીનઆની મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
જહે કીસમત જહે ઇજ્જત અઝલસે હો ગયા સુફી,
સગે મહબુબે સુબહાની મોહૈયોદ્દીન જીલાની,

ગઝલે-મીરાંશાહ.

સદા દીલમેં તસવ્વુર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા,
લઝીઝા નામ બેહતર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
કલામે હુસેન નુરાની જમાલે જલવા રહમાની,
મીસાલે માહે અનવર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા,
શરીકે અવ્વલો આખીર રહીહે ઝાહીરો બાતીન,
સહારા રોજે મેહશર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
જીસે ખાહીશ હો ફરએ વાસીલે હક જતે મે અલ્લાકી
ચલા જાવે ખુલા દરહે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
શરીઝે નાવતાં હું મુનિસો હમદમ નહીં કોઇ,
દો આલમમેં વોહી ઘર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
સગે દરબારે આજીઝ હું બહોત રંજુર મીરાંશાહ,
સદા સાકીને જલંધર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.

ગઝલ–જલીલ.

સલામત દસ્તે વહશત ક્યા કરે હમ જાકે ગુલશનમે.
બોહી ખુશ જાંગે ગી દમભરમે જો કલીયાં હેં દામનમેં.
બુતો તુમ શમઓ મેહફીલમે જલું ક્યા ફાયેદા ઉસસે,
તુમ્હારે સાથ જાયેં મેરે દુશ્મન બઝમે દુશ્મનમેં.
સીવા ઇસકે કે દો ચાર ઓરભી મુલાતાક હોજાયેં,
નતીજા ક્યા હે ઉસકા તુમ જો આ બેઠેહો ચીલમનમેં
ઉદાસી બેકસી સમજો યહીં સર ફોડના અપના,
લગે હે લાલ ક્યા અયસે હમારે સંગે મદફનમેં.
પીરોતે હો જો તુમ જુન્નારમેં તસબીહકે દાને,
જલીલ અચ્છા હે રીશતા જોડદો બીરહમનમેં.

ગઝલે–કલીયર.

સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે
તેરી સુરત કો બાલી નૈયન પ્રેમરસ મતવાલી
ઝુલ્ફેં કાલી કાલી પીયારી દીખલા ચાંદસે મુખડેવાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે
તેરા ગુમબદ માહે મુનુવ્વર તેરા કુવા હે ચશ્મ એ કોશર
રશ્કે તુબા તેરા મીશવાક જીસકે રૌજ જહાંમે નીરાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે
છોળી મસજીદ મનકા માવા રેહમત લાજીયો ભોજન હારા
અબતો જપું હું નામ તેહારા મત્વલા ઇસીમે હમકો નીભા લે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે
જીસે પીત કા હે એકરાર દીલકા પુરા કરો ઇકરાર
અબ બેઠે હે તેને ઘરબાર અબ કાહે બેડે ચીરેબન ડલે.
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે,
કલીયર અજેજ આયા દરપર રો રો કહે વો સાહબ સરવર
મેરી ખુદીકો મુજસે મીટાદે મીરાં દાતા ભોલે બાલે
તેરે દરપે જો કોઇ આયા–બેડા તુને પાર લગાયા
ઉસકી મુરાદ તુ બર લાયા–મેરે મીરાં ભોલે બાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે

શાએર } કબતક તેરી જુદાઇ કે સદમે ઉઠાયે દીલ,
કરોસકે બીતમકી કહાં તાબ દીખલા એ હમ.

ગઝલે—કલીમ.

સરકો તનસે જુદાં કરે કોઇ ઇતના મેરા કહા કરે કોઇ
દિલ નિછાવર કીયા કરે કોઇ નકદે જાં કો ફીદા કરે કોઇ
જલવએ યાર દેખના હય તો ચશ્મે હરબીંકો વા કરે કોઇ
જબ મઝા હયકે દાસ્તાને ગમ મંય સુનાઉ સુના કરે કોઇ
એક દમ કા નહીં ભરોસા હય રેહકે દુન્યા મંય કયા કરે કોઇ
યેહી કીસમત મંય અપની લીખ્ખા હય હમ સહેં ઓર જફા કરે કોઇ
રાહે ઉલફત મુંય અય કલીમ કદમ ધયાન કરકે ધરા કરે કોઇ.

શાએર { કભી કહિં દુપટ્ટા કહીં નકાબ કહીં,
લુટાકે આય હો કયા દોલતે શબાબ કહીં.

ગઝલે—દાગ.

સબ્ર આના તો મોહબ્બતમેં બહોત મુશ્કીલ હે,
મોતભી તો નહીં ઇસકો યે વોહ કાફીર દીલ હે.
હીજર હે આફતે જાં વસ્લે બલાયે દીલ હે,
આદમીકે લિયે હર તરહે ગરઝ મુશ્કીલ હે.
હમને જો રોઝ કે ખીલવતમેં કહા થા ઉસસે,
આજ ઇફશા વોહ રકીબોંસે સરે મેહફીલ હે.
હશરકે દીન તો મીલોગે યે કીયા મેંને સવાલ,
શોચકર દેરમેં ઝાલીમને કહા મુશ્કીલ હે.
જમા હેં જીસ કદર આશુફતા ખુદા ખયેર કરે,
ઉસકી હર હર શીકને ઝુલ્ફમેં એક એક દીલ હે.
હમકો કિસમતને દીયા દાગે તમન્ના અય દાગ,
વોહી મીલતા હે જીસ ઇનઆમકે જો કાબીલ હે.

ગઝલે—ફીદા.

સદકામીં અલ્લાહ કયાંહે હરરીઝ, અજમેરકી,
ફીર દેખા મુઝકો બહારે ખુશતુમાં અજમેરકી.
રોઝ કરતા હું ખુદાસે ઇલતીજા અજમેરકી,
માંગતા હું શાહે તયબાસે દુઆ અજમેરકી.
આતીહે શોકે ઝીયારતતેં યહાં ખલકે ખુદા,
બડઆઇ સો ફીર કયા પુઝીએ યહાં અજમેરકી.
જાંનીસારે ખુવાજા સાહેબ હોગયા હું અય ફીદા,
આપગી કયું હર સેરે દીલસે ગીલા અજમેરકી.

ગઝલે—સાદીક.

સખીરે મઝે પીતમકો ક્યું કર મનાઉં,
યેહ આતાહુએ જીમેં કે જોગન કહાઉં.
જુદાકર સનમ મુઝકો એઓસાહી દેખે,
તો લાઓ ભભુત અપને મુંહપર લગાઉં,
મનાઉં પીયાકો મઝે કીસ કીસ તરેહ અબ,
યેહ દર્દે જીગર જાં મઝે કીસકો સુનાઉં.
પીવ પીવ કહે સરકે બાલોંકે અપને,
ઉદાસન કહાઉં જટાં મઝે બનાઉં.
રીઝું મઝે નઝર હો ગલે ડાલ ઘંટા,
જઉ બએહું દીલકી મય ધુની જગાઉં.
નહી કાન કુછ ખબેર સાદીકકો ઉસ બીન,
કે લે નામ અલગ દીલકો અપને [illegible] જહાઉં.

ગઝલે-જમાલી.

સાબેર તુમ્હારા નકશા આંખોંમેં છા રહા હે,
સાબેર તુમ્હારા જલવા દીલકો લુભા રહા હે,
કલીયરકી બાદશાહી સાબેરકો દી ખુદાને,
સાબેરકે દરપે બંદા ધુની રમા રહા હે,
દુન્યાકા મીટ ગયા ગમ ઉઠતા કદમ હે હરદમ,
સાબેરકા શૌક અયસા દીલમેં સમા રહા હે,
આહનયે નઝરમેં જાનો દીલો જીગરમેં,
શાને ખુદાકે સાબેર જલવે દીખા રહા હે,
હે લબપે નામે સાબેર દીલમેં મુકામે સાબેર,
સાબેરકે દરકા રસતા વાજેહ બતા રહા હે.
ઉશશાકકો બુલાકર ઉલફત જતા જતાકર,
મયદાને હુરી સાબેર બસતી બતા રહા હે,
બાસતરસે અપને ઉઠકર ચલ તુ બસુયે કલીયર,
સાબેર તુઝે જમાલી દરપર બુલા રહા હે.

ગઝલે-કલીમ-કવ્વાલી.

સાકીને મસતે જામેં હકીકત પીલાનાં દીયા,
આંખે મીલાકે મુઝકો ખુદાસે મીલા દીયા.
અબ જાન જાએ યા મેરે સરપર આય મુસીબત,
ઉલફતકી રાહમેં કદમ આગે બઢા દીયા.

સોઝે નીહાને ઇશ્કકા ક્યા પુછતે હો હાલ,
દીલકો કીયા કબાબ જીગરકો જલા દીયા.
મય હું ન તુ હે ઓર ઝમી હે ન આસમાં,
સબ એક હે જો નકશે દુઇકો મીટા દીયા.
અપના દમાગ કયું ન હો અરશે અઝીમ પર,
સર ખ્વાજાએ બુઝુરગ કે દર પર ઝુકા દીયા.
દેખા બલા કશાને મોહબ્બતકા ઇઝતેરાબ,
એક આહ કી તો અરશે બરીં કો હીલા દીયા.
હઝરતકા રવઝા દેખ મદીનેકો જા કલીમ,
હમને તુઝેહ બેહીશ્ત કા રસતા બતા દીયા.

શએર } વોહ શહનશાહ મંચ દુરવેશ મુત્રાલે બોસા,
ઉસે દેખો મુઝેહ દેખો યે તમનના દેખો.

ગઝલ—અખતર કવ્વાલી.

સાગીરકીહવસ મુરશીદે મયખાનાં નહીં હે,
ચીલલુહીસે પીલેગે જો પયમાનાં નહીં હે,
અચ્છા ન સહી ગર મએ મયખાનાં નહીં હે,
સાકી યે તેરી નરગીસે મસતાના નહીં હે.
ઇશ્શાકકો જબ લોટતે દેખા તો વો બોલે,
યે જલવગહે નાઝ હે મયખાનાં નહીં હે.
બસ સોખતા કીસમતકો લપે આગ ઇલાહી
જો શમઅરૂખે યારકા પરવાના નહીં હે,
સર હકને દીયાહે કે રહે ઇશ્કકા સવદા
દીવાનાં ઉસે કહીયે જો દીવાના નહી હે
મુમકીન વહીં ગફલતહો તેરી યાદસે લયલા
મજનુ તેરા હુશીઆર હે દીવાના નહીં હે,
સુનતેહો અગર તુમતો જીગર થામકે બેઠો,
દરદે દીલે અખતર હે યે અફસાનાં નહીં હે.

શએર } નહીંયે જો કલ મુહ લગાને કે કાબીલ,
હુવે આજ બાતેં બનાને કે-કાબીલ.

(બદનકી-રેહવે-મેહરેહરબમાં)—ગઝલ.

સુનો તુમ ગઓરસે યારો યેહી હમને બિચારી હે,
હે જબસે રેલકા ઇજીન યેહી હાલત હમારી હે.
હવાઓ આબ માટી આગકા પુતલા હે આમદકા,
ખુદાકે હુકમસે ઉસકે બદનમે રૂહ ઉતારી હે.

ચલે ઇંજીન સડક પર લોહેકી મે બેધડક દોડે,
લવાઇ ઘસકી ખાતીરસે યે સબ બાગો બહારી હૈ.
મુસાફીર હે આદમકે સબ વહાં એક રોજ જોઇંગે,,
ફરીસ્તા મોતકા આયા તો ફીર કયા ઇંતેઝારી હૈ.
ફેરો જબ ધ્યાન ચલનેકો ધુંવા દીલસે નીકલતા હૈ,
હે નીકલી આહકી સીટી નીહાયત બેકરારી હૈ,
ચલો જલદી બજી ઘંટી ટીકીટ લેનાહૈ બાબુસે,
અગર કુછ માલ રખતેહો તો કયા ઉમદા સવારી હૈ,
ચલે ગો હાથ ખાલી બે ટીકીટ બયઠે હો ગાડીમેં,
ખબર દે તાર બરકી હર જગેપર રૂબકારી હૈ.
સુઝે હૈ ખોફ ઉસ પુલકા ક જો હૈ પુસ્લે દોજખ પર.
ચલેંગે દોડકે કયુંકર ગુનાહકા બોજ ભારી હૈ.

ગઝલે-ઠુમરી-રાગ દેશ.

સુનો તુમ યાર પરદેશી, બચન કયસે નીભાવોગે હો, બચન-ટેક.
નદીઆં જોરસે બેહતી કરૈયાં સુજ ના પડતી,
પોકારૂં અપની હીમ્મતકું લગાદે પાર મેરી નાઈઆં-સુનો.
બાલપણુ ખેલમે ખોયા, જુવાની નીંદ ભર સોયા.
બુઢાપા દેખકે રોયા, નબીજી આસરા તેરા-સુનો.

ગઝલે-મુસ્તઝાદે-હુસેન.

સોતા હય ગલે ધગકે જો વો યાર પલંગપર, કયા નાઝો અદાસે,
આતી હય લપટ ફુલંકી મેહકાર પલંગપર, ઉસ બંદે કબાસે.
હૈ સુર્ખ જો પોશાક તો ફસ ગોર બદનપર, સજતી હૈ સજાવટ,
રખતા હય અજબ તરેહે કર ગુલઝા પલંગ પર, આંચલકી છુપાસે.
સાડી મેં તેરે સદકે ઝરા જામકો ભરદે, જો શોક સિવા હો,
જો સાથ રહું યારકે સરશાર પલંગ પર, સર મસ્ત નચેસે,
હૈ આરઝુ દિલકી જો વોહ આગોશ મેં આવે, ખ્વાહિશ હય મેરી મેહ,
સો જાવે તો જાઉ મેં બલહાર પલંગપર, મિન્નત હૈ ખુદાસે,
રંગીની તેરે શએરકી સુન સુનકે હુઈ અબ, મુસ્તઝાદ હુવા દિલ,
જુ ખુશ રહે ઓર પાસ હો દીલદાર પલંગપર, હર રોઝ રઝાસે.

ગઝલે—હુસેની.

શરમીન દેહ કમર હુએ તેરી તસવીરકે આગે,
સમગુલ હુએ બીજલી જુલ્ફકી જંજીરકે આગે.
આશકકાં તો કુછ બસ નહીં માશુકકે આગે,
રાંજે કા તો કુછબસ નચલા હીરકે આગે.

ઓલવાકે હમેતેગે નીગેહસે હુવે કીયા કતલ,
જાનાહી નાથા કાફરે બે પીરકે આગે,
ઇશ દરદ કી કરૂં નહિ બીન સબર હુસેની,
તદબીર તો ચલતી નહીં તકદીરકે આગે.

ગઝલે—ચુસુફ.

શરાબે શોકકા સાકી મુઝે એક જામ ભરકરદે
રહું દરયાં તેરે દરકા કરમ ઇતના અગર કરદે
મુઝે દરપર બુલાકર તુ દવા અયસી તબીબાદે,
કે જીસસે યારકો દેખું મેં વોહ દીલકી નઝર કરદે,
શરીઅત ઓર તદીકતકી હકીકત હો અયાં મુઝપર.
ખુદાયા માઅરેફત કીભી મેરે દીલકી નઝર કરદે.
હમેશા મેં રહું રાઝી રઝામેં તેરી અય ખાલીક,
તુ અબ સદકા હબીબ અપનેકા અતા મુઝકો સબર કરદે.
મેરી હરદમ દુઆ તુઝસે યેહી હેગી મેરે મવલા,
કહીં શેહરે રસુ-લુલ્લા હમેં મેરા ગુજર કરદે.
મદીને જાઉં મેં ઉડકર અભી પલ ભરમેં અય દરીયા,
ખુદા ગર અપની રહમતસે મેરે બાઝુમેં પર કરદે.
તમન્ના રોઝો શબ અપની ખુદાસે હે યેહી ચુસુફ,
ઇલાહી અપની રહમતસે તુ યસરબમેં ગુજર કરદે.

ગઝલ—યુઝફ.

શરાબે ઇશ્કકો પીકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા,
કે હોકર ઉનસે હમ-બિસતર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
મોહબ્બતમેં મઝા ક્યા હે કોઇ પુછે તો કેહદુંગા,
હે ઇશ્કે યારમેં આકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
બ-કુચે યાર જબ પહોંચે ગમે દીલ મીટગયા વલ્લાહ,
ગમે હમ ઉનકે જબ દરપર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
નહીં શક ઇસમેં હે વલ્લાહ તુમ ઇસે યારો યકીંલાઓ.
હે અવ્વલ મરનેસે મરકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
ન હરગીઝ, હમસે તુમ પુછો સનાયે ઇશ્ક અય ચુસુફ.
મુસીબત ઇશ્કમેં ભરકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.

ગઝલે-સુલતાન.

શાને નબી તુમહીં હો જાને અલી તુમેહી હો,
અજમેર વાલે ખાજા દીલ્લે વલી તુમહીં હો.
પોતે હૈં જીસકે દરપર સાઇલ તમામ મકસદ,

અયશો કરીમ નામી અયસે સખી તુમહીં હો.
ઇસલામકી ઈમારત કાએમ કીહે તુમને,
બેશક મોહનેં દીનેં પયગંબરી તુમહીં હો.
પીનાને ચીસ્ત જીસપર કરતેહેં ફખ્ર હરદમ,
વોહ દુસરા નહીં હે વોહ એકહી તુમ્હીં હો.
હાજત તલબ તુમહીસે હોતેહેં અહલે મકસદ,
મુફલીસકો અપને દરપર કરને ગની તુમહીં હો.
સુલતાનકી તરેહસે મદદાહ હે જમાના,
અયસે ગરીબ પરવર નામી વલી તુમહીં હો.

ગઝલે-કાલીન.

શીકસતે દીલ તેરે કુચેમેં આન બેઠે હંય
ફનાકી કીસ્તીમેં લાખો હજાર બેઠે હંય.
ખુદાકે વાસ્તે સુરત દીખા દે ઓ જાલીમ.
લબોં પેદમહે તેરે ઇન્તેજાર બેઠે હેં,
કભી ન આનકે પુંછા કે યાર કયસે હો.
હજાર દરદ કલેજે દબાયે બેઠે હંય,
ખુદાકે વાસ્તે પરદેસે તું નીકલ બાહેર,
બહોત દીનોંસે તેરે ઇન્તેજાર બેઠે હંય.
ફીરાકે યારમેં કફની રંગાઇહે કાલીન,
તેરે મજારપે ધુંની રમાયે બેઠેહે,

શએર { તુમહારે દેહરે નયુસીદ, કુરઆનહો મેરા ઇમાન,
તુમહારી જામ મીઠી નજર મેરી પારસાઇહે,

ગઝલે—મુમતાજ.

શી–ર્ઈએ રોઝે જઝાં જયસી હે શોહરત તેરી,
કયસી ઇતરાઇ હુઇ ફીરતી હે ઉમ્મત તેરી.
રેહને દેના મુઝે દામનકે તલે રોઝે જઝા,
જીસ્તગુ મેરી હયરાન નહો રહમત તેરી,
મેં તો કયા રોતા ગુનાહ હોતેહેં મુઝસે નાદમ,
યાદ આજાતી હે જીસ વક્ત શફાઅત તેરી,
રશ્ક કયા આતા મુઝે દેખકે તોકીરે બિલાલ,
મુંઝસે હોજાતી અદા કુછભી જો ખીદમત તેરી.
લા–મકાંસે દીલે ઉશ્શાક નહીં કુછ પહોંચા,
વહાં ખુદા રેહતા હે ઓર યહાં હે સુકુનત તેરી.
તું કુસ ઓર મદ-હતે મહબુબે ખુદા અય મુમતાઝ.
છોટા મોંહ ઓર બડી બાત યે જુરઅત મેરી.

(બુલબુલે બંગાલી) ગઝલ.

શીરીં જબાં ખુબ હે ફરહાદકે દહનમેં,
લયલા પુકારતી હે મજનુંકે પેરહનમેં,
ઇતરોં મલાલ મલકર હલકેમેં યાર બેઠા,
બુલબુલ પકડતે આયા સૈયાદ અંજુમનમેં,
આયાથા બુલબુલોંકી તદબીરમેં શુલોને,
હંસહંસકે મારડાલા સૈયાદકો ચમનમેં.
ચશમે સીહાયસે તેરી પરદેમેં બતાદે,
તાલીમ હોને આયા રીતના ફરેબ પનમેં,
બાઝારે મીસ્રમેં ચલ મુસુરકા સામના કર,
બોટે બરેકા પરદા ખુલજાયેગા ચમનમેં,
બોસેમેં લબકે હંસકર દર્દો દીખાયે ઊસને,
બીજલી ગીરાઇ મુજપર તકદીરને ચમનમેં,
કોઇ નહીં હે તેરા મકદુર હો તો આતશ,
દે રખ અજુરા દસ્તે ગસ્સાલે ગોરકનમેં.

ગઝલે—હયરાં.

શોકસેં કેહતા હે યે રબ્બે ઉલા આજકી રાત.
અર્શ પર આઓ મેરે માહે લીકા આજકી રાત,
સારે મલકુતે ઉંલા જોશ ખુશીમેં બાહમ,
કેહતે હેં આતે હેં મહબુબે ખુદા આજકી રાત.
આજ હે વસલકી સબ ઉઠીગે શહે હર–દો સરા,
દમ બદમ ગયેબસે આતી હે નીદા આજકી રાત,
આપકી દીદકા મુશતાક હે હયરાં બહોત.
ઇસ તરરેબી નઝરે લુત્ફ શહા આજકી રાત.
નાઅતે હઝરતમેં અબ હયરાં ગઝલ ખુબ લીખી,
હે તેરા તાલીબે દીદાર ખુદા આજકી રાત,

ગઝલે—અકબર.

હય બહારે બાગ દુન્યા ચન્દરોઝ, દેખલો ઇસકા તમાસા ચન્દરોઝ
અય મુસાફર કુચકા સામાનકર, ઇસ સરામે હે બસેરા ચન્દરોઝ
દફન કરકે કબરમેં બોલી કઝા, અબ યહાં તુંમ સોતે રહેના ચન્દરોઝ
હે ઝમી મોકબોલ કહકા કોઇ દીન, આસમાંહે બુલબુલાસા ચન્દરોઝ

કયું સતાર હે હોકીસી બેજારમકા, જાલમો યેહે ઝમાના ચન્દરોઝ
કબરકા કુચ રોઝ યહાં જમ કોઇ દીન, કુચ દીનો સદા દકસરાયે ચન્દરોઝ
પુછા લુકમાનસે જીયાતું કીતને રોઝ, દસ્ત હસરત મલકે બોલા ચન્દરોઝ
પીર કહાં અકબર કહાં તુમ દોસ્તો, સાથ હે ઘરકા તુમ્હારા ચન્દરોઝ

ગઝલે અકબર—કવ્વાલી.

હય નુરે મોહમ્મદકી ઝલક રંગે ચમનમેં
રાબેલમેં બેલેમેં ચંબેલીસે સનમમેં
ગર યેહી રહી આગ મોહબ્બતકી બદનમેં
ઉસ દુખરે દો આલાકે પસીનેકી ઝીયાસે
બુ સુલ્કે ખુતનમેં હય ચમક લાલે ચમનમેં
બેકસહુંમે આજીઝહું મદીનેસે બુલાબો
મર જાઉંગા ઘુટ ઘુટ કે કહીં રંજો મોહનમેં
હિજરે શહે કોસરમેં મેરી જાન ગઇ હય
એક હસરતો અરમાકી હય તસવીર કફનમેં
ફરયાદ હય ફરયાદ હય અય દાવરે મેહશર
ઝહરા કાં ચમન લુટ લીયા શામકે બનમેં
હરસ્મિત મોહમદકી રેશાલત કાહે શાહેરા
કોહસારમેં બસ્તીમેં બ્યાબાંમેં ચમનમેં
અકબર હે મેરા નામ સના ખ્વાને નબી હું
બુલબુલ બા ચેહકતાહું ગુલિસ્તાને સુખનમેં

ગઝલે અસગર.

હસીનોંકા હરએક આલમમેં શોહરા હોહી જાતા હે,
તુમ્હેં જો દેખ લેતા હે વોહ શયદા હોહી જાતા હે.
નશેમેં બે લીયા બોસા ખફા કયું હોતે હો સાહેબ,
ચલો મીલ બૈઠો જાને દો કે અયસા હોહી જાતા હે.
મેરે કમબખ્ત પસ દીલકી અબસ યે કયસી હાલત હે,
કલેજા મલતે મલતે દર્દ પયદા હોહી જાતા હે.
ખબર મરનેકી સુનકર હરઘડી હયરાન હોતે હે,
જવાના મર્ગ મરનેકા અચંબા હોહી જાતા હે.
કભી દદે સર ઉનકો કભી મેહદીકા હીલા હે.
હમારે ઘર ન આનેકા બહાના હોહી જાતા હે.
બચા-ભી હે કહીં તેરી નઝરસે આજતક અસગર.
સુના હે રફતા રફતા દીલ દીવાના હોહી જાતા હે.

ગઝલે-વલી.

હમતો આશક હેં તેરે નાજ ઉઠાને વાલે.
તુજસે હમ દેખેહેં મહબુબ સતાને વાલે.
બંધ કર કયદે મોહબ્બતમેં ખબર લી ન મેરી
દામમેં જીસકે ફંસે દામ છુડાને વાલે.
કલ શબે વસ્લમેં કયા જલ્દ કટીથી ઘડીઆં,
આજ કયા મારગયે ઘડીયાલ બજાને વાલે.
કલ જો રસ્તોમેં મુલાકાત હુઇ તો યે કહા,
કહાં જાતેહો તરેહદાર જલાને વાલે.
ગુજરી મુદ્દત કે મેરે સાથ ન મીલને આયે,
કયા હુયે યાર ગયે હમકો લગાને વાલે.
યુંતો અવકાત ગુજરતી હે મજેદારીમેં
ન મીલે ચેન મજેદાર દીખાને વાલે.
અબકે મીલનાહો નઝીર યારસે કેહદો જાકર
કયા ભલા હમ ન રહે માર ભુલાને વાલે.

ગઝલે-મુમતાજ.

હર શયમેં અયાં જલવયે જેબા હે તુમ્હારા,
ઔર ખુદ હો નીહાં ખુબ યે પરદા હે તુમ્હારા.
થા દેરો હરમ એક જો તુમ છુપતે ન સાહેબ,
ડાલા હુવા યે બીચમેં ઝગડા હે તુમ્હારા.
કયું હમસે બતાવારોંપે ખફગીકી નઝર હે,
જો નેક હે યા બદ હે વોહ બંદા હે તુમ્હારા.
બીન દેખા હુવા તાલીબે દીદાર જમાના.
ચીતવનકી યે શોખી હે કરીશમા હે તુમ્હારા.
નજદીકભી તુમ રેહત હો ઔર દુરભી સબસે.
યે તર્ઝભી દુન્યામે નીરાલા હે તુમ્હારા,
ગુરફેસે જરા ઝાંકકે યે જલસા તો દેખો.
ઉશશાક તડપતે હેં તમાશા હે તુમ્હારા.

ઇસ ખાકે પુતલેમે તજલ્લી હે તુમ્હારી.
સુરત જો હમારી હે વોહ નકશા હે તુમ્હારી.
દીલ દેકે તુમહે હોતા ન મુમતાજ પરેશાં,
પર કયા કરે અંદાજહી અછ્છા હે તુમહારા.

અતરે સજુન—ગઝલ.

હસીનોં કા હરએક આલમમેં શોહરા હોહી જાતા હય,
તુમહેં જો દેખ લેતા હય વોહ શયદા હોહી જાતા હય.
મંય સાઇલ એક બોસેકા વો વાલીઅ હય મેરે દીલકે,
કભી ઇનકાર કભી મેરા તકાજા હોહી જાતા હય.
ખતા હય હો ગઇ મુઝસે ખતા કયા હય મેરે દીલકી.
તુમહેં જો દેખ લેતા હય વોહ શયદા હોહી જાતા હય;
નીશામેં લે લીયા બોસા ખફા કયું હોતે હો સાહેબ,
ચલો મીલ બયઠો જાનેદો ખસા હો નહી સકતા.
નહીં કુચ બાહરપર મોકુફ દેખો અપની સુરત.
ખુદા જબ હુસન દેતા હય તો શોહરા હોહી જાતા હય.

ગઝલે—અકબર.

હમ ગુનેહગારોંપે તેરી મેહરબાની ચાહીયે,
સબ ગુનાહ ભુલ જાય કે રહમતકા પાની ચાહીયે,
પુસ્ત ધર મોહરે નુબુવ્વત કરકે ખાલીકને કહા,
કુછ તો અબ પ્યારે મેરી તુજપર નશાની ચાહીયે.
કેહતે હે ખાલીકસે હઝરત મેં તેરા મહબુબ હું,
ખુલ્દમેં સબ ઉમ્મતે મહબુબ જાની ચાહીયે.
દેખકર મેઅરાજમેં સાબાં ફરીશતોંને કહાં,
અયસા મેહમાં ચાહીયે કીસીકો સુના ન ચાહીયે,
દાસ્તાને ગમ કહાની દર્દકી જુઝ આપકે,
કીસસે કેહની ચાહીયે કીસકો સુનાની ચાહીયે,
શાફએ મેહશર નહી મેરે ગુનાહોંકા શુમાર,
અયસે આસીપર તુમ્હારી મેહરબાની ચાહીયે,
જા બહક તસલીમ હે ધાગે રસુલુલ્લાહ મેં.
તુરબતે અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલે—તુરાબ.

કદર ઉલફત ફકત દીલ હો મેં અયસી તીરકે કુરબાં,
બદન ઉસને ન કાંપેલ હો મેં ઉસ શમશીરકે કુરબાં

તુ ખાક અપને કદમકી દે નકર મોહતાજ કુંદનકા,
કીસે મીલતી હૈ યે દૌલત મેં ઉસ અકસીરકે કુરબાં.
ઉઠાકર બુરકા ચેહરેસે જરા સુરત તો દીખલાદે,
હીજાબ ઇતના નકર મુઝસે તેરી તસવીરકે કુરબાં.
કહા લયલાને જબ હંસકર કે બેડી ડાલદો ઇસકે,
ગયા બન કયેસ દીવાના હુવા જંજીરકે કુરબાં.
તુરાબ ઊસને જવાનીમેં મુઝે પીરોંકી નેઅમત દી,
બનાયા પીર મુઝકો મૈંતો અપને પીરકે કુરબાં.

ગઝલે—ફકીર.

હજાર તહસીં હો ઇશ્ક તુજકો તુ કયા કયા દીખા રહા હૈ.
પીરાકે લયલા યસરબીમેં બ શકલે મજનું ફીરા રહા હૈ.
મે શોકે યસરબકા યે તકાઝા કે ચલ મદીનેકો જજબયે દીલ,
શરાબે ઉલફત પીલા કે અહમદ હરએકકો શયદા બના રહા હે.
કભી જો હુસ્ને નબીપે અપના બ-નઝરે કલબી ખ્યાલ પહોંચા.
કહા યે ફક્રીરે રબીને મુઝકો હરએકમેં વોહી સમા રહા હે.
કહા જો મુસાને રબ્બે અરની જવાબ પાયા કે લન તરાની,
હમારે હઝરતકો ઇજને મીન્ને જબાને હકસે સુના રહા હૈ.
અરબકા વાલી લકબ કુરેશી ખુદાકા પ્યારા નબી હમારા,
દીખા દીખા કરકે દીલકો જલવે તરેહ તરેહસે લુભા રહા હૈ.
તુમ્હારી ફુરકતમેં અય પયંબર તુમ્હારા આશીક ફકીર અહકર.
તડપ તડપ કર બહાલે મુઝતર-નશાને હસતી મીટા રહા હે,

ગઝલે—ઉલવી.

હમકો યાં દર દર ફીરાયે યારને, લામકાંમે ઘર બનાયા યારને.
આપ અપને દેખનેકે વાસતે, હમકો આઇના બનાયા યારને.
અપને એક અદના તમાશેકે લીયે, હમકો સુલી પર ચડાયા યારને,
દોસ્તો અબ દીલકે દીલકો મેરે, અપના ઘર આંગન બનાયા યારને.
હોગયા દામન ઝટક કર આપ અલગ, ખાકમેં હમકો મીલાયા યારને.
આપ છુપકે હમકો કરકે રબર, દીલમેં મેરે ઘર બનાયા યારને.
કરદીયા રોશનીકો ઉલવી બાતમેં, મુજકો વોહ રુતબા બતાયા યારને.

ગઝલ—દાગ.

હમારે દમ નીકલે મેં ભી એક આલમ નીકલતા હે.
કેઈ મુસતાક હેં દેખે તો કયુંકર દમ નીકલતા હે.
કભી કયા ખડ ગઇ હે ચાહને વાલુંકી અય કાતીલ,
કે અબ તો તેગ કમ ખીંચતી હે ખંજર કમ નીકલતા હે.
ગીલા કેયસા કહાંકા રંજ કેયસા જો બલએ હોંના,
જબ ઉસને પીયારસે પુછા તુમહારા દમ નીકલતા હે.
ન તુજસા આજ તક દેખા ન તુજસા હશર તક દેખેં,
ઇન આખુસે બોહત નીકલા બહોત આલમ નીકલતા હે.
કોઇ કયા ચલ સકેગા ઇસ ખરામેં નાઝસે અકડકર,
કીયા મતકા તુમહારી ઠોકરૂંમેં દમ નીકલતા હે.
તુમહી મેરે મસીહા હો તુમહી મેરી તમનના હો,
તુમહી પર જાન જાતી હે તુમહી પર દમ નીકલતા હે.

ગઝલ—ગાલીબ.

હઝારૂં ખુવાહેશેં અયસીકે હર ખવાહીશપે દમ નીકલે,
બોહત નીકલે મેરે અરમાં વલેકીન ફીરભી કમ નીકલે;
નીકલના ખુલ્દસે આદમકા સુનતે આય હેં લેકીન,
બોહત બે આબરૂ હે કર તેરે કુચેસે હમ નીકલે.
ભરમ ખુલ જાય ઝાલીમ તેરી કામતકી દરાઝીકા,
અગર ઇસ તુરરએ પુર પેંચ વ ખમકા પેંચો ખમ નીકલે,
હુઇ ઇસ દોરમેં મનસુબ મુજસે બાદા આશામી,
ફીર આયા વો ઝમાના જો જહાંમે જામે જમ નીકલે.
મોહબ્બતમેં નહીં હે ફરક જીને ઓર મરનેકા,
ઉસીકો દેખકર જીતેહેં જીસ કાફીરપે દમ નીકલે,
કહાં મેયખાનેકા દરવાઝા ગાલીબ ઓર કહાં ઝાહીદ,
પર ઇતના જાનતેહેં કલ વો જાતા થાકે હમ નીકલે.

ગઝલ—કલીમ.

હમારૂં નાઝ કરતી અપની જાને નાઝની નીકલી,
વેરે રોઝપે યા શાહે ઉમુમ જાને નાઝની નીકલી.
શરફમેં કાઅબસે બડકર મદીનેકી ઝમીં નીકલી,
તો શાને કીબરીયા ખલકી યે શાને બુરતરી નીકલી.

જલાકર ખાક કર દેગી તુઝે યે રહીશ મરદું,
નબીકે હીજરમેં મુંહસે જો આહે આતશી નીકલી.
કૈઇ એયસી શાનસે મેહબુબ હક આએ સુએ જન્નત,
ઝબાંસે હુર ગીલ્મમાં કે સદાએ આફરીં નીકલી.
નબીકે શરબતે દીદારસે સયદી નહીં હોતી,
ખુલી જબ આંખ દીલ બોલા મેરી હસરત નહીં નીકલી.
કલીમ અચ્છે દીખાએ તુમને જાહેર નાઅતે એહમદમેં,
ઝબાંસે હર સુખંદાકે સદાએ આફરીં નીકલી.

ગઝલે—અનવર.

હુક ઉઠતી હય જીગરમેં શબે ફુરકત કયસી,
જાન પર દર્દને ઢાઇ, હે કીયામત કયસી.
દીલકે લેનેમેં કોઇ ફી ન નીકાલી તુમને,
દીલકે દેનેમેં યેહ તકરાર યેહ હુજ્જત કયસી.
તેરે કદમોં સે લગે રેહતે હૈં ફીતને કયસે,
તેરી રફતારસે હોતી હે કીયામત કયસી.
હમ મેં કયા અયબ હે, અગયારમેં કયા ખુબી હે
ઉનસે ઉલફત હે તુમહે હમસે હે નફરત કયસી,
લડતી ફીરતી હે ઝમાનેસે તુમ્હારી આંખેં.
ફીતના અંગે ઝોને ઢાઇ હે, કીયામત કયસી,
વો હે તલવાર હે જો બાઝ હેં ઓર મકતલ હે.
શગલ દીન રાતકા જબ યેહ હોતો ફુરસત કયસી,
તોબા મયખારોં કે સમઝાને સેકી વાઇઝને,
મોતે નાદાનને ઝય પાઇ હીદાયત કયસી.
ખીંચકી દીલપે તસવ્વરને કીસીકી તસવીર,
નીકલ આઇ હે યેહ તસ—વીનકી સુરત કયસી.
દોસ્તી રેહ ગઇ મતલબકી ફકત અય અનવર,
ઉઠ ગઇ હાએ ઝમાનેસે મોહબ્બત કયસી.

ગઝલે રમઝાન—કવ્વાલી.

હુસ્ન તેરા અય સનમ આખિર ફના હો જાયગા,
છોડ દે અપના વતન આપહી એકલા જાયેગા.

હર ઘડી મત ખીંચના તુમ માનલો મેરા કહા,
ચાહની છુપ જાયગી મેલા બદન હો જાયેગા,
ફુલકે ઢેલે કબ્રપર મેરી નમારો અય સનમ,
ખાક છન છન કરગિરે મેલા કફન હો જાયેગા,
બાદ મરનેકે મેરીયે લાક મિલનેકી નહી,
હડડીયાં મેરી ચબાનેકો હુમાલે જાયગા.
દિલમેં આતા હય કે હમમેં કુ કદું કોહ તુરકે,
યે ખિયાલ આતાહય મુસા બે વતન હો જાયગા.
ઘશકતો ઝાહિર કીયા તુને અય રમઝાં શૌકસે,
ઇનમુનોં મેં ઢુંડનેસે કયા ખુદા મીલ જાયગા.

ગઝલે હુસન—કવ્વાલી.

અય જા મેરી આંખોપે યે બદન નઝરી કયું હે
તુમ બામગર આએ હો યે જલવગરી કયું હે
જીસને તુજેહ દેખા હે હોશ ઉસ્કે બજા કબ હે
ચીતવન તેરી ઓ ઝાલીમ જાદુસે ભરી કયું હે
અય ચશ્મ જમે ગમમેં કુછ શરમભી લાઝીમ હે
રોશન બપા હોગા યે નવહગરી કયું હે
મહવ ધ્યાનમેં કીસ બુતકે ભુલા હું દોઆલમકો
દીલ મેહવે નમાશાહે યે દરદેસરી કયું હે
કયા ચુટકીયાં લેતા હે તીરે નીગહે જાનાં
આંખોસે રવાં નાદીર ખુને જીગરી કયું હે

શાએર { આકબભી આઉનેમેં ચાર ઘડી બાદ આયા
બડ ગઇ હદસે સીવા ઉનકી નઝાકત કયસી

ગઝલ—મજનું.

હુસન સે શરમીન્દા કરદું માહે તાબાં તો સહી,
બાહસે ગરદું કા કરદું ચાક દામાં તો સહી.
હસ લબે નાઝુક પે સુરખી પાનકી આને તો દો,
કોડી કોડી કો બીકે લાલે બદખશાં તો સહી.
તું જો કાતીલ ખેંચકર આટા હય મેરે સરપે તેગ,
કુન્દ કરદું મય તેરી શમશીર બુરરાં તો સહી.
મંય બોલ લયલા હું જો મુઝકો દેખ લેવો એક નેઝર,
છાને મજનું કી તરફ ખાકે તે ગીર જા તો સહી,

કવ્વાલી અકબાર.

નારમે નુર જલવા નુમા હો ગયા,
થા જો હોજખ ચમન ખુશકા હો ગયા.
એક કી ખાલ મુલતાં મેં ખેંચી ગઇ,
એક કલીયરમેં કદપર ફીદા હો ગયા,
એક દહેલી મેં જાકર નીજામી હુવા,
એક ગંજે સકર બા ખુદા હો ગયા,
એકકા જીસમ કીડો ને છલની કીયા,
એક આરેસે ચીર કર ફના હો ગયા.
એક દારે શરીયત પે ખીચા ગયા,
એક કા તેગસે શર જુદા હો ગયા.
એક અરસે બરી પર ખુદારી મીલા,
એક આદમ સે બર હક ખુદા હો ગયા.
એક કલદર હુવા એક ખાજા કુતબ,
એક કો ભર તખા ગોસકા હો ગયા.
એક લેયેતી કે ગમ મે હુવા મુબતેલા.
એક શીરી કે ગમસે ફના હો ગયા.
જો ન દેખથા વો હકને દીખલા દીયા;
એક પયદા હુવા એક ફના હો ગયા.
એક કે હલક તીસન પર ખંજર ચલા
એક કા જહેરસે ખાતમા હો ગયા.

કવ્વાલી.

તુ જો અલ્લાહકા મેહબુબ હુવા ખુબ હુવા.
યા નબી ખુબ હુવા ખુબ હુવા ખુબ હુવા.
શબે મેઅરાજ યે કહેતેથે ફરિસ્તે બાહમ,
સુબને તાલીબે મતલુબ હુવા ખુબ હુવા.
અય શાહિન્શાહે રસુલ ફખરે રસુલ ખતમે રસુલ
ખુબસે ખુબ ખુશ અસલુબ હુવા ખુબ હુવા.
હશ્રમેં ઉમ્મતે આસીકા ઠિકાનાહી નથા,
બખ્શવાના તુજે મરગુબ હુવા ખુબ હુવા.
કુલ્ને સુલ્તુમેં તેરા નુરથા અય નુરે ખુદા,
ચારએ દીદએ મજકુબ હુવા ખુબ હુવા.

કુખર આદમકા ન હોતા જો ખિલા હોતા,
બની આદમ કા જો મનઝુર હુવા ખુબ હુવા.
દામ હમ રોઝે કયામત મેરી શર્મ ઉસકે હાત,
મેં ગુનાહોંસે જો મેહજુબ હુવા ખુબ હુવા.

ગઝલ.

દહેરમે આદમસે પહેલે ક્યા મુસલમાની નથી,
ક્યા કીસીને ઝાત ખાલીકકીભી પહચાન નથી.
આલમે અરવાહમે ક્યાથા જો ઉસ્યાની નથી,
રંગ અયસા થેહે વજહ થેહે તરહે ઇન્સાની નથી,
ખાક લયલાકે લીએ એ વારતા છાની નથી,
ઇસમેંભી મજનુંકી દાનાઇથી નાદાની નથી.
જાને શીરીં કોહકનને દી ફના મજનું હુવા;
આશકોંકી જાનતો ઇસ્તરહસે જાની નથી.
કર દીખા મજબુર દોનોંકો જનાબે ઇશ્કને,
કૈસતો સોદાઇથા લયલા તો દીવાની નથી.
કિસ્તરહ ચમતી ઘુરી હલ્કે જબીહુલ્લાહ પર.
યહે તો એક ગમ્જાથા મેરા કુછ વોહ કુરબાની નથી
હોગયા ખુને તમન્ના મિન્નત હમ જખમી હુંવે,
એક ઇધર ગમ્જા લીએથા ચીને પેશાની નથી.

ગઝલ

લજ્જતે ઇશ્કસે વાકીફ નહી ઉલફત વાલે,
મરમીટે ઇશ્કમેં આજાર મોહોબત વાલે.
ઇશકવાલે હયેં જમાનેમેં હીમાકત વાલે.
હમ કીસી ચશમ ફીસુગરકે નહીં મતવાલે.
છોડકર તજ્વીરે ગેર ખલીશ પૈદા કી,
કભી આમસે બએડે ન મોહબત વાલે.
ઇન હસીનોંકી નહી દીલકો હમારે પરવા.
નાજ ઓરોંપે કરે સાંવલી સુરત વાલે.
ઇસ મરજકા ન હુવા હજરતે ઇસાસે ઇલાજ,
ખાકમેં મીલગયે આજાર મોહબત વાલે,
સબસે પેહલહી વો બખ્શીશ ગુનાહગારોંકી,
નાજ કીસ બાતપે કરતે હયે મોહબત વાલે.

કબ હમેં હયે કીસી મહેરકી તમના એહસાન,
સબસે કામ લીયા કરતે હએ ગેરંત વાલે.

ગઝલ—ગરીબ.

કીસ કદર મંયે જો કરૂં યાર બડાઇ તેરી,
અકલ હયેરાન હએ મેરી દેખ સફાઇ તેરી,
આફરીં કહીએ મીયાં મેરે મુસવ્વરકે તંઇ,
જીસસે ઇસ ખુબીસે તસવીર બનાઈ તેરી.
કયા કરૂં કીસસે કહું કૌન કરેગા આસા,
સખ્ત મુશકીલ હએ મેરે હમઝ જુદાઇ તેરી
યે જુદાઇ જો જંહાબીચ ન હોતી પેદા
યા ખુદા ખાલી ન રહેતી યે ખુદાઇ તેરી
રોઝે મહશરકો ખુદા પુછેગા સખતીસ મુજે
તો મંએ અએ દોસ્ત દીલાઉંગા દોહાઇ કેરી
યા મોહમ્મદ તેરા દરછોડ કંહા જાએ ગરીબ
બાદશાહીસે તો બહેતર હએ ગદઇ તેરી

ગઝલ—નઝીર.

હમતો આશક હંએ તેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
તુમસે કબ દેખે હએ મહબુબ સતાને વાલે
બંદકર કયેદે મોહબતમે ખબર લી ન મેરી
દનમેં જીસકે કૂસે દામ છુટાને વાલે
કલ શબે વસ્લમેં કયા જલ્દ બજીથી ઘડીયાં
આજ કયા મારગએ ઘડીયાલ બજાને વાલે
કલ જો રસતેમેં મુલાકાત હુઇ તો યું કહા
કયાં જાતેહો તરેહદાર જલાને વાલે
ગુઝરી મુદ્દતક મેરે સાથ લીપટને નહીં આએ.
કહા હુએ યા ગલે અપને લગાને વાલે,
યું તો ઓકાત ગુઝરતી હએ મઝેદારીમે,
ન મીલે અએન મઝેદાર દીખાને વાલે
અબકે મીલનાહો નઝીર યારસે જાકે કહેના,
કયા ભલા હમ ન રહે યાર બુલાને વાલે,

ગઝલ—કલંદર.

તુજેહ હએ શોક મીલનેકા તો હરદમ લગાતા જા,
જલાકર ખુદ શોક નુમાઇકો ભસમ તનપર લગાતા જા,
પકડકર ઇશ્કકી ઝાડુ સફાકર હુજરએ દીલકો,
દુંઇકી ધુલકો લેકર મુસલ્લા ઉડાતા જા.
મુસલ્લા ફાડ તસબીહ તોડ કીતાબે ડાલ પાનીમે,
પકડ દસ્તમએ પરસ્તોકા ગુલામ ઉનાકા કહાતા.
નમર ભુખા ન રખ રોઝા નજા મસજીદમેં શીજદાકર.
વઝુકા તાડકે કુઝા શરાબે શોક પીતા જા,
ન હોમુલ્લા ન હો બામન દુઇકો છોડ નકર પુજા.
હુકમ નાના કલંદરકા અનલહક તુ કહાતા જા.

ગઝલ—ઝફર.

સખીયોમેં હું ન હીન્દોસે ન મયે ખારોમે હું,
એ પુતો બંદા ખુદાકા મએં ગુન્હગારોમેં હું.
જો લેતાં હએ વો બસ ફેર દેતા હએ તુજેહ,
મએ અજબ એક જીનસે નાકારા ખરીદારોમે હું
ગાલીયા દો યા નીકલવા દો તુમ અપને બઝમસે
એક મુદ્દતસે તુમારે સબ સહાદોસે નમુદારોમેં હું
મેરી મીલ્લત હએ મોહબ્બતમેરા બઝહબ ઇશ્કહયે,
ખ્વાહા હું મએં કાફરોમે ખ્વાહા દીનદારોમે હું
ના કોઇ મુનીસ હયે મેરા ના કોઇ ગુમગુસાર,
ગમહી મેરા યાર હયે મએં ગમકે ગમખ્વારોમે હું
એ ઝફર મંયે ક્યા બતાઉં તુજસે જો કુચ્છહું સે હું
લેકીન અપને ફકરેદીકે કફશ બરદારોમેં હું.

ગઝલ—વલી.

દીલ લગા યારસે ઉસ દીલકા છુડાના મુશકીલ.
ઇશ્કકા ઝખમ લગા ઉશકા સીલાના મુશકીલ,
કુરત હએ દામે બલાઝુલ્ફ હએં દો કાલે નાગ,
જીસકે તંઇ નાગ ડસા ઉસકા જીલાના મુશકીલ.

ગઝલ—વીંદ.

બરબાદ ન જાએગી યે ફરીયાદ હમારી,
કોઇ તો સુનેગા દીલે ના શાદ હમારી.
ઉઠ જાએગે જબ હમતો હમે યાદ કરોગે,

જુર્મે હુએ બગૈર હો બગસ યાદ હમારી.
થરા રમેગે ચર્ખ ફરીશતે સભી સુનકર,
તાઅર્શ જો પહોંચી કભી ફરીયાદ હમારી.
અછ્છા નહીં હરવક્ત અસીરોંકા સતાના,
પડ જાએ કહીં આહ ન સઇયાર હમારી.
રીનદાના કલામ અપના પસંદ આતા અયેરીંદ
અકસર ગઝલેં પડતે હુએ ઉસ્તાદ હમારી,

ગઝલ–ખામોશ.

તુ ન કર અપને લીયે તદબીર અપનને હાથસે,
કામ કરતી હુએ તેરી તકદીર અપને હાથસે.
ગબ્રકો કર રામ રામ ઓર શેખજાહીકો સલામ,
હકને ખીંચી હયે હરયેક તસવીર અપને હાથસે.
કુલબ અપના સાફ કરલે સોના રૂપા હયે યેહી.
ફેંકદે પારસકે તંઇ અકસીર અપને હાથસે.
કબ્રપર મજનુકો જાવે લએલી ગર દામન કુશા.
લાશ નીકલેગી કફનકો ચીર અપને હાથ.
દામને આલુદાહ અયે ખામોશ હોતો કય અજબ
પાક કરદેં રઝરતે શબ્બીર અપને હાથસે.

ગઝલ વફા.

સર્દ હોજાએ કીસીકા ન કલેજા ઠંડા,
હમ તો જલ જલકે મરે દીલહો તુમારા ઠંડા.
આગ સીનેકી મેરે અબતક ન બુજી અએ સાકી,
કોઇ જામ ઓર પીલાદે મુજે ઠંડા ઠંડા.
આ ચીમટ જા મુજે કાફુરી અંગરખા પહેને,
ગરમીએ વસ્લસે હોજાએ કલેજા ઠંડા.
અબ તો વાજીબ હયે કરે સએર ગુલીસતાં ચલકર,
અબરે બારાં ને કીયા બાગકા રસ્તા ઠંડા.
ગર્મ હોતી હયે બગલ અયરોંકી હમ જલતે હયે,
અયે વફા ખાક હો અપના દીલે શોલા ઠંડા.

ગઝલ આશીક.

દોનો રૂખસાર માહ પારે હુંએ,
અબરૂ ઓર ખાલ ચહિ તારે હુંએ.
હમને દો બોલ કહકે હારે હુંએ,
તુમ હમારે હો હમ તુમારે હુંએ.
નહીં બુદે અરકકી ચહેરે પર,
ચાંદકે ગીર્દયે સીતારે હુએ.
એક બારી તો ખ્વાબમેં આવે,
કબસે મુશતાક હમ તુમારે હુએ.
અયેન મજલીસ મેં આંખ મારે હો,
સચ બતાઓ યે કયા ઇશારે હુંએ.
રાતે કાટી હુએ તારા ગીન ગીન કર,
તીન્કે ચુનચુનકે દીન ગુઝારે હુએ.
જીન્કો કહેતે હુએ ગોલ સહેરાઇ,
વોહ મેરે આહકે શરારે હુએ.
પેચમે કીસકો લાઓગે સાહીબ,
બાલ કીસકે લીએ સવારે હુએ.
દીલે બેતાબકો દોનીમ કીયા,
તરી અબરૂ નહીંયે આરેહુએ.
આશીક હોનેસે ઉસ પરીરૂકે,
હોગએ સબ અદુ હમારે હુએ.

ગઝલ રીંદ.

જો જીસકે હકમેં સમજાવો બહેતર બનદીયા,
મુજકો ફકીર તુજકો તવંગર બના દીયા.
ખાલીકને એક એકસે બહેતર કીયા હયે ખલક,
દારા કોઇ કીસીકો સીકંદર બનાદીયા.
આખીલ મુકામે રશક નહી જાએ શુક હુએ,
સોચે બુરા તો એકસે બહેતર બનાદીયા.
સાખીન કમાલ રખતે હુએ અકસીરકા ખ્વાસ;
ચટકી ઉડાઇ ખાકકી ઓર ઝર બના દીયા.
ગરદન ઝુકી તૌક પાઉંમેં ઝંજીર ડાલી રીંદ,
આલદુઆ આપને યે ઝેવર બના દીયા.

આતશે ઇશ્કને બોહતોંકા કીયાખાના ખરાબ.
આગ દરીયાકો લગી ઉસકા બુજાના મુશકીલ.
તીફ્લ નાદાન હઠીલા મેરા દીલ અએ પયારે,
મકતબે ઇશ્કમેં તઆલીમ દીલાના મુશકીલ.
જો ઉમર યાદમે ગુઝરી સો ગનીમત જાનો,
સોગયા ઇશ્કમે ફીર ઉસકા જગના મુશકીલ.
હાથસે બાત ગઇ ઉસકા ફીર આના મુશકીલ.

ગઝલ દાગ.

સીતમહી કરના જફાહી કરના નીગાહે ઉલફત કેભી ન કરના,
તુમે કસમ હયે હમારે સરકી હમારે હકમેં કભી ન કરના
હમારી મઇયતપે તુમ જો આના તો ચાર આંસુ બહાકેજાના,
ઝરા રહે પાસ આબરૂભી કહીં હમારી હસી ન કરના.
બીએતો ચલતે હૂંએ હઝરતેદીલ તુંમેભી ઉસ અનજુમનમેલેકીન,
હમારે પહેલુંમેં બએઠકર તુમ હમીસે પહેલું તહી ન કરના.
નહીં હએ કુછ કતલ ઉનકા આસાંયે સખ્તજા હએ બુરીબલાકે,
કઝાકો પહેલે શરીક કરના યે કામ અપની ખુશી ન કરના.
હમ એક રસતા ગલીકા ઉન્કે દીખાકે દીલકો હુએ પશેમાં,
યેહ હઝરતે ખીઝરકો જતાડો કીસીકી તુમ રહબરી ન કરના.
બુદી હએ દાગ રાહે ઉલફત ખુદા ન લે જાએ અયેસે રસતે,
જો અપની તુમ ખયેર ચાહતેહો ભુલકર દીલ લગી ન કરના.

ગઝલ વલી.

અએ સનમ વાસતે અંલ્લાહકે જાતે જાતે,
ખુબ હોતા જો ઝરા આંખ મીલાતે જાતે.
કયા હુઇ હમસે ખતા કુચતો કહો અયે સાહીબ
ગાલીયાં દેતે હો કીયુ મુફતમેં જાતે જાતે.
હકમેં ઇસ આશીકે જાંબાઝકે બહેતરહોતા,
યેક ઠોકર ઇસે ગર આપ લગાતે જાતે.
અજર અલ્લા હસ તુમ હશરમેં ઇસકા પાતે.
દીલે મુઝતરકો અગર મેર મનાતે જાતે,
હયેફ સદ હયેફ ગઇ ઉમર વલી હસરતમે,
ઉસ પરીરૂને ન દેખા કભી જાતે જાતે!

ગઝલ આશીક.

કતલ મત કરના મુઝે તેગો તબરસે દેખના.
બસ કીફાયત હયે તેરા તીરછી નઝરસે દેખના,
હયેરસે મુશતાર બયેઠે હુંએ તેરે દીદારકે,
આજ હમકોભી ઝરા સીધી નઝરસે દેખના,
દેખીએખ્ત કાસીદ અબતલક એયા નહી.
દોસતો કોઇભી આતા હએ ઉધરસે દેખના,
સુન ચુકે નાલે હમારે બુત વો કહેને લગે,
યે સદા રોનેકી આતી હએ કીદરસે દેખના.
મરગયા આશીક તુમારાશો હુવા કીસ્સા તમામ,
કોઇ દમમે જાએગા લાશા ઇધરસે દેખના.

ગઝલ અહસન.

હમે જબ દેખને હમે ઉનકો ઉલફત આહી જાતી હએ,
મસલ સચ હએ કે મુહ દેખેકી ચાહત આઇજાતી હએ.
બશરકો ચાહીએ મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે.
કીસી દીન કામ યે સાહીબ સલામત આહી જાની હયે,
અદાવત હો ગઇ હએ ઉનકો કહેનેસે રકીબો કે,
જબ આ જાતા હએઝી કરઅપના મોહબ્બત આહી જાતી હયે.
અબસકરતાહએ અએ નાસેહ નસીહત ઇશક બાઝીમે.
જવાની મેં હસીનોંપર તબીયત આહી જાતી હએ,
ગમો ને ગોકે અહસનકો ધુલાકર દીયા કાંટા,
લબોંપર ચાહ અગે થારો બ્તીકફત આહી જાતી હએ,

ગઝલ અલી.

ચહેરએ અહમદ નઝરઆતા નેહીરાયે કીસમત કામ બતજાતા નહી,
આપકી ફુરકતમેં ઇશ લાચારકો યા રસુલલ્લાહ ચેનઆતા નહી.
હો ગઝારે મુસતફા પેશ નઝર યે સુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
યા નબી આઉં મદીનેકી સતરેહ સાથ અપને કોઇ લેજાતા નહી,
ચેહરએ અહમદકા જો હયે શેદતા વો કભી સુએસુતા જાતા નહી,
આશીકે અહંમદકું બ એમએ શેખજી આપકા કહેના સુજઆતા નહી.
દેખું કીરમએ રોઝએ શાહેઆલમ બખ્તઆયેઆલી બદલ આના નહી,

ગઝલ ઝફ્રુ.

ચારથા ગુલઝાર થામ એથી દૈઝાથી મચે ન થા,
લાખકે પાસ જાના કયા હીનાથી મચેં ન થા,
હાથ કીયું બાધ મેરે છલ્લા અગર ચોરી ગયા,
યે સગાર શોખીએ દુઝદે હીનાથી મચેં નથા,
નાતવાનીને બચાઇ જાન મેરી હીજરમેં.
કોનકોને ડરતે ફીરતી ક્રિઝાથી મએ ન થા.
ખુદીમે લેલીયા સા ખતા કીજે મબાર
ચેદીલે બેતાબકી સાહબ ખતાથી મચે ન થા.
મે અસીસકા રહે ગયા ઓર મરગયે ફરહાદો બચેસ
કયા ઉની દોનો હિસ્સેમેં કઝ થી મચે ન થા.

ગઝલ કબાદ.

હઝાર દીલસે હું તુજપર ફીદા ખુદાકી કસમ,
મુદામ દરપે હું મેરે ગદા ખુદાકી કસમ.
નહી હું યાદસે બાહિર તેરે ઝરા એકદલ,
તુખ્વા રહમ કરે યા નીગાહે કહરે સનત.
તું ખ્વા રહમ કરે યા નીગાહે કહરે સનત;
નહોંગે તુજસે મએ હરગીઝ જુદા ખુદાકી કસમ
તાઉમર લીખુગી અલતાફ તેરે બરકાગઝ.
નહોંગે શમા મેરેસે અદા ખુદાકી કસમ.
હમેશા રખતીથી દીલબર આર દીલમે.
મીલાદે યારકો મેરે ખુદા ખુદાકી કસમ.

ગઝલ તમજા.

દીલમેં વહશતકા તકાઝા હએ મચલ જાનેદો.
ઝબત કહેતા હએ કે ટલ જાએતો ટલ જાનેદો.
મએ કશી ખુબ કરો તોબાકી જલદી ઇતની,
ઠયેરો ઠયેરો ઝરા કાતીલકો સંભલ જાને દો,
હસરતો યાસ તમન્ના તુંમેં વહશતકી કસમ,
બીટ છોડો મુજે જંગલકો નીકલ જાને દો.
વસ્લકી રાત હયે અરમાન હયે દીલમે લાખો,
હોંસલે દીલકે મેરી જાન નીકલ જાને દો.

સમાપ્ત.

તૈયાર છે તૈયાર છે તૈયાર છે

આજ દીન સુધીમાં બહાર નહિ પડેલી એવી,

ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ. ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮ કમ્પલીટ.

કીંમત રૂા. ૩-૮-૦ વી. પી. ખર્ચ જુદું.

ચાલુ જમાનાને અનુસરી તદન નવીજ ઢબ છબથી અત્યાર સુધીમાં કદી બહાર નહી પડેલી એવી "અપ-ટુ-ડેટ" સીલેકસનથી સંગ્રહ કરેલી હમારી ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયન-માળા જરૂર ખરીદજો. એકવાર આ બુક હાથમાં આવવાથી ફરી બીજી બુકો ખરીદ કરવાનું ભુલી જશો. માટે એકવાર હમારી બુકો ખરીદ કરવાને ભલામણ છે.

આ ગાયનો અત્યાર સુધીમાં બહાર પડેલા બીજા ગાયનો કરતાં એકેક કરતાં ચઢી આતાં છે. અને તેમાં પ્રખ્યાત ગાનારીઓના મીઠા મધુર મનપસંદ ગાયનનો જથો એકઠો કરવામાં આવ્યો છે. તે લેવા કદીપણ તમારૂં મન પાછું હઠાવશો નહિ.

એકવાર મંગાવી ખાત્રી કરો.

મળવાનું ઠેકાણું.

બુકસેલર લલ્લુભાઈ નારણદાસ લીમડાચોક-સુરત.

ખાસ સંગ્રહ કરવા લાયક

થોડે પૈસે કરોડપતી

થવું હોય તો નીચેના પુસ્તક મંગાવો.

બૃહત ઇંદ્રજાળ	૨-૮-૦
વેપાર શિક્ષક	૩-૦-૦
હુન્નર સાર સંગ્રહ.	૨-૦-૦
પંજાબી લાગબાજી	૨-૦-૦
જાદુકળા	૧-૦-૦
જાદુકપટ	૦-૮-૦
કામરૂદેશની ઇન્દ્રજાળ	૦-૮-૦
શાકપાકપકવાનશાસ્ત્ર	૨-૦-૦
સાબુ બનાવવાનો હુન્નર	૦-૬-૦

મળવાનું ઠેકાણું

બુકસેલર શાહ લલ્લુભાઇ નારણદાસ

લીમડાચોક—સુરત.

ભાગ્યનો પારસ.

જ્ઞાનનો ભંડાર, સદાચારનો સાગર, અહિંસાની અનુપમ આરસી, સદ્-બુદ્ધિ માટે સદ્બોધક, ધર્મની ઢાલ, નીતિનું રહસ્ય, અને સારાંશમાં પવિત્ર જીવન પસાર કરવાનો પાઠ શીખવનારૂં આ પુસ્તક છે.

સુપ્રસિદ્ધ પુસ્તકનો સુંદર સાર આ પુસ્તકમાં સમજાવ્યો છે.

સ્વધર્મને ચાહનારા જનો માટે આ પુસ્તક અત્યંત પ્રિય છે.

ઉપર પૃષ્ઠનું દળદાર ઉંચા ગ્લેઝ કાગળ પર સુંદર છાપેલું અને કપડાના પાકા પુઠાનું આ પુસ્તક છે.

કીંમત— રૂા. બે પોષ્ટ જુદું.

મળવાનું ઠેકાણું:—

બુકસેલર લલ્લુભાઈ નારણદાસ.

લીમડાચોક—સુરત.

ગાયનોના શોખીનો માટે:

હમારા પુસ્તકાલયમાં બહાર પડેલા પુસ્તકો.

ન્યુ ફ્રેનોગ્રાફ ગાયનમાળા ભાગ ૧ થી ૮ કમ્પલીટ	કીંમત ૩-૦-૦
ગઝલે મહેફીલ ગઝલોનો મોટો જથો	૧-૦-૦
મહેફીલે મંજીલ.	૦-૧૨-૦
ગઝલ કાવ્યમાળા	૦-૧૨-૦
સંગીત કળાધર	૦-૧૨-૦
રમુજી ગાયન સંગ્રહ	૦-૪-૦
લોકપ્રિય ગાયન સંગ્રહ	૦-૪-૦
જીગરના ઘા.	૦-૬-૦
ન્યુ સુંદર મનહર ગાયન સંગ્રહ. પ્રખ્યાત ગાનારીઓ તથા પ્રખ્યાત ગવૈયાઓનાં ઉસ્તાદી ગાયનોનો સંગ્રહ.	૧-૦-૦
રાગરાગણીઓનો સંગ્રહ	૦-૧૨-૦
સુરતની સુરત	૦-૪-૦
મુંબઇની મોહીની	૦-૪-૦
મધુર મોહીની	૦-૪-૦
સંગીત ગાયન પ્રકાશ	૦-૪-૦
મનહર ગાયન સંગ્રહ.	૦-૪-૦
ફુલનહાર	૦-૪-૦
સુવર્ણ હારમાળા	૦-૪-૦
અનંતે બહાર	૦-૪-૦
ગરબા સંગ્રહ	૦-૪-૦
બહારે કવ્વાલી	૦-૮-૦
ચમને પુરબહાર	૦ ૪-૦
ગઝલે દીલારામ	૦-૪-૦
ગઝલે બહાર	૦-૪-૦
હારમોનીયમ શીક્ષક ભા. ૧ લો	૧-૦-૦
,, ભા. ૨ જો	૧-૦-૦
,, ભા. ૩ જો	૧-૦-૦

તમામ જાતનાં પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું—

બુકસેલર લલ્લુભાઇ નારણદાસ

લીમડાચોક—સુરત.

વાંચવા લાયક તદન નવી નવલકથાઓ.

ભાગ્યનો પારસ	૨-૦-૦
ચપળા અથવા ચોર્યાશીનું ચક્ર	૨-૮-૦
કઠોર કચ્છી કે ઉછળતું ઝુલ્ફું ભાગ ૧ લો	૨-૮-૦
,, ભાગ ૨ જો	૩-૦-૦
સુધારાનો સાર કે કિસ્મતનો પ્રહાર	૧-૮-૦
દરીયાની ડાકણ	૨-૦-૦
હનુમાનની મૂર્તિ	૨-૦-૦
ખુની બેગમ	૨-૦-૦
ડીટેક્ટીવ કુતરો	૧-૦-૦
ચંદ્ર ચુડ	૧-૪-૦
દુઃખી સંસાર	૨-૦-૦
આપણો ધર્મ	૪-૦-૦
પ્રભુદ વીણા	૧-૮-૦
ભયંકર ન્યાય	૧-૮-૦
મૃણાલીની	૧-૪-૦
દેશોન્નતિ	૦-૧૨-૦
હિન્દની હાલત	૧-૦-૦
મોહિની ચંદ્ર	૧-૪-૦
મીરાંબાઇ	૧-૪-૦

એ સિવાય હમારા પુસ્તકાલયમાં તમામ જાતના અપ-ટુ-ડેટ નોવેલો, ગઝલો, વાર્તાઓ, કીસ્સાઓ વીગેરે વીગેરે

તમામ જાતના પુસ્તકો ઘણાજ કીફાયત ભાવથી મળશે. માટે એકવાર મંગાવી ખાત્રી કરવા ભલામણ છે.

તમામ જાતના પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું.

બુકસેલર લલ્લુભાઈ નારણદાસ.

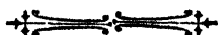
લીમડાચોક—સુરત.

જુના અને પ્રમાણીકપણાથી જાણીતા થયેલા

બુકસેલર અને સ્ટેશનર

શા. લલ્લુભાઈ નારણદાસ.

લીમડાચોક—સુરત.

અંગ્રેજી તથા ગુજરાતી સ્કુલમાં ચાલતાં તમામ જાતનાં પુસ્તકો, નવા વરસની મનપસંદ પડે તેવી હરેક જાતની ડાયરી બુકો, પંચાંગો, જૈન તથા વૈષ્ણુવ ધર્મનાં પુસ્તકો, વારતાઓ, નોવેલો, કોરી એકસરસાઈઝ, કાર્ડ કવર, સાલ મુબારકના કાર્ડ, હરેક જાતના કાગળો તેમજ હરેક જાતની "સ્ટેશનરી" પત્થરની સ્લેટો, પેન, બરૂ, ચાક વગેરે મળશે.

બહારગામના ઓર્ડરો બહુજ કાળજીપૂર્વક અને તાકીદે રવાના કરી ગ્રાહકોને સંતોષ આપવામાં આવે છે

તેની નોંધ લેશો. વિસરશો નહિ.

એ શિવાય તમામ જાતની ઈંગ્રેજી બુકોના ભીનીંગો કોપીઓ વીગેરે વીગેરે કીફાયત ભાવથી મળશે.

તૈયાર છે   તૈયાર છે   તૈયાર છે

ધી ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ

ભાગ ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮.

કંપલીટ ૨૦૦૦ ગાયનોનો મોટો જથ્થો.

આ અમારૂં સ્પેશીયલ શીલેકશન ખાસ ચુંટી કાઢેલું મુઠ્ઠી ભરીને રૂપીયા ખરચતાં એકઠું ન કરી શકાય તેવા પ્રમાણનાં ગાયનોનો એક એકથી ચડતી ચીજોનો સંગ્રહ કરેલો છે.

બહુજ તાકીદથી ટુંક સમયમાં છપાઈ તૈયાર થઈ છે.

કીંમત ફકત ત્રણ રૂપીઆ આઠ આના.

વી૦ પી૦ ખર્ચ જુદું.

આ શીલેકશન (સંગ્રહ) કચરાપટ્ટી નથી. એમાં પ્રખ્યાત નાટકો માંહેલા જાણીતા માનીતા અને લોકપ્રીય ચુનંદા એકટરોએ ગાયલાં ગાયનો, પ્રખ્યાત ગવૈયાઓ અને ગાનારીઓના મીઠા કંઠ સ્વરમાંથી ગવાયલાં દીલપસંદ, રાગ રાગણી સાથેના ભરપુર મધુર ગાયનો ભરેલાં છે.

તાકીદે મંગાવો. ☞ વહેલો તે પહેલો,

☞ જ્ઞાન સાથે ગમ્મત આપનાર ધાર્મીક પુસ્તક ભાગ્યનો પારસ કીંમત માત્ર રૂપીઆ બે. ☜

ઓર્ડર આપવાનું ઠેકાણું:—

મેસર્સ લલ્લુભાઈ નારણદાસ એન્ડ સન્સ.

લીમડાચોક સુરત.

તૈયાર છે   તૈયાર છે   તૈયાર છે

ધી ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ

ભાગ ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮.

કંપલીટ ૨૦૦૦ ગાયનોનો મોટો જથ્થો.

આ અમારૂં સ્પેશીયલ શીલેકશન ખાસ ચુંટી કાઢેલુ મુઠ્ઠી ભરીને રૂપીયા ખરચતાં એકઠું ન કરી શકાય તેવા પ્રમાણનાં ગાયનોનો એક એકથી ચડતી ચીજોનો સંગ્રહ કરેલો છે.

બહુજ તાકીદથી ટુંક સમયમાં છપાઇ તૈયાર થઇ છે.

કીંમત ફક્ત ત્રણ રૂપીઆ આઠ આના.

વી૦ પી૦ ખર્ચ જુદું.

આ શીલેકશન (સંગ્રહ) કચરાપટ્ટી નથી. એમાં પ્રખ્યાત નાટકો માંહેલા જાણીતા માનીતા અને લોકપ્રીય ચુનંદા એકટરોએ ગાયલાં ગાયનો, પ્રખ્યાત ગવૈયાઓ અને ગાનારીઓના મીઠા કંઠ સ્વરમાંથી ગવાયલાં દીલપસંદ, રાગ રાગણી સાથેના ભરપુર મધુર ગાયનો ભરેલાં છે.

તાકીદે મંગાવો. વહેલો તે પહેલો.

જ્ઞાન સાથે ગમ્મત આપનાર ધાર્મીક પુસ્તક ભાગ્યને પારસ કીંમત માત્ર રૂપીઆ બે.

ઓર્ડર આપવાનું ઠેકાણું:—

મેસર્સ લલ્લુભાઈ નારણદાસ એન્ડ સન્સ

લીમડાચોક સુરત.